

NUMĂRUL 3 / DECEMBRIE 2020

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 3
CIPRIAN PORUMBESCU
CONSTANȚA

CRONICILE COPIILĂRIEI

PERFORMANȚĂ ȘCOLARĂ

ACTIVITĂȚILE ȘCOLII

CREAȚII LITERAR-ARTISTICE

DIVERTISMENT

PAGINA PROFESORULUI

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

VOLUNTARIAT

JURNAL DE CĂLĂTORIE

ISSN 2668-7690, ISSN-L 2668-7690

CUPRINS

Activitățile școlii	3
1 Decembrie, Ziua Națională a României, prof. Marieta Bărzoi	3
1 Decembrie: Să simțim românește!, prof. Daniela Agafiței	4
Munca și joaca sunt prietenii clasei a III-a B, prof. Marioara Dragomir	5
Mic ghid turistic dobrogean, prof. Alina Popa	9
Despre soare, lună și planete, cu mânuțe harnice, prof. Elena Fedor	16
Stăm acasă!, prof. Carmen Tănase	17
Egalitatea de șanse, prof. Daniela Agafiței	18
Săptămâna spațiului cosmic, prof. Marieta Bărzoi	19
Muncă și joacă în "Săptămâna Altfel", prof. Marioara Dragomir	21
Întâlnire cu personajul preferat, prof. Alina Popa	23
Sfârșit de an școlar 2019-2020. Munca și jocul la bilanț: Top 10, prof. Marioara Dragomir	25
14 Septembrie 2020 - prima zi de școală. Clasa a III-a B este o clasă plină de surprize!, prof. Marioara Dragomir	27
Campionul clasei a III-a B, prof. Marioara Dragomir	28
SOS! Salvați planeta Pământ!, prof. Daniela Agafiței	29
Ziua Internațională a Mării Negre, prof. Marieta Bărzoi	30
Educație pentru cunoaștere: Orientarea în spațiu cu ajutorul corpurilor cerești, prof. Alina Popa	33
Performanță școlară	35
Ne mândrim cu ei!, prof. Valentina Truță	35
Elevii noștri, premiați la concursul "My Space", prof. Nicoleta Constantinescu	37
Interviu: Interviu cu un profesor ideal, Ioana Caraban, VII B	39
Interculturalitate	41
Obiceiuri de Crăciun în Hawaii, Daria Andreea Șerban, VI B	41
Mărturii din trecut: Colosseum, Mihai Berdilă, VII B	42
Istorie apuse - Gladiatorii, David Stoica, VII B	43
Maslenița, Alesia Prozorov, VII B	44
Voluntariat	45
Zâmbetul din cutie - de Crăciun fii mai bun!, Vlad Burcan, VII A	45
La școală am descoperit ce este iubirea, clasa a III-a B	45
Divertisment	46
Jurnal de călătorie: Expediție spre Polul Nord, Eva Maria Neagu, VIII B	48
Recenzie de carte: Liceenii de George Șovu, Vlad Burcan, VII A	49
Creații literar-artistice ale elevilor	50
Pagina profesorului. Lucrări metodico-științifice de specialitate, eseuri, referate	75
Publicistica lui Mihai Eminescu - în anii Războiului de Independență (1877-1878), prof. Carmen Țilivea	75
Eros și Thanatos - coordonate existențiale definitorii, prof. Daniela Agafiței	79
Vitamina C, prof. Valentina Truță	81
Timpul la ora de religie, prof. Carmen Tănase	83
Tradiții de Crăciun în Dobrogea, prof. Alina Popa	84
Atelier tehnologic, prof. Marioara Aurora Cornea	85
Diversificarea mijloacelor de învățământ - un demers didactic eficient, prof. Daniela Agafiței	86
Exemple de bună practică	89
Lumini și umbre de toamnă - clasa a III-a B, prof. Marioara Dragomir	89
Modelăm, ne jucăm, despre toamnă învățăm - clasa pregătitoare B, prof. Elena Fedor	90

1 DECEMBRIE, ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

PROF. MARIETA BĂRZOI

1 Decembrie 1918 reprezintă un eveniment principal din Istoria României, simbolizează Unirea într-un singur stat național al românilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș cu România.

Marea Adunare de la Alba Iulia votează unirea pe 1 Decembrie, dar a fost ratificată prin decret de lege la 11 Decembrie 1918, de către regele Ferdinand.

Este o zi cu mare încărcătură istorică, o zi care a marcat pozitiv poporul român, o zi pe care trebuie să o păstrăm în minte și să o sărbătorim cu mândrie.

Marea Unire din 1918 a reprezentat un moment crucial în dezvoltarea poporului român, fiind rezultatul muncii și luptelor. Avântul românilor a

duș la împlinirea unui țel urmărit de mult timp și implicit la păstrarea tradițiilor și a valorilor culturale ale românilor.

Ziua Națională este sărbătorită an de an prin organizarea paradelor militare, unde sunt prezenți militari și mijloace tehnice ale armatei române.

Noi rememorăm în fiecare an Unirea tuturor românilor, dar unire este un cuvânt care trece peste limitele de timp și spațiu, un cuvânt care întemeiază o legătură adâncă între românii din diferite locuri și din toate timpurile.

**LA MULTI ANI, ROMÂNIA ȘI ROMÂNI DE
PRETUTINDENI !**

Stanciu Erika Andreea

Andrei Rachieru, V B

Ana Teodora Ioica, V B

Daria Maria Popovici, V B

Matei Leafu, V B

Alexia Dogaru, V B

Eduard Florin Țăranu, V B

Andrei Iamandi, V B

1 DECEMBRIE: SĂ SIMȚIM ROMÂNEȘTE!

PROF. DANIELA AGAFIȚEI

Text și desene: Mujdaba Ebru Amira

clasa a V-a A

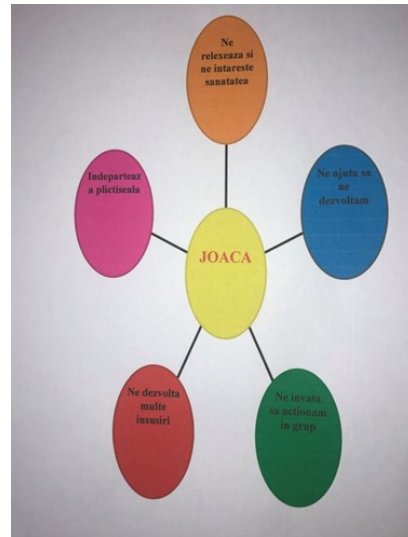
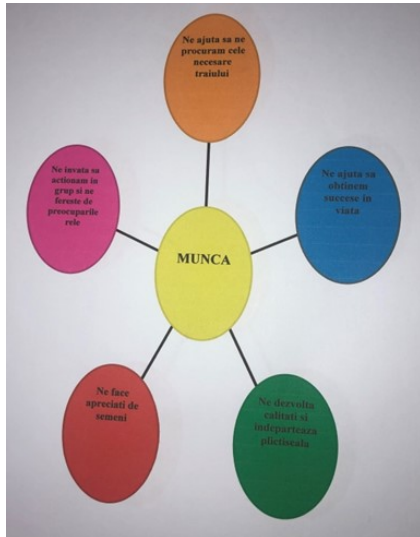
prof. coordonator Daniela Agafiței

MUNCA ȘI JOACA SUNT PRIETENII CLASEI A III-A B

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

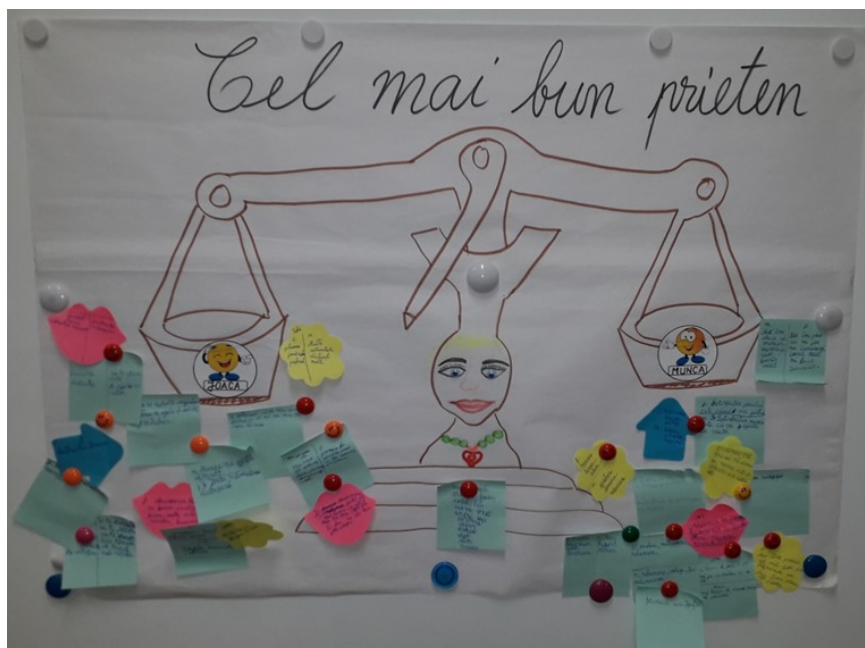
„Munca este cheia sau izvorul fericirii.” – *Mihai Eminescu*
 „Joaca este începutul cunoașterii.” – *anonym*
 „Munca este comoara cea mai de preț.” – *anonym*
 „Jocul este cel mai elevat tip de cercetare.” – *anonym*
 „Munca este leacul suferințelor.” – *Victor Hugo*
 „Jocul este un copil al muncii.” – *anonym*
 „Munca este mama gloriei.” – *Edison*
 „Joaca este munca pe care te bucuri să o faci degeaba.” – *anonym*
 „Munca este o treabă serioasă, iar copiii nu sunt niciodată mai serioși decât atunci când se joacă.” – *anonym*

Cuneșteanu Iustin – III B

Iacob Iulian – III B

Munca școlară trebuie să fie mai mult decât joc și mai puțin decât muncă. Este o punte dintre joc și

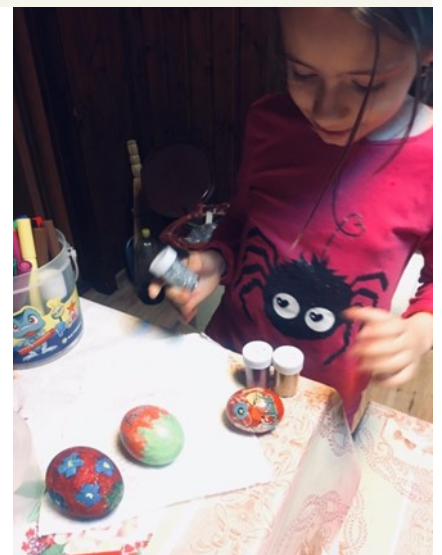
Copiii jucându-se și muncind în grădină, în bucătărie, făcând sport, au pictat, au construit, și-au pus la încercare abilitățile practice și imaginația.

Am sărbătorit la distanță *Sfintele Paști*.

Ziua Pământului - 22 aprilie, Ziua Europei - 9 mai, Ziua Învățătorului - 5 iunie

Ungureanu David III B

Eduard Jantea – III B

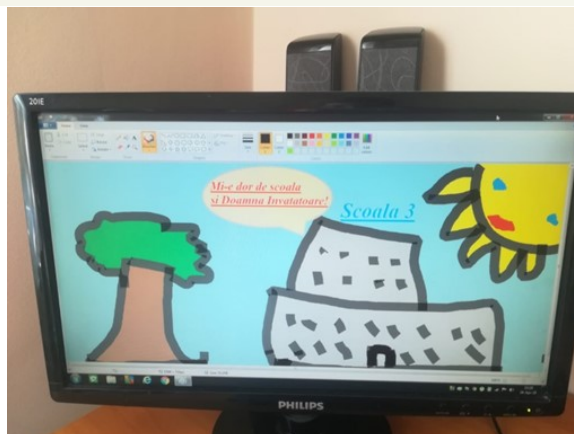
Sofia Martin – III B

Ziua școlii „Ciprian Porumbescu” – 25.05.2020

Din cușărul cu povești, s-a născut iubirea pentru școala mea

Anghel Gabriela - III B

Caragea Bogdan – III B

Ionescu Ștefania – III B

Păun Yanis – III B

MIC GHID TURISTIC DOBROGEAN

PROF. ALINA POPA

În luna octombrie a acestui an școlar, elevii clasei a VII-a B au realizat într-o activitate online o serie de proiecte reunite sub titlul *Mic ghid turistic dobrogean*. Copiii și-au imaginat că vor primi un grup de vizitatori din altă țară sau dintr-o altă zonă a țării noastre și au alcătuit un ghid turistic al Dobrogei, pentru ca cei sosiți pe aceste meleaguri să poată descoperi particularitățile spațiului cultural în care trăim.

Ghidul turistic dobrogean a cuprins o hartă turistică a Dobrogei, dar și informații și imagini reprezentative despre cele mai importante obiective turistice care pot fi vizitate în regiunea noastră. Dintr-un astfel de ghid nu puteau lipsi obiceiurile și tradițiile dobrogene, specialități din bucătăria dobrogeană, dar și un mic dicționar de regionalisme dobrogene, traduse de copii în limba engleză și în limba germană.

Aleksandru Teodor Drăgoi: Dobrogea este un habitat istoric și geografic dintre Dunăre și Marea Neagră, care face parte din teritoriul României, Bulgariei și Ucrainei. Regiunea a fost cunoscută în antichitate sub numele de Scița Mică, care nu desemna o provincie, ținutul făcând parte din provincia Moesia inferior, iar mai apoi, în Evul Mediu, din thema bizantină Paristrion. Astăzi, din punct de vedere administrativ cuprinde în România județele Tulcea și Constanța, iar în Bulgaria — regiunile Dobrici și Silistra.

Georgiana Magdalena Mihai: Dobrogea are o stemă reprezentată de un scut în care se află un turn de cetate, crenelat și doi delfini aurii. Turnul semnifică vechile cetăți de apărare din zonă, iar delfinii aurii sunt legați semnificativ de momentul când România primește Dobrogea de la Rusia.

Atracții turistice în Dobrogea

Delta Dunării

Aleksandru Teodor Drăgoi: Delta Dunării (3446 km²), aflată în mare parte în Dobrogea, România și parțial în Ucraina, este a doua ca mărime și cel mai bine conservată dintre deltele europene. Delta Dunării a intrat în patrimoniul mondial al UNESCO în 1991, fiind clasificată ca rezervație a biosferei la nivel național în România și ca parc național în taxonomia internațională a IUCN. Este un loc unic în lume, de la natura spectaculoasă, răsărituri și apusuri de soare pe canale și până la pădurile sale. Letea de exemplu este cea mai nordică pădure tropicală din lume.

Sursa foto: life.ro

Sursa foto: editiadedimineata.ro

Marius Alexandru Puiu și David Andrei Stoica: Pădurea Letea este o arie protejată de interes național situată în județul Tulcea, Dobrogea. Pădurea Letea este cea mai veche rezervație naturală din România. Ea începe din nordul satului Letea și se întinde pe suprafață de 5246,8 ha, din care 2.825 ha intră în categoria zonelor strict protejate. În această pădure virgină trăiesc aproximativ 2500 de cai abandonăți de localnici. Acești cai din Pădurea Letea, din Delta Dunării, sunt ultimii din Europa.

Litoralul românesc și orașul Constanța

Eduard Valentin Ioica: Litoralul maritim românesc are o lungime de 82 km, fiind cuprins între Capul Midia și Vama Veche, lungimea totală a țărmului românesc fiind de 245 km.

Orașul Constanța deține numeroase atracții turistice: Cazinoul, unul dintre cele mai cunoscute simboluri ale orașului, Piața Ovidiu, Edificiul Roman cu Mozaic, Farul Genovez, Casa cu Lei, Catedrala Ortodoxă, Basilica Sf. Anton, Parcul Arheologic al vechii cetăți Tomis etc.

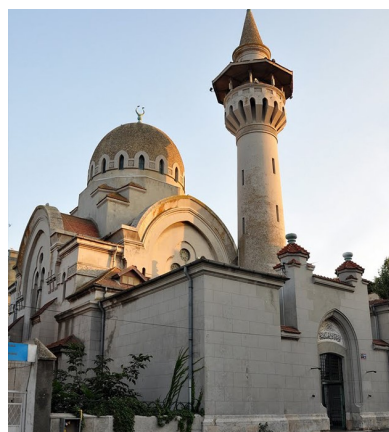
Sursa foto: audiotravelguide.ro

Sursa foto: www.impact.ro

Alexandru Adrian Marchidan: Cazinoul din Constanța se află în centrul istoric al orașului, fiind una dintre clădirile emblematice. A fost ridicat în 1909 și inaugurat în 1910. Cuprinde o sală cu scânduri vopsite în ulei, două săli de lectură, pentru ziare și reviste, două săli de jocuri, o celebră terasă de pe malul mării. Lucrări de restaurare și modernizare au fost efectuate în anul 1934 și 1986.

Marius Alexandru Puiu: Marea Moschee din Constanța, cunoscută și drept Moscheea Carol, este un lăcaș de cult musulman din Constanța, monument de arhitectură, construit între anii 1910 și 1912. Construcția a fost începută în anul 1910, din inițiativa regelui Carol I, în semn de omagiu pentru comunitatea musulmană din orașul Constanța. Lucrările s-au încheiat în 1912. Inaugurarea a avut loc în prezența regelui. Construcția a fost realizată după planurile ing. Gogu Constantinescu, sub îndrumarea arhitectului Victor Ștefănescu, luând ca model Moscheea Konya din Anatolia, Turcia.

Sursa foto: danubeoldrichhistory.ro

Teodora Adriana Vasile: Insula Ovidiu de pe Lacul Siutghiol este unul dintre locurile care exercită o adevărată atracție asupra turiștilor care sosesc în stațiunea Mamaia. De-a lungul timpului, micul petic de pământ a stârnit curiozitatea și imaginația oamenilor, care au țesut în jurul său o serie de legende. Una dintre aceste povestiri are legătură cu originea numelui pe care-l poartă insula. Se spune că, în timpul exilului său, poetul Publius Ovidius Naso se retrăgea pe acest petic de pământ pentru a-și scrie versurile, astfel insula a fost botezată cu numele său. În realitate, specialiștii nu au găsit nicio dovadă care să ateste prezența poetului Ovidius pe această mică insulă din lacul Siutghiol. Cu toate acestea, legenda a rămas în picioare până în zilele noastre și mai există încă oameni care cred cu tărie în veridicitatea ei.

Sursa foto: www.parc mamaia.ro

Sursa foto: www.romanian-journeys.com

Cetatea Histria

Ana Catrinel Anderson și Briana Mirabela Scafaru: Cetatea Histria este o cetate cu o mulțime de izvoare istorice, ruinele caselor, băilor cu apă termală. În apropiere se află Muzeul Istria, care conține piese găsite în vechea cetate.

Cheile Dobrogei

Mihai Berdilă: Pe drumul spre Târgușor și apoi plecând către localitatea Cheia, șoseaua trece prin Cheile Dobrogei, un canion de o vechime impresionantă, care se întinde pe circa 10 km pe marginea drumului. Stâncile sunt superbe și zona arată excelent indiferent de anotimp.

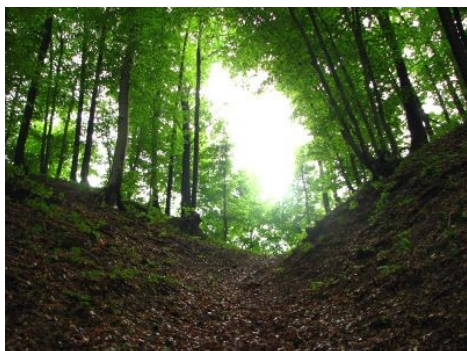
Sursa foto: zigzagprinromania.com

Sursa foto: zigzagprinromania.com

Lacul Iacobdeal

Ioana Maria Butnariu: La poalele Munților Măcin, lângă localitatea Turcoaia, găsești lacul Iacobdeal. În mijlocul unei vechi cariere de granit, din cauza excavațiilor, un izvor subteran a ieșit la suprafață și a inundat o galerie veche. Acum lacul are o adâncime de peste 20 de metri și localnicii spun că în adâncurile lui s-ar găsi toate utilajele rămase acolo în urma inundației.

Sursa foto: foaienationala.ro

Pădurea Babadag

Alesia Elena Prozorov: Pădurea Babadag, situată în zona Podișului Babadag, este una dintre pădurile reprezentative din peisajul nord-dobrogean. Există aici întinse păduri de foioase, variate asociații începând de la păduri balcanice, păduri xeroterme submediteraneene, dar și silvostepe, poieni stepice, arii cu vegetație a bolovănișurilor calcaroase etc. Rezervația naturală are o suprafață de peste 500 ha.

Munții Măcinului

Maja Seucea: Munții Măcin sau Măcinului sunt o grupă muntoasă din Podișul Dobrogei. Cel mai înalt pisc este vârful Greci, având 467 m. Podișul Dobrogei de Nord dispune de un potențial turistic încă puțin valorificat. Peisajele naturale specifice, pădurii cu o mare extindere și cu un fond cinegetic bogat, monumentele istorico-culturale, obiceiurile și ocupațiile locuitorilor constituie elemente cu valoare turistică.

Sursa foto: wikipedia.org

Portul popular dobrogean

Teodora Adriana Vasile și Ana Catrinel Andersson: tradiționale, care se purtau cu mândrie în Dobrogea. Aici, în satele de pe limesul dunărean, Oltina, Ostrov, Satu Nou, Seimeni, Capidava, Topalu, Negureni sau Viile, tradițiile românești s-au păstrat nealterate, chiar dacă Dobrogea s-a aflat pentru o perioadă îndelungată sub stăpânire otomană.

Sursa foto: acasalaromani.ro

Sursa foto:
romaniandmuseum.com

Tradiții și obiceiuri dobrogene

Lăzărelul

Alexandru Teodor Drăgoi: *Lăzărelul* este practicat în sâmbăta dinaintea Floriilor în localitatea Izvoarele, unde trăiește cea mai veche comunitate de greci din Dobrogea. Obiceiul povestește că Lazăr moare într-un accident în timp ce se afla la pădure pentru a aduce hrană pentru animale. Mama și ferioarele din sat îl plâng, iar din mormântul lui Lazăr crește un copac cu ramuri bogate.

Sursa foto: acasalaromani.ro

Olăria și Caloianul

Alexandru Teodor Drăgoi: *Olăria* este o tradiție practică în unele sate din nordul Dobrogei în Sâmbăta de Florii, având ca rol purificarea aerului și gonirea duhurilor rele. Obiceiul constă în aprinderea pe dealuri a unor focuri din resturi vegetale, simbolizând purificarea vechii vegetații pentru a face loc uneia noi și prospere. Se

rostogolesc pe dealuri roți de căruță înfășurate în paie, simbolizând cursul soarelui pe cer.

Caloianul este practicat după Paște. Obiceiul constă în fabricarea unei păpuși de lut, ce era îngropată în câmp, ca apoi după o perioadă de timp să fie deshumată, ruptă în bucăți și împrăștiată pe câmp, simbolizând fertilitatea, belșugul culturilor și regenerarea vegetației.

Sursa foto: acasalaromani.ro

Tradiții dobrogene de iarnă

Alexandru Teodor Drăgoi: Varianta dobrogeană de mers la colindat de Crăciun cu *Capra* este *Struțul*, o costumație de lână peste care sunt prinse legături de stuf. Lângă Munții Măcinului, cetele de feciori au și *Oleleul*, un personaj de origine păgână care însoțește colindătorii, intră cu ei în gospodării și îi feresc de duhurile rele.

Anul Nou este marcat în Dobrogea de urările cu *Plugușorul* și *Sorcova*, dar foarte răspândite sunt și jocurile în care predomină măștile de animale și personaje travestite, plugari sau vânători.

Tradiții dobrogene de Paște

David Andrei Stoica: Încondeierea ouălor de Paște nu este un obicei specific Dobrogei, deși această tradiție se întâlnește totuși în unele sate. Fiind un simbol al Paștelui, cel mai des întâlnit motiv pe ouă este crucea, simbol menit să îi apere pe creștini de ce este rău. Alte motive: frunza, spicul de grâu, bastonul ciobanului.

Sursa foto: www.replicaonline.ro

Specialități din bucătăria dobrogeană

Berdilă Mihai: Bucătăria din Dobrogea este influențată în primul rând de fauna, de clima, dar și de bucătăria orientală. La prepararea mâncărilor se folosește mult peștele, vânatul și carnea de oaie, dar și carnea de pasăre, vacă și porc. Dobrogea este bogată în legume și fructe, lapte, brânzeturi și ouă. Mâncărurile din Dobrogea redau cu prisosință bogăția materiilor prime de care dispune această zonă.

Mâncărurile din bucătăria dobrogeană sunt ușoare, gustoase, la pregătirea acestora se folosește mult untdelemnul și untul. Ciorbele se acresc cu borș, zeamă de varză, dar și otet, sunt realizate din legume și mai ales pește. Se folosesc mult gustările din legume proaspete sub formă de salată în combinație cu ouă, brânză, smântână.

Zacuscă de pește în stil dobrogean

Ioana Maria Butnariu: 2 kg de pește, 1 kg ceapă, 2 kg de ardei roșii, 1/2 kg morcovi, 2 kg roșii, 1/2 l ulei, 1/2 lingură zahăr, 1/4 lingură sare, 200-250 ml oțet, 1-3 căței de usturoi, boabe de piper și foi de dafin - după gust.

Musaca dobrogeană

100 ml ulei, 150 ml vin alb sec, 3 roșii mici, 1 ceapă albă mare, 6 cartofi, 1 kg pulpă tocată de oaie, sare și piper.

Sursa foto: retete.unica.ro

Borș de macrou

Ioana Maria Butnariu: 2 bucăți macrou, 2 morcovi, 1 rădăcină pătrunjel, 1 ardei gras roșu, 2 roșii, 1 litru borș, 1 legătură pătrunjel, sare și piper.

Sursa foto: retete.unica.ro

Regionalisme dobrogene

Selecția regionalismelor utilizate în Dobrogea și traducerea lor în limba engleză și în limba germană a fost realizată de elevii: Mihai Berdilă, Ioana Butnariu, Alecsandru Drăgoi, Bianca Nicoleta Gavrilă, Eduard Ioica, Alexandru Marchidan, Georgiana Mihai, Alesia Prozorov, Marius Puiu, Briana Scafaru, Maja Seucea, David Stoica și Teodora Vasile.

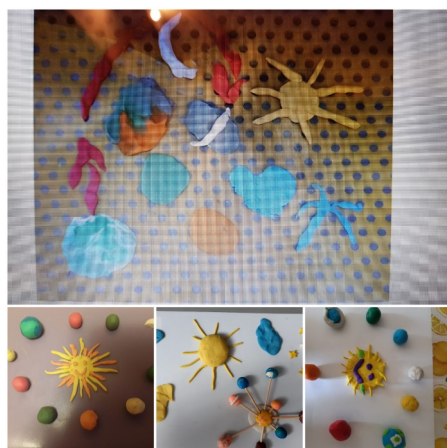
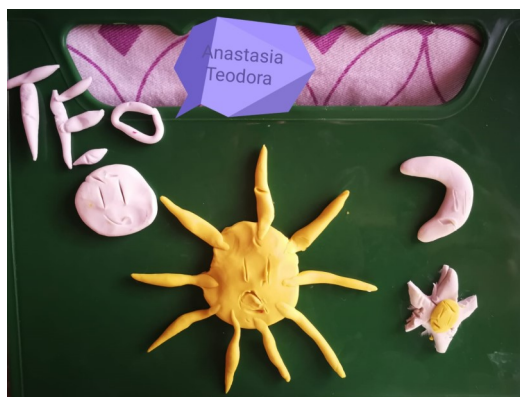
Limba română	Limba engleză	Limba germană
ATAMAN - șeful pescarilor	chief fisherman	Hauptfischer
BAIRAM - sărbătoare, petrecere	party	Verbringen
BUCEAC - câmpie, stepă	plain	Einfach
CHERHANA - clădire, depozit pentru peștele proaspăt	fishery	Anzahlun
COGEALAC - bărbătesc	male	männlich
COSEAC - banc de pești	herd of fish	Fischschwarm
CIUȘCĂ - Ardei iute	pepper	Pfeffer
CALABALÂC - mulțime de obiecte sau bagaje	crowd	Besitz
DEREA - vale, apă curgătoare mică	valley, small river	Senke
GHIOL - lac, baltă	lake	See
NALBANT - fierar	blacksmith	Schmied

Bibliografie

<https://life.ro>
<https://peregrinprinlume.com>
<https://peterlengyel.wordpress.com>
<https://retete.unica.ro>
discoverdobrogea.ro
tradiiipopulare.net
ideipentruvacanta.ro
infodelta.ro
zigzagprinromania.com
blog.travelminit.ro
lipa-lipa.ro
ro.wikipedia.org
www.info-delta.ro
www.razvanpascu.ro
www.romaniadevis.ro
www.regionalisme.ro
www.profudegeogra.eu
www.pe-harta.ro
www.replicaonline.ro
<https://acasalaromani.ro>

DESPRE SOARE, LUNĂ ȘI PLANETE, CU MÂNUȚE HARNICE
 PROF. ELENA FEDOR

Imaginile surprind activitatea clasei pregătitoare B din acest an școlar, în care cei mici și-au dovedit îndemânarea, creativitatea, dar și cunoașterea lumii în care trăim.

STĂM ACASĂ!

PROF. CARMEN TĂNASE

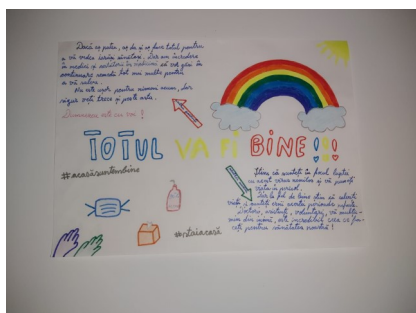
Există zeci de filme care au prevăzut ce ni se întâmplă acum, dar niciunul nu a prevăzut un lucru! Că filmul în care trăim acum nu depinde de un singur Erou.

Filmul nostru are mii de Eroi în halate albe, are mii de Eroi care dăruiesc și are Eroi care încurajează!

Filmul nostru are Eroi printre vecini, are Eroi care livrează speranța și are Eroi printre necunoscuți.

Oricât de complicat ne e prezentul, împreună o să trecem și peste asta!

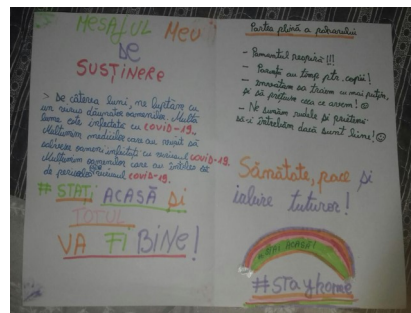
Mesajul îi aparține elevului Gheorghe Costyn care, împreună cu colegii săi, a participat la activitatea *Stăm acasă*, unde fiecare elev a transmis un mesaj de apreciere, de încurajare nouă, tuturor celor afectați într-un fel sau altul de contextul pandemiei COVID.

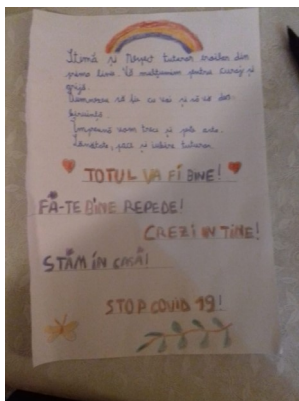
Aminia Vornioglu

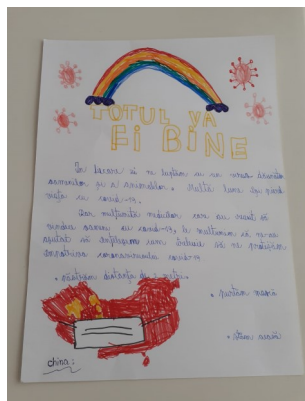
Ștefan Bucur

Maria Ștefancu

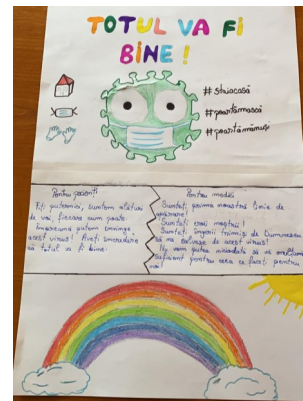
Ianis Caluda

Cosmin Ionașcu

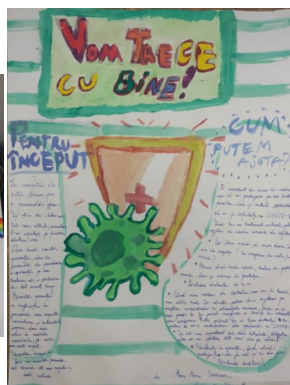
Tania Mihail

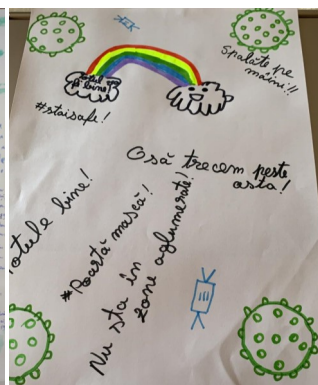
Bianca Miu

Maria Vîlsan

Elena Moscu

Ștefan Stebingher

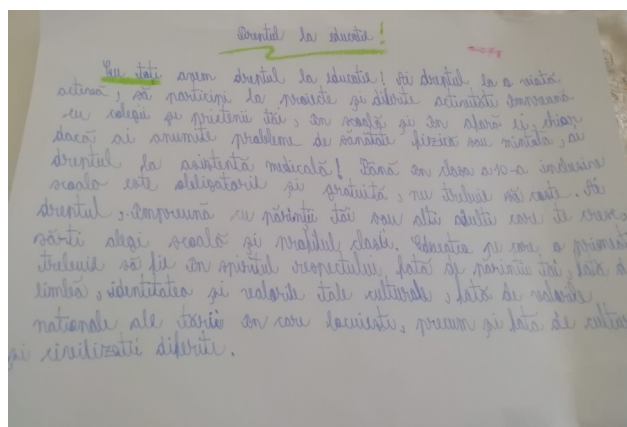

Iulia Popescu

EGALITATEA DE ȘANSE

PROF. DANIELA AGAFIȚEI

In luna octombrie, elevii clasei a VI-a A au participat la un proiect intitulat „Egalitatea de șanse”, activitate ce promovează drepturile copilului și șansa la o copilărie fericită. Elevii au prezentat referate, afișe și materiale PPT, ce exemplificau tema egalității semenilor, indiferent de vârstă, religie, sex, ierarhie socială. Educația trebuie să fie în spiritul valorilor culturale și sociale. Libertatea de a fi un om educat, este un mod de viață, este cheia succesului.

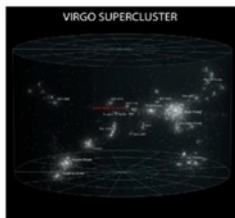
SĂPTĂMÂNA SPAȚIULUI COSMIC

PROF. MARIETA BĂRZOI

Pentru a marca acest eveniment, elevii clasei a V-a, de la Școala Gimnazială nr. 3 „Ciprian Porumbescu” au realizat și prezentat machete ale Sistemului Solar, referate, fotografii, curiozități privind Universul.

Spațiul cosmic

Spațiul cosmic este considerat ca întinderea nemărginită situată dincolo de atmosfera Pământului, având o consistență și reguli de alcătuire și funcționare total diferite de legile fizicii de pe Pământ. Pentru ca omul să poată călători în spațiu, este necesar să cunoască mult mai multe lucruri despre acesta. Așa încât, la ora actuală, științele care se ocupă de analizarea și monitorizarea spațiului cosmic sunt cele mai complexe din istoria umanității. Cu cât înțelegem mai mult despre cum funcționează spațiul extra-terestru, cu atât avem șansa să înțelegem mai multe despre planeta noastră și despre viața pe Terra.

care este o componentă a „Super-roiului Laniakea”.

Galaxia „Calea Lactee”

Calea Lactee este o galaxie în formă de spirală barată din care face parte Sistemul nostru Solar. Are diametru între 150.000 și 200.000 de ani-lumină, este formată din 100-400 miliarde de stele și peste 100 de miliarde de planete.

Vârsta sa estimată este mai mare de treisprezece miliarde de ani, perioadă în care a trecut prin mai multe faze evolutive până la atingerea formei sale actuale.

Sistemul solar este situat pe o rază de aproximativ 27.000 de ani-lumină de Centrul Galactic, pe marginea interioară a brațului Orion și face o rotație completă a galaxiei în aproximativ 240 de milioane de ani. În bara centrală a galaxiei, care are o formă alungită, există o concentrație mare de stele,

iar centrul galactic este o sursă radio intensă cunoscută sub numele de Săgetătorul A*, presupusă a fi o gaură neagră supermasivă.

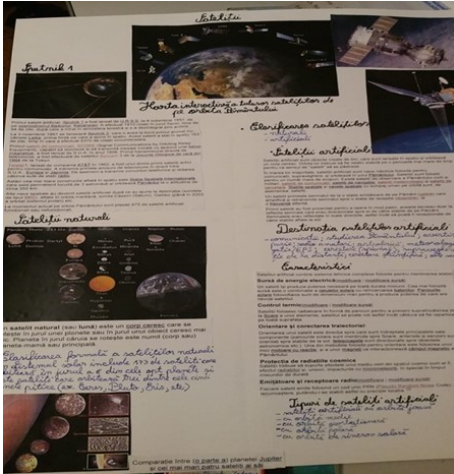
Văzută de pe Pământ, apare ca o bandă strălucitoare și difuză vizibilă pe cerul nopții format din stele.

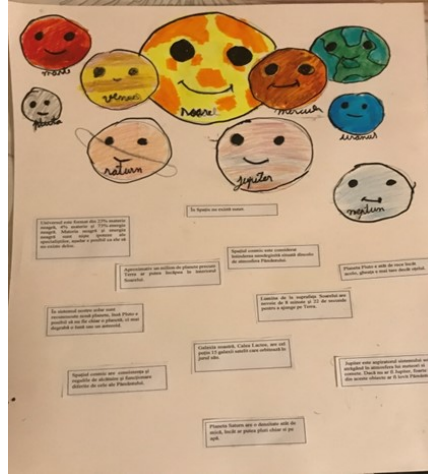
Calea Lactee are mai multe galaxii satelit și face parte din „Grupul Local” de galaxii,

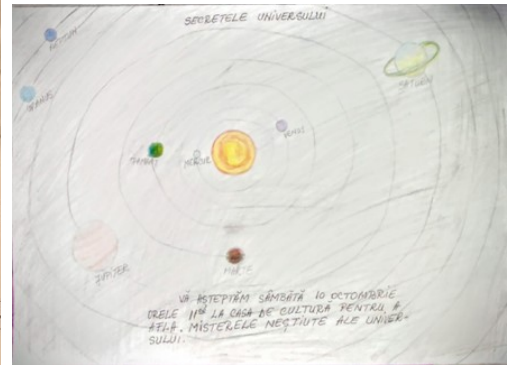
care la rândul lui face parte din „Super-roiul de galaxii din Fecioara (Virgo)”.

Rachieru Andrei, V B

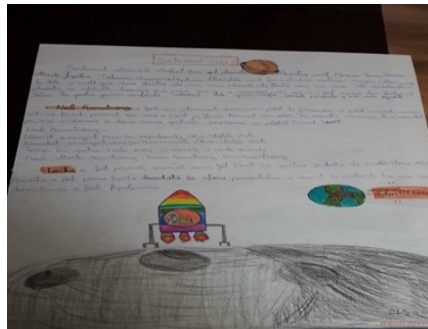
Gobeajă Arina Maria, V B

Iamandi Andrei, V B

Rachieru Andrei, V B

Ioica Ana Teodora, V B

Stanciu Erika Andreea, V B

Pământ

Ne aflam la 150 de milioane de kilometri de Soare. Planeta Pamant, numita si Terra este a treia ca distanta fata de Soare si a cincea ca marime din sistemul nostru Solar. Este singura planeta din Univers cunoscuta ca adapostind viata si este cea mai mare planeta telurica din sistemul solar.

Planeta Pamant s-a format acum aproximativ 4,67 miliarde de ani in urma din materia norului gazos al Nebuloasei Solare, alaturi de Soare si de celelalte planete ale sistemului solar. Planeta noastra a trecut prin numeroase schimbari si procese geologice si biologice, incat conditiile initiale nu mai exista. Datorita conditiilor atmosferice si distantei optime fata de Soare, viata a putut aparea pe Pamant.

Stănilă Eric Cristian, V B

Roman Andreea, V A

Matei Saricu, V A

Leafu Matei, V B

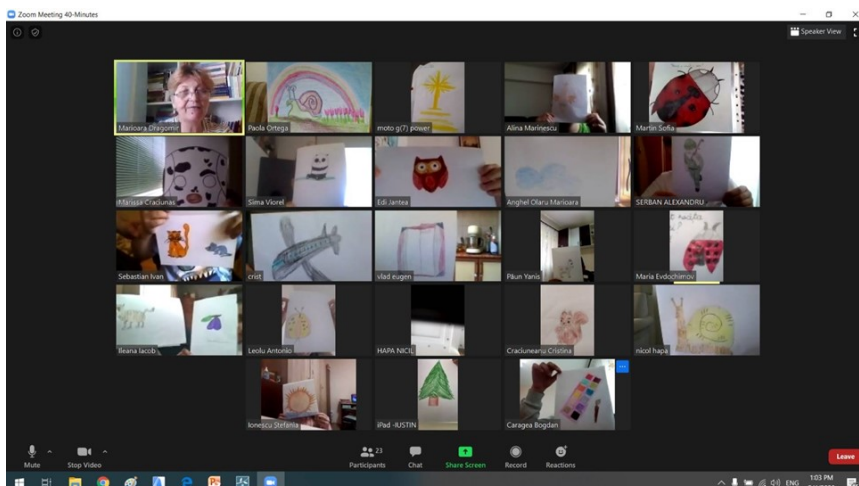

Țăranu Eduard Florin, V B

MUNCĂ ȘI JOACĂ ÎN „SĂPTĂMÂNĂ ALTFEL”

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

4 mai – „Cu mască, fără mască”; „Ghicitoarea ilustrată”

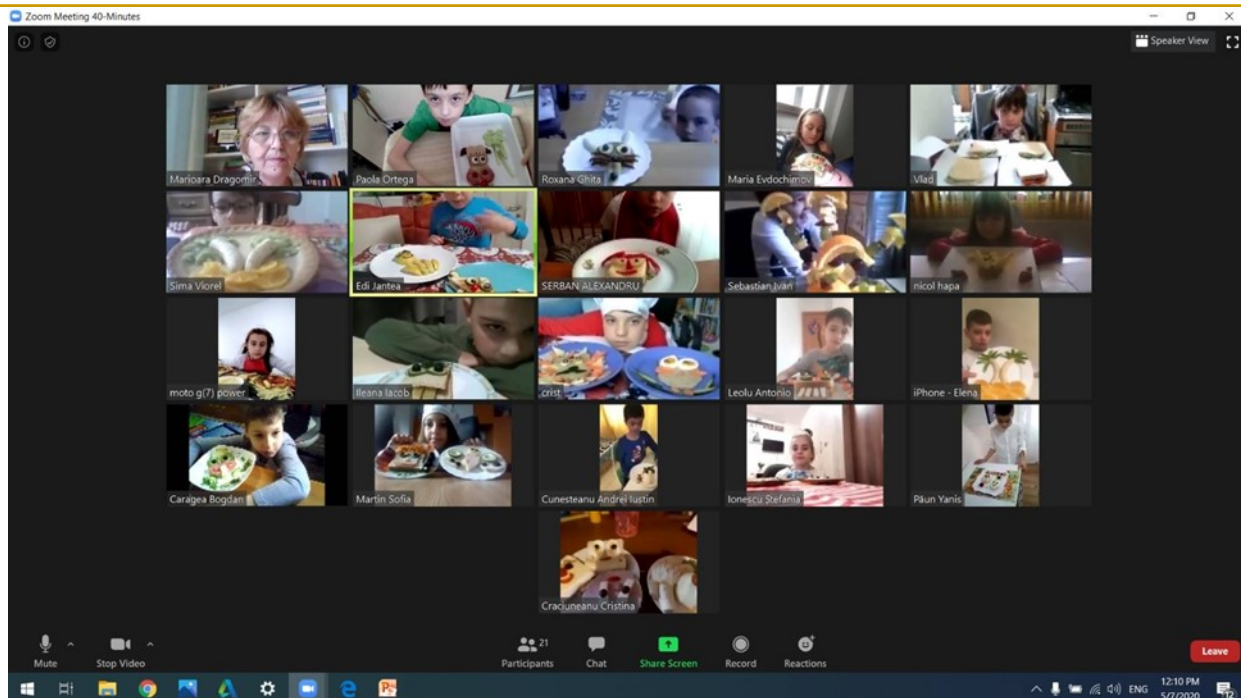
5 mai – „Sport în sufragerie”

Am făcut filmulețe pe care le-am prezentat pe platforma 24Edu.

Distracție maximă!

6 mai – „Oameni și locuri – călătorie virtuală prin Constanța”

7 mai - „Cu bonetă și șorțuleț, am creat sandwich-ul zâmbăreț”

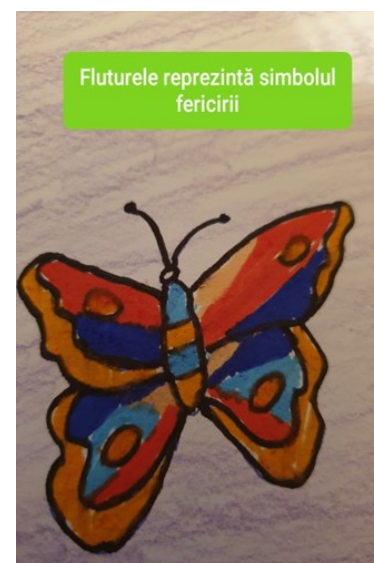
8 mai – „Fericirea”

Anghel Gabriela – III B

Ismail Birghiul – III B

Ivan Sebastian - III B

Rețeta fericirii o găsești în inima ta!

ÎNTÂLNIRE CU PERSONAJUL PREFERAT

PROF. ALINA POPA

Elevii clasei a VI-a B au participat în luna octombrie la activitatea *Întâlnire cu personajul preferat*, desfășurată online. Fiecare dintre ei a scris o scrisoare adresată personajului preferat din una dintre cărțile citite, iar scrisorile rezultate au dovedit că elevii își cultivă cu succes gustul pentru lectura de calitate, preferințele lor fiind extrem de variate și de surprinzătoare și cuprinzând titluri atât din literatura română, cât și din literatura universală: Charlie (*Charlie și fabrica de ciocolată* de

Roald Dahl), Robin Hood (*Robin Hood* de Henry Gilbert), Harry Potter sau Hermione Granger (din seria de volume *Harry Potter* de J. K. Rowling), Mowgli (*Cartea junglei* de Rudyard Kipling), Nică (*Amintiri din copilărie* de Ion Creangă), MUP (*Marele uriaș prietenos* de Roald Dahl), Augustus (*Minunea* de R. J Palacio), Phileas Fogg (*Ocolul Pământului în 80 de zile* de Jules Verne) și mulți alții.

Dragă M.U.P.,

Aș vrea să îți spun cât de mult mi-a plăcut povestea ta și a lui Sophie din cartea "Marele uriaș prietenos" scrisă de Roald Dahl.

Mi-ar plăcea mult să te cunosc personal. Aș dori să ne întâlnim în Țara Uriașilor, să îmi arăți toate locurile interesante din lumea ta.

Trebuie să îți spun că ești eroul meu preferat. Consider că ești un uriaș foarte blând și imi place că iubești mult copiii. De asemenea, îmi place felul în care vorbești și cuvintele amuzante inventate de tine. Aș vrea să devenim prieteni și să mi le prezinți și pe Sophie și pe Regina Angliei.

Cel mai mult m-a impresionat faptul că tu aduci visele copiilor. Mi-a plăcut cum colecționezi visele

în sticle și apoi le suflă în urechile acestora.

Mi-aș dori foarte mult să trăiesc și eu în lumea ta magică măcar pentru o zi, să îmi arăți laboratorul tău și să îmi explici cum se prepară visele. Aș vrea să îmi arăți castracurcuveții, sifoclabucelul, poțiunile magice; aș vrea să prepar vise cu tine în laborator și apoi să mergem noaptea să le trimitem copiilor.

Un singur lucru aș vrea să schimb dacă aș putea: ca oamenii să nu mai aibă niciodată coșmaruri, ci doar vise magice, încât să se trezească mereu zâmbind.

Sper să mi se îndeplinească dorința și să ne cunoaștem cât mai curând.

Cu mult drag,
Robin Militaru

Dragă Mowgli (din Cartea Junglei scrisă de Rudyard Kipling),

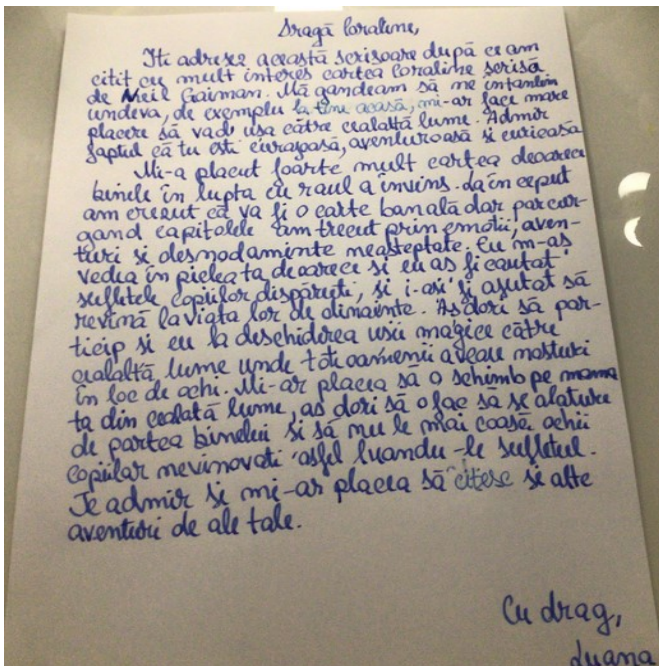
Te invit la stânca lupilor Seeonee, locul unde ai avut curajul pe care ți-l admir pentru a răni lupii, dar și pe Shere Khan, dar și mila pe care ai avut-o față de fostul lider al haiticului, pe care ți-l admir.

M-a impresionat planul tău pe care l-ai avut pentru a-l omorî pe Shere Khan.

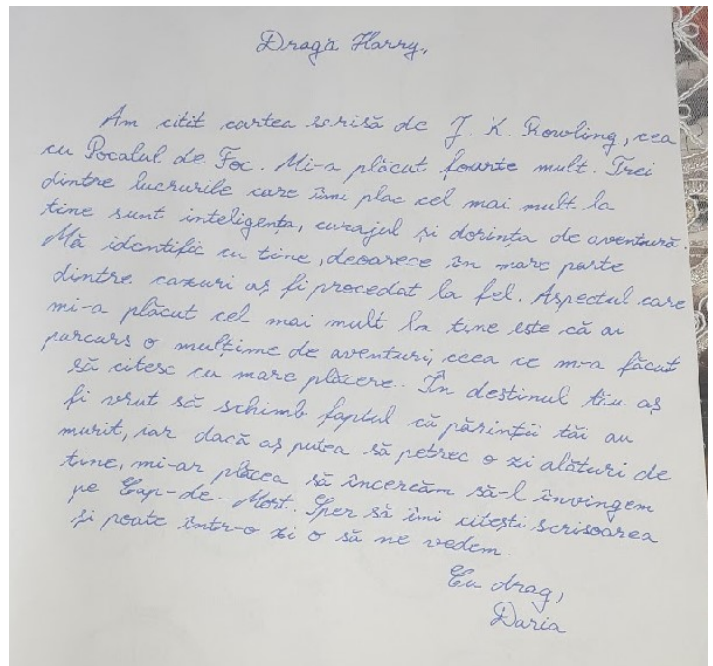
Eu nu mă identific deloc cu tine, având în vedere

vitejia ta. Dar în viitor poate o să te duci într-un sat nu foarte departe de junglă și o să îți faci prieteni noi. Mi-aș fi dorit să fiu în locul tău sau să particip la aventura ta când ai fost răpit de maimuțe. Lăsând astea la o parte, ne vedem la stânca lupilor Seeonee mâine la apus.

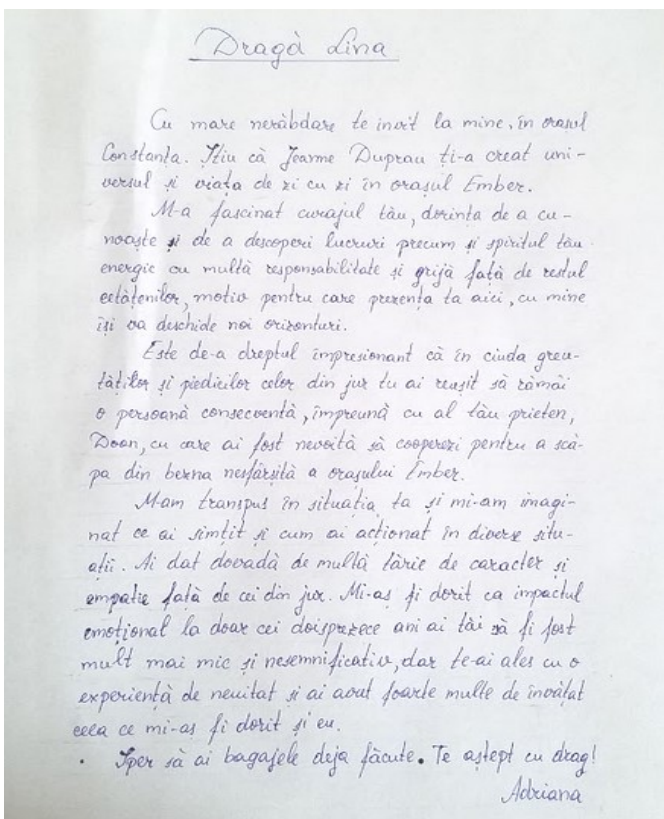
Cu stimă,
Maria Cătălina Ciocină

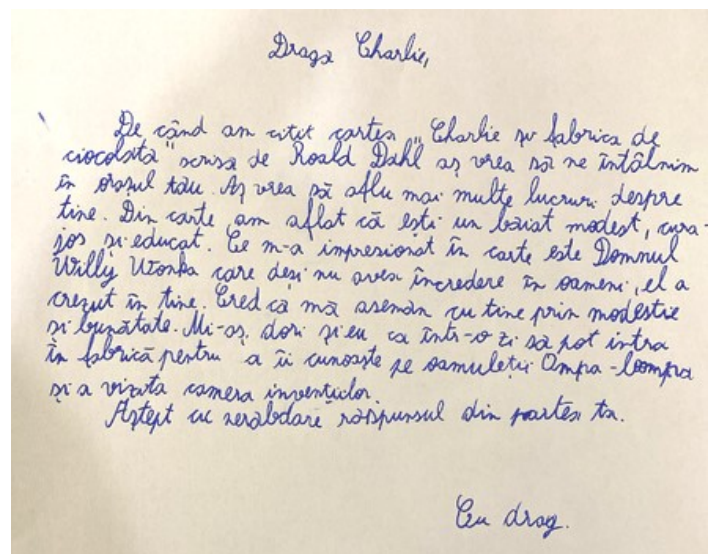
Luana Alexandra Turcu, VI B

Daria Andreea Șerban, VI B

Adriana Dan, VI B

Selen Accoium, VI B

SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR 2019-2020

MUNCA ȘI JOCUL LA BILANȚ: TOP 10

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

TOP 10: 6 experiențe – cele mai importante lucruri învățate

3 experiențe – școala online

1 cea mai grozavă amintire din acest an școlar

Andrei Rus – TOP 10

„Mi-a plăcut anul acesta că am învățat lucruri noi și interesante: înmulțirea și împărțirea. Am învățat cum să ne comportăm în mijloacele de transport. A fost plăcut că au venit colegi noi. Doamna învățătoare este minunată. Îmi este foarte dor de colegi și de doamna mea. Școala online a fost o experiență nouă. Am aflat cum e școala de acasă: fără veselie. Din această situație unică, am avut multe de învățat. O situație grozavă a fost când am surprins-o pe mama mea cu o coroană albastră strălucitoare făcută de mine de Ziua Mamei”.

Bogdan Caragea – TOP 10

„1. Primirea colegilor de la clasa a V a. 2. Participarea la concursul Euxin Math. 3. Învățarea tablei înmulțirii și a împărțirii. 4. Prima zi din clasa a II a. 5. Încurajarea din partea doamnei învățătoare la concurs. 6. Prieteni buni făcuți la școala (Antonio, Iustin, Marissa). 7. Geometria în școala online. 8. Întâlnirile pe zoom. 9. Felicitarea de Ziua Învățătorului. 10. Cea mai grozavă amintire a fost revederea cu doamna și colegii”.

Sebastian Ivan – TOP 10

„1. Ora de sport. 2. After school. 3. Ora de engleză. 4. Pauza. 5. Activități în curtea școlii. 6. Tabla înmulțirii și a împărțirii. 7. Este mai bine la școală decât acasă. 8. Înțeleg și învăț mai ușor la școală. 9. Îmi este dor de copii. 10. Cea mai mare bucurie a fost când am primit ecusonul de <elevul săptămânii>. Am fost mândru că am fost elev model”.

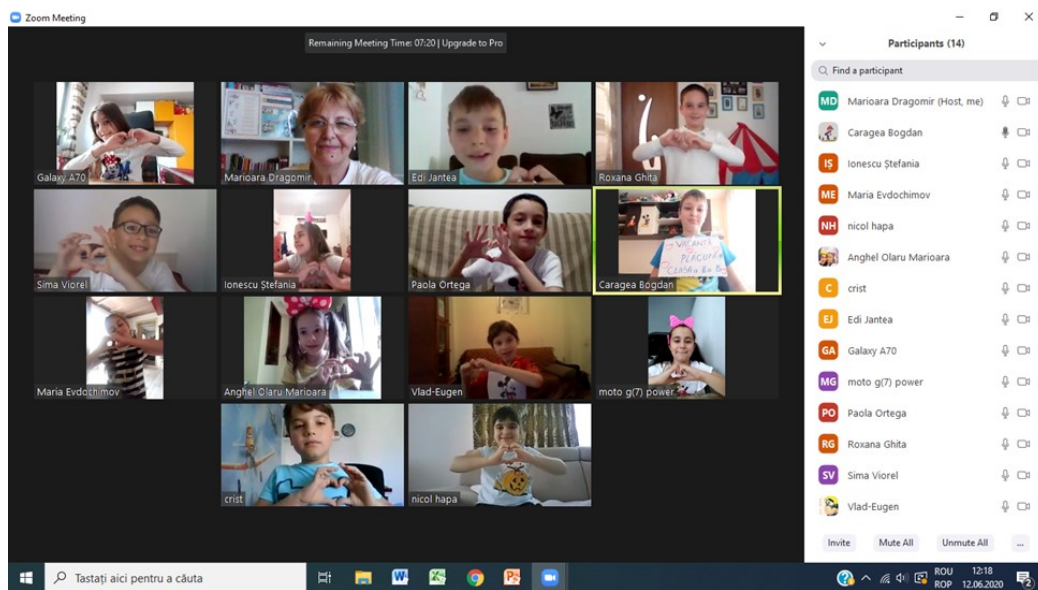
Sofia Martin – TOP 10

„1. Am lucrat cu doamna învățătoare la diferite proiecte. 2. Am învățat tabla înmulțirii și a împărțirii. 3. Am organizat diferite activități interesante. 4. Am învățat să lucrăm în echipă. 5. Am cunoscut mai bine colegii. 6. Am învățat să ne respectăm unul pe celălalt. 7. Stând acasă mi-am descoperit mai multe pasiuni. 8. Am învățat să comunicăm online. 9. Am reușit împreună să formăm o echipă. 10. Azi, 12.06.2020, am petrecut cu doamna învățătoare și cu colegii mei o zi plină de zâmbete și veselie. Vă iubesc, doamna învățătoare!”.

JURNAL DE FINAL – Eduard Jantea

„Eu sunt un copil cuminte și ascultător, dar uneori nu am suficientă răbdare. Nu îmi place să mă trezesc foarte dimineată. Nu îmi place să pierd. Îmi place să mă joc, mai ales să fac lego. De asemenea, îmi place să rezolv exerciții și probleme mai dificile.

Apreciez la mine îndemânarea cu care fac construcții din lego, precum și ușurința cu care îmi fac temele, mai ales cele de la matematică. Nu aș vrea să mă schimb deoarece vreau să fiu EU. Îmi place de mine”.

14 SEPTEMBRIE 2020 - PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

CLASA A III-A B ESTE O CLASĂ PLINĂ DE SURPRIZE!

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

Am învățat să ne prezentăm în diverse modalități.

Pagina 28

CAMPIONUL CLASEI A III-A B

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

Multitalentatul Ștefan Ghiță! Îl regăsim bine echipat în sufragerie ca mare sportiv, în bucătărie master chef; este un grădinar iscusit, are abilități practice bine definite și ... nu în ultimul rând, este pasionat de lectură!

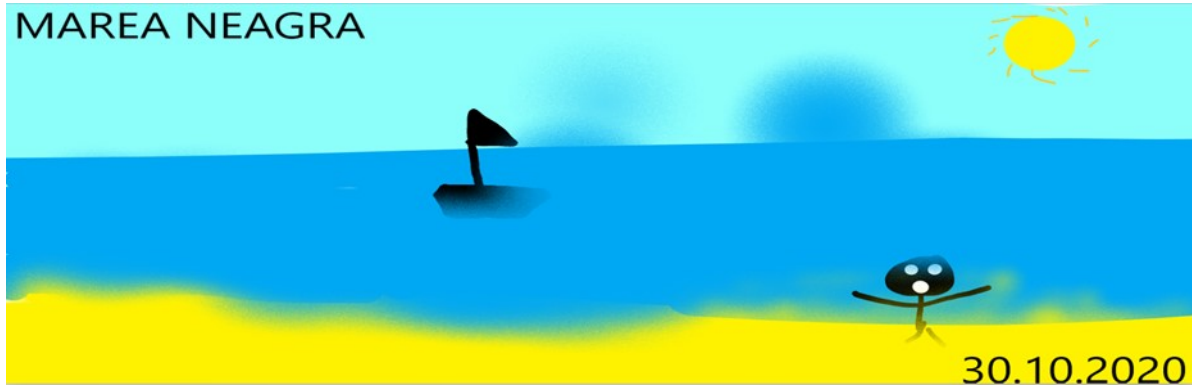

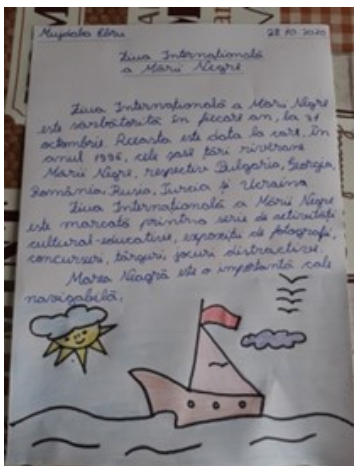

Eric Cristian Stănilă, V B

Andrei Rachieru, V B și Matei Saricu, V A

Ebru Mujdaba, Alexia Bota, Ștefan Vulpe - V A

Lucruri inedite despre Marea Neagră

Grigore Antipa spunea despre Marea Neagră că este unică.

Ovidiu a cântat-o în scrierile sale.

Eminescu a adorat - o.

Marea Neagră se întinde pe o suprafață de 423.488 km², este înconjurată de 6 țări (România, Ucraina, Rusia, Georgia, Turcia, Bulgaria), iar cel mai adânc punct se află la circa 2212 sub nivelul mării în apropiere de Ialta.

Numele i-a fost dat de turci, care i-au spus simplu „Karadeniz“, ceea ce înseamnă „marea întunecată, de miazănoapte“, pentru că era situată la nord de Imperiul Otoman.

Inițial Marea Neagră a fost un lac cu apă dulce, vecin cu Marea Mediterană. Un potop a rupt limba de pământ ce despărțea marea de oceanul planetar și s-au format strâmtoarele Bosfor și Dardanele, iar apa foarte sărată din vechea mare Tetis au pătruns în apele Mării Negre, crescându-i salinitatea. De fapt, se spune că sunt două mări suprapuse: una vie și una moartă. În Marea Neagră neexistând curenți verticali care să amestece apa de la suprafață cu cea din adânc, cele două lumi nu interacționează. Tocmai de aceea Grigore Antipa considera că Marea Neagră este unică. În adâncuri, nu există oxigen, ci doar hidrogen și sulfurat, iar acolo trăiesc doar bacteriile anaerobe.

Alte curiozități - David Alexandru Opreț, V B, prof. coordonator Marieta Bărzo

În Marea Neagră se găsesc foarte multe epave, cea mai importantă este Moskva. Aceasta a fost cea mai mare navă de luptă din al 2-lea Război Mondial. Este scufundată la 20 km de țărmul din Constanța la o adâncime de 40 metri și descoperită în 2011.

În Marea Neagră se găsesc foarte multe epave, cea mai importantă este Moskva. Aceasta a fost cea mai mare navă de luptă din al 2-lea Război Mondial. Este scufundată la 20 km de țărmul din Constanța la o adâncime de 40 metri și descoperită în 2011.

În Marea Neagră există un râu subteran unic în lume, iar cercetătorii spun că dacă era descoperit la suprafață ar fi fost al șaselea râu din lume ca mărime.

Cea mai mare navă care a plutit în Marea Neagră a fost Hebei Success. Aceasta este de trei ori mai mare ca un stadion de fotbal.

În viitor, culoarea apei se va schimba într-un albastru azur datorită unei alge care depune dioxidul de carbon pe fundul mării.

În iarna din 2012 din cauza temperaturilor scăzute, marea a înghețat și a format o plajă lată de 300 de metri.

În Marea Neagră există 10 insule, toate considerate exotice, cu flora și fauna unice.

Muzeul din adâncul Mării Negre este considerat un loc de fosilizare extrem de interesant, tocmai pentru că, neexistând oxigen la adâncimi mai mari de 200 de metri, toate epavele care au ajuns acolo de-a lungul timpului au fost perfect conservate.

Are rechini! Răpitorul ce se găsește în apele Mării Negre este cunoscut sub denumirea populară de „câine de mare“ și măsoară aproximativ un metru. „Este foarte rar și foarte sperios. Din aceeași familie ar mai fi pisica de mare și vulpea de mare, întâlnite mai frecvent“.

Ascunde specii pe cale de dispariție. Cercetătorii din toate zonele costiere - Bulgaria, Georgia, România, Rusia, Turcia și Ucraina - au ajuns la concluzia că 160 de specii de plante și animale marine și costiere sunt din ce în ce mai rare sau amenințate cu dispariția. În Cartea Roșie a Mării Negre găsim specii precum nisetrul, păstruga, zarganul, steaua de mare, foca de Kaliakra, crabul de piatră, marsuinul, tonul, rândunica de mare.

Există amenințarea unui tsunami! Există pericolul formării de valuri uriașe și în Marea Neagră. Un astfel de fenomen s-a produs în 1901, în zona Mangalia. „Cutremurul a fost în martie 1901 în zona Șabla, a avut magnitudinea de 7,2 grade pe scara Richter și a produs valuri tsunami în zona

Mangalia. Un astfel de cutremur mai poate avea loc peste 400-500 de ani”, a declarat prof. Gheorghe Mărmureanu. De altfel, poveștile vechii cetăți elene Callatis sunt scufundate sub apele învolburate ale Mării Negre.

EDUCAȚIE PENTRU CUNOAȘTERE: ORIENTAREA ÎN SPAȚIU CU AJUTORUL CORPURILOR CEREȘTI

PROF. ALINA POPA

La opționalul integrat *Educație pentru cunoaștere*, elevii clasei a V-a B au realizat online o serie de proiecte cu tema *Orientarea în spațiu cu ajutorul corpurilor cerești*. Elevii s-au documentat, consultând diverse surse de informare, iar produsele finale s-au concretizat în proiecte realizate pe carton de dimensiuni mari, în referate sau prezentări PPT.

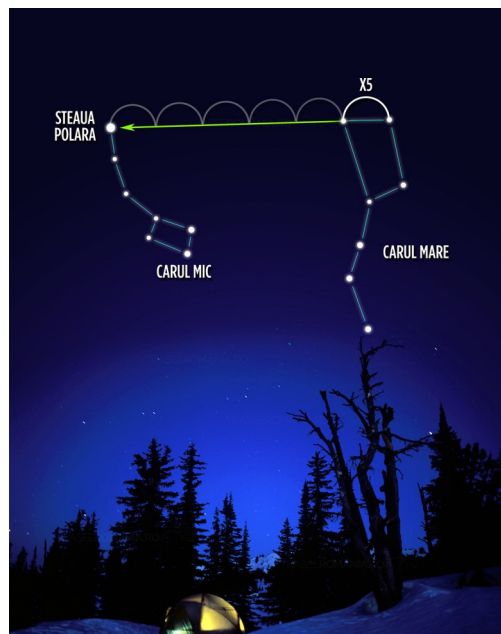
Copiii au înțeles importanța corpurilor cerești pentru orientarea în spațiu, în lipsa unor instrumente moderne de stabilire a poziției în spațiu, atât din enciclopediile, lucrările de specialitate sau sursele online din care s-au informat, cât și în urma discuțiilor de la cursul opțional, concentrate sub tema amplă *Călători prin Univers*.

Matei Leafu: Steaua Polară este steaua cea mai strălucitoare din constelația Ursa Mică. Ea este cunoscută prin faptul că indică direcția polului ceresc, cu o bună precizie, fapt ce i-a conferit denumirea de Steaua Polară.

Prin faptul crucial pentru reperarea, îndeosebi în contextul navigației, toate sau aproape toate civilizațiile i-au dat un nume tradițional. Unul dintre acestea este Polaris provenit din latină, însă există și multe alte denumiri. În limba română

cea mai cunoscută și folosită denumire este Steaua Polară, o altă denumire acesteia fiind Steaua Nordului.

Deși Shakespeare a scris: „Sunt tot atât de statornic ca și Steaua polară,” polul nord ceresc își schimbă, în realitate, poziția, de-a lungul secolelor. Polul nord ceresc continuă să se apropie, în epoca noastră, până la atingerea direcției celei mai apropiate de cea a stelei Polaris la 24 martie 2100, după care se va îndepărta în milenii următoare.

Sursa foto: traseeromania.ro

David Alexandru Opreț: În ziua de astăzi, omenirea a devenit foarte dependentă de sistemele moderne de orientare în spațiu, mai ales când vine vorba de navigația pe mare, unde punctele de reper lipsesc de cele mai multe ori. Dar sistemele acestea, cum ar fi GPS, se pot defecta. Dar ceea ce nu are cum să se „strice” este cunoașterea umană despre poziția stelelor dobândită în trecutul nostru istoric. Așadar,

fără nimic, în afară de unele cunoștințe nu foarte complicate și un cer senin, te poți uita în sus pentru a te orienta. Condiția principală, desigur, este de a ne găsi în emisfera nordică. Dacă acesta este cazul, cel mai ușor este să cauți Steaua Nordului, numită și Steaua Polară (găsită bineînțeles la nord). Steaua este un punct fix și se află chiar deasupra Polului Nord, aliniată cu axa de rotație a Pământului.

Nicole Dițescu: Stelele păstrează aceeași distanță și poziție unele față de altele și trec peste aceleași locuri de pe Pământ noapte de noapte. Acestea apar la orizont, cu 4 minute mai devreme, pe fiecare seară; adică își schimbă poziția cu 1 grad în sensul invers acelor de ceasornic, în emisfera Nordică, și cu 1 grad în sensul acelor de ceasornic, în emisfera Sudică.

Studiul cerului nopții a început încă din antichitate, iar miile de ani de observație au dus la denumirea constelațiilor după nume de animale sau creaturi mitologice. Principalele constelații din emisfera Nordică vizibile cu ochiul liber, pe toată durata nopții, se rotesc în jurul unei singure stele care aparent nu se mișcă: Steaua Polară. Aceste constelații sunt: Carul Mare, Orion și Casiopeea.

Există o metodă foarte simplă pentru detectarea direcției de deplasare, folosindu-te de orice stea de

pe cer, exceptând Steaua Polară. Nu ai nevoie decât de două bețe drepte, de mărimi diferite, pe care să le înfigi în pământ. Ia o poziție ca și cum ai ochi o stea prin capetele lor. Vei observa ca steaua ochită pare să se deplaseze și, în funcție de direcția de deplasare, poți afla punctele cardinale astfel:

-steaua pare că se duce spre dreapta – ești orientat spre Sud

-steaua pare că se duce spre stânga – ești orientat spre Nord

-steaua pare că se duce în sus – ești orientat spre Est

-steaua pare că se duce în jos – ești orientat spre Vest

Punctele cardinale indicate de direcția lor de deplasare sunt aproximative, dar le vei găsi utile.

Pentru emisfera Sudică calculul este invers.

Marcus Darius Jitoreanu: Orientarea cu ajutorul poziției Soarelui

Ne putem ajuta de poziția soarelui după luna calendaristică și ora, punctele cardinale Nord, Sud și Est. Exemplu: În Februarie, la ora 6, poziția Soarelui indica Estul, la ora 12 indica Sudul, iar la ora 18 indică Nordul.

Eduard Florin Țăranu: Oamenii de știință au urmărit Steaua Nordului timp de secole. Steaua strălucitoare, cunoscută și sub numele de Steaua Polară, este deasupra Polului Nord al Pământului și servește ca reper pe cer, pentru călătorii fără busolă. Este, de asemenea, cea mai apropiată cefeidă a Pământului, Steaua Polară fiind un tip de stea care pulsează regulat în diametru și luminozitate. Steaua Polară face parte dintr-un sistem binar, având o „soră” de dimensiuni mai mici, numită Polaris B care are a poziție fixă, aceasta înconjurând Pământul. Dimensiunea Stelei Polare nu a putut fi măsurată cu exactitate.

Erika Andreea Stanciu: Steaua Polară sau Steaua Nordului este în astronomie un termen generic, care desemnează o stea vizibilă cu ochiul liber. Prin poziția ei, Steaua Polară fixează direcția nordului și ne oferă posibilitatea de a ne putea orienta. Navigatorii o numesc Călăuza, pentru că ține loc de busolă. Ea le indică punctul cardinal Nord și, prelungind direcția Nord în sens opus, se poate afla punctul cardinal Sud. Privind Steaua Polară, avem la dreapta răsăritul sau punctul cardinal Est și la stânga avem apusul sau punctul cardinal Vest.

În anul 2016 a primit oficial numele din limba latină, Polaris. Cunoașterea poziției Stelei Polare determină orientarea noastră pe timpul nopții. În acest scop, prelungim linia care leagă ultimele două roți ale Carului Mare cu o distanță de cinci ori mai mare distanța dintre ele. Face parte din constelația Carul Mare, fiind și cea mai strălucitoare stea. Poziția ei este în emisfera Nordică. Polaris se află la 431 de ani-lumină față de Pământ.

Sursa foto:
www.viata-libera.ro

NE MÂNDRIM CU EI!

PROF. VALENTINA TRUȚĂ

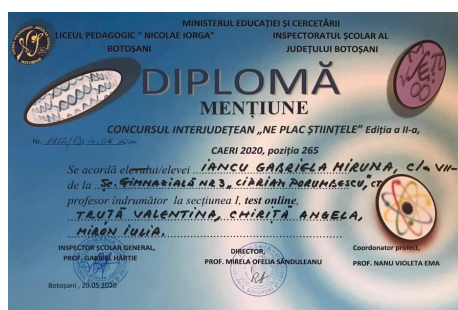
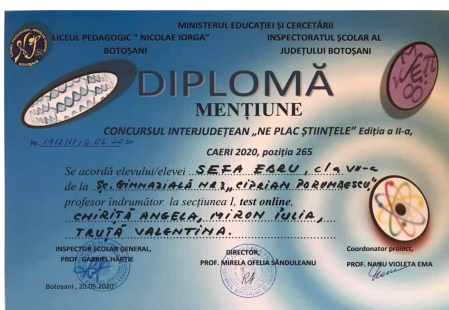
Felicitări elevilor care au participat la **concursul interjudețean Ne plac științele** organizat de Liceul Pedagogic Nicolae Iorga Botoșani, test online cu întrebări de **matematică, fizică și biologie!**

Premiul II - Mitache Cătălina, clasa a VIII-a A

Premiul III - Burcan Vlad, clasa a VII-a A

- Matei Andreea, clasa a VIII-a B

Mențiune - Sefa Ebru, Neagu Eva, Iancu Miruna, Flitman Yuna Maayan, clasa a VIII-a B

Toamna culegem roadele muncii noastre! Felicitări, dragi copii! La **concursul Natura_puritate_sănătate** organizat de Colegiul Tehnic C. D. Nenițescu Baia Mare, inclus în CAERI 2020, elevul Berghian Armand Dimitrie, din clasa a VII-a B a obținut Premiul I la secțiunea prezentări PPT, cu lucrarea

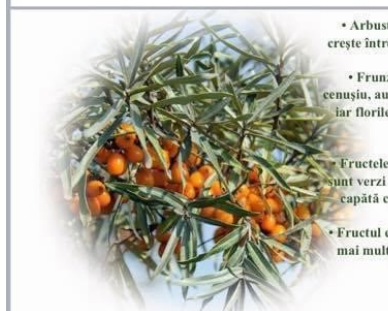
Cătina - izvor de sănătate; eleva Paimachi Ana Ariadna, din clasa a VIII-a B, a obținut premiul II la secțiunea prezentări PPT cu lucrarea **Flori de gălbenele - izvor de sănătate**, iar eleva Hagi Ioana, din clasa a VII-a A, a obținut premiul III la secțiunea colaj cu lucrarea **Pupăza și puiul**.

Cătina: miraculosul ginseng românesc

- Se prezintă ca un arbust tufos, rezistent la ger și secetă, lumina directă a soarelui fiind-i benefică.

- Cătina este un arbust foarte răspândit.
- Este un remediu natural pentru o multitudine de afecțiuni ale organismului.

- Arbustul este ramificat, spinos și crește între 1,5 și 3 metri în înălțime.

- Frunzele sunt de culoare verde-cenușiu, au formă alungită și îngustă, iar florile sunt mici și apar înaintea frunzelor.

- Fructele nu sunt mai mari de 1cm, sunt verzi la început și, cu cât se coc, capătă culoarea galben-portocalie.

- Fructul este cel care se folosește cel mai mult în industria alimentară și farmaceutică.

Gălbenele

- Gălbenele (*Calendula officinalis*) este o specie de plante de cultură anuală, rar bianuală, înaltă de 40-80 cm, bogat ramificată, pubescentă, cu miros balsamic puternic. Gălbenelele pot fi cultivate pretutindeni în România, fără să apară probleme de climă sau de sol. Gălbenelele fac parte din familia compozitelor (Asteraceae).

Descriere

- Gălbenelele sunt originare din zonă mediteraneană, cresc spontan sau cultivate ca plante decorative, în grădini, pe lângă zidurile caselor, poteci, drumuri sau prin parcuri, și sunt răspândite și recunoscute în toată Europa încă din Evul Mediu.
- În trecut era numită și "flacăra ploilor" deoarece atunci când nu se deschidea era sigur că va ploua.
- În scop terapeutic se folosesc florile, care se culeg atunci când este soare, când planta este deschisă și emană uleiuri volatile.

Elevii Avrigeanu Ionuț, clasa a VIII-a A și Paimtschi Ana Ariadna, clasa a VIII-a B au luat Mențiuni la Olimpiada de chimie, etapa locală.

Elevul Burcan Vlad Andrei, clasa a VI-a A, a obținut Premiul III la Olimpiada de fizică, etapa locală, și Mențiune la Olimpiada de fizică, etapa județeană.

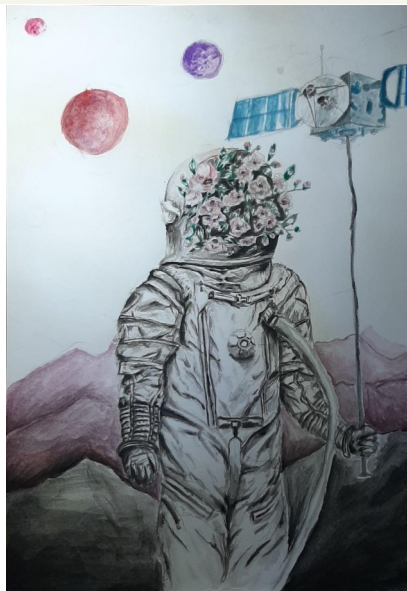
ELEVII NOȘTRI, PREMIAȚI LA CONCURSUL "MY SPACE" PROF. LAVINIA CONSTANTINESCU

La concursul de desene/ prezentări "My Space", organizat de Colegiul Național *Mircea cel Bătrân* din Constanța, concurs cuprins în CAERI 2020, Anexa 2 la OMEC 5597/ 2019, poziția 665, Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" a obținut premii. Tema concursului a fost *Sateleții îmbogățesc viața*. Elevii au fost coordonați de doamna profesor de educație plastică Lavinia Constantinescu.

Flitman Juna Maayan - premiul I, secțiunea desen, clasa a VIII-a B
Neagu Eva Maria - premiul II, secțiunea prezentare, clasa a VIII-a B
Sali Nazî - premiul II, secțiunea prezentare, clasa a VI-a B
Șerban Daria - premiul III, secțiunea prezentare, clasa a VI-a B

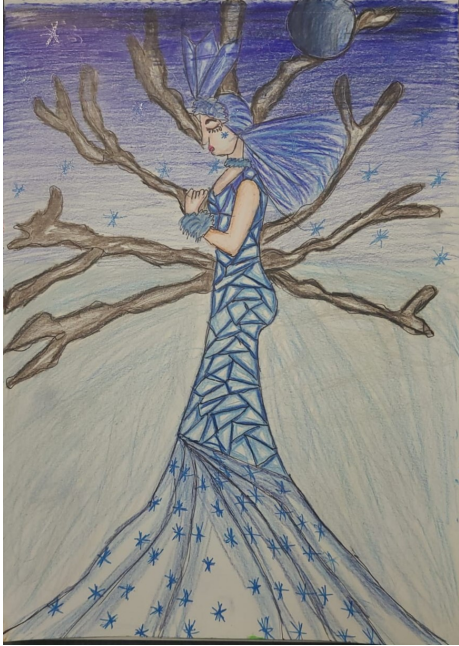
Flitman Juna Maayan, VIII B

Neagu Eva Maria, VIII B

Pagina 38

Sali Nazlî, VI B

Şeban Daria, VI B

Şeban Daria, VI B

INTERVIU CU UN PROFESOR IDEAL

IOANA CARABAN, VII B
PROF. COORD. ALINA POPA

E greu să definești ce înseamnă ideal, de aceea eu îl voi numi preferat. Da, așa este pentru mine doamna profesor de matematică Angela Chiriță. Părerea mea e că doamna profesor este o persoană plină de viață care ne transmite energie, mesaje pline de substanță și un fel de a fi. Are simțul

dreptății, nu ne abuzează, are simțul umorului, ne înțelege și ne respectă.

Cred că toți colegii mei sunt curioși să afle mai multe despre "profa de mate". De aceea a avut amabilitatea să îmi acorde un interviu.

Cum v-ați ales această meserie de dascăl? Există un profesor care v-a inspirat?

Nu eu mi-am ales această meserie, ci pot spune că ea m-a ales pe mine. Când am fost elevă, mi-a plăcut foarte mult matematica. Mult timp am regretat că n-am aprofundat și fizica. Dar am înțeles mai târziu

de ce. Pentru că n-aș mai fi ajuns profesor, ci probabil inginer.

M-au inspirat mai mulți profesori, nu neapărat de matematică, cum să mă port la rândul meu cu elevii și, mai ales, cum să nu mă port. N-am uitat cum era când eram elevă.

Dacă ați fi acum la început de drum, ce carieră ați alege?

Mi-am făcut o revizie a vieții la un moment dat și am ajuns la concluzia că toate lucrurile care mi s-au

întâmplat în viață nu aveau cum să se întâmple altfel. Așa că "aș alege" cu siguranță același drum, aceeași carieră.

Considerați că școala de azi e la fel ca cea din perioada în care ați învățat dumneavoastră?

Școala presupune mai mulți factori: elevi, profesori, părinți, cunoștințe. Ca și cunoștințe, da, consider că sunt aceleași, poate mai multe ca volum (nu ca și

calitate). Același sistem de predare-învățare, de la profesor către elev. Eu sunt o fire optimistă și cred într-o schimbare radicală în învățământ, nu doar pe ici pe colo.

Ce părere aveți despre generația de azi, în relația profesor-elev?

În primul rând există un mare avantaj al generațiilor de astăzi, că există această relație, părinte-elev-profesor, care nu exista pe timpul când am fost eu elev. Voi, ca și elevi, nu sunteți conștienți de

puterea de schimbare pe care o aveți în voi și n-o manifestați. Pe mine m-a ajutat foarte mult relația cu voi elevii, în schimbarea mea, pe drumul pe care merg acum. Lecțiile voastre, ca viitoare generație, au avut și au un suflu nou, proaspăt, creativ, peste cenușa vremii care mă acoperise.

Elevii au momente când nu vor să vină la școală. Dumneavoastră ați avut astfel de momente?

Dacă unii elevi au momente când nu vor să vină la școală pentru că sunt obosiți și vor să se joace, să se plimbe, înțeleg. Dar dacă nu vor să vină la școală pentru că ei consideră inutile cunoștințele pe care le primesc, eu sunt de altă părere. La orice vârstă ai fi, în orice domeniu, ai nevoie de cunoștințe. Viața

te obligă să acționezi, să iei decizii, să te lupți uneori, să urci treaptă după treaptă și fără cunoaștere n-o poți face. N-ai cum. Cunoștințele îți dau putere, încredere în tine, stimă de sine, înțelegere, responsabilitate, dorința de a ajuta și a da mai departe din ceea ce știi. Cu cât știi mai multe, ești mai liber și mai creativ și vei ajunge să poți alege, să fii tu.

N-am lipsit de la școală, ca elevă, decât când am fost bolnavă. Am fost elevă "conștiincioasă". Îți spun ceva, dar să nu publici. Acum aș lipsi mai mult, aș trage chiulul, pentru că am descoperit multe, foarte

multe lucruri noi pe care-mi doresc să le fac și uneori se suprapun cu orele de școală. Dar cum ar fi să n-am cu cine împărtăși cunoașterea mea? Așa că alegerea este să fim împreună.

Care este cea mai întâlnită scuză a elevilor? Dar cea mai neinspirată?

Nu cred în scuze bune sau proaste. Există motivul adevărat sau minciuna pe care o spui. Eu încerc să-i motivez pe elevi să spună adevărul și mărturisesc

că, uneori, aș fi preferat o minciună. Cum sună acest motiv? "A uitat mama să-mi pună ceasul să sune ca să mă trezesc și am ajuns cu 4 ore mai târziu la școală!". Sau "M-a încuiat mama din greșeală în casă și n-am avut cheie să ies!"

Imi puteți povesti o experiență pozitivă din cariera de profesor? Dar un moment dificil?

Toate experiențele mele ca profesor au fost pozitive, chiar dacă la prima vedere nu păreau a fi așa. Am învățat ceva din fiecare. În general, toată viața am experimentat și am învățat din toate câte ceva. Cele mai frumoase "lecții de viață" pe care le-am avut cu elevii au fost taberele din vacanțe,

petrecute la munte. Imi aduc aminte de o elevă, care a ieșit la tablă și a scris, în mijlocul orei, "Cele 5 minute rupte din lecția de matematică pot fi o lecție pentru o viață". De atunci, "am rupt" cât de des am putut câte 5 minute din lecția de matematică pentru a vă motiva pentru "lecția de viață" care durează... o viață! Adică o picătură într-un ocean.

Calități știu că aveți foarte multe, dar vă pot întreba ce defecte aveți? Dar hobby-uri?

Cel mai greu ar fi fost să-mi descriu calitățile. Nu le-aș numi defecte, dar lucrez la unele lucruri care-mi încetinesc "evoluția": ignoranța, lipsa de răbdare, critica (la adresa mea și a altora), minciuna, lipsa iubirii necondiționate, a compasiunii, vorba multă (dovadă acest interviu), lipsa atenției pe ceea ce spune cel din fața mea.

Două dintre lucrurile pe care le-am făcut mereu au fost cititul cărților de orice fel și mersul la munte. Și

acum citesc mult, mult, am multe cărți începute pe noptieră, care așteaptă să fie citite. Iar mersul pe munte, din excaladarea vârfurilor și urcatul din greu pe povârnișuri abrupte, s-a transformat în excursii lungi prin păduri, ascultând ciripitul păsărelelor, freamătul frunzelor în adierea vântului, șoaptele nopții, legendele copacilor și ale pământului păstrate de-a lungul vremii. M-a învățat să ascult nepotul meu, Andrei. Practic și yoga, particip la multe evenimente care mă pot ajuta în evoluția mea, iar mai nou, sunt voluntară la centre de copii.

Aveți vreun sfat pentru noi, elevii dumneavoastră?

Sfatul meu ar fi să nu mai ascultați de sfaturi, pentru că voi știți ce aveți de făcut, să vă ascultați interiorul, să mergeți pe calea voastră, să v-o aflați care este și să nu faceți abateri, să luptați împotriva comodității și să faceți din orice acțiune o oportunitate de a învăța ceva. Și momentele acestea dificile prin care trece întreaga omenire,

pentru unii este o perioadă care-i va înălța foarte repede și foarte sus. Dar numai pentru unii. Voi hotărâți de ce parte sunteți!

Îți mulțumesc, Ioana, pentru aceste momente petrecute alături de voi toți. Este o onoare pentru mine că mi-ai dat ocazia să-mi exprim opiniile. Vă doresc succes în tot ceea ce veți face!

Vă mulțumesc foarte mult pentru timpul acordat și vă doresc succes în continuare!

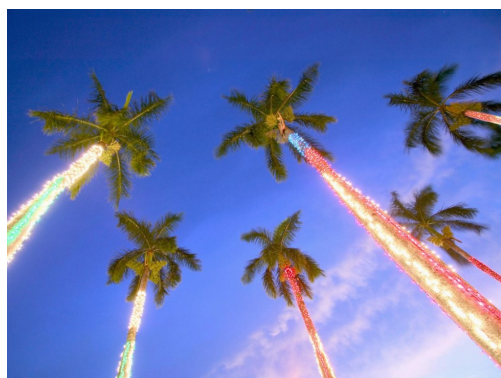

OBICEIURI DE CRĂCIUN ÎN HAWAII

DARIA ANDREEA ȘERBAN, VI B
PROF. COORD. ALINA POPA

Crăciunul în Hawaii este probabil ultimul lucru la care v-ați aștepta pentru sărbătorile de final de an, dar de fapt, statul american și-a creat deja o reputație pentru vacanțele de Crăciun extraordinare pe care le oferă. Desigur, nu există

zăpadă, însă asta nu înseamnă că lipsesc atracțiile. De fapt, locuitorii din Hawaii încep să își scoată globurile și decorațiunile de Crăciun de la naftalină imediat ce Ziua Recunoștinței a trecut.

În lipsa bradului

Sursa foto: www.descoperalocuri.ro

Crăciunul în Hawaii a apărut în mod formal aici după anul 1820, atunci când misionarii protestanți au venit aici din New England. În vremurile de demult totuși, sărbătoarea creștină coincidea cu un festival tradițional hawaiian denumit Makahiki. Această celebrare dura de obicei vreo patru luni și includea numeroase ospățuri și jocuri. În această perioadă războaiele și conflictele erau strict interzise, transformând Makahiki într-un timp de pace pe pământ și bunăvoință între oameni – sună cunoscut?

Crăciunul în Hawaii

Cu toate că abia din secolul al Xil-lea întâlnim o recunoaștere oficială a sărbătorii, Crăciunul în Hawaii a fost sărbătorit în cercuri restrânse încă din anii 1700. Mai precis, se știe că în anul 1786, căpitanul George Dixon de pe vasul Queen Charlotte a acostat în Waimea Bay de pe insula Kauai și a cerut echipajului său să prepare o cină de Crăciun care să includă porc prăjit la proțap, plăcintă și grog amestecat cu lapte de nucă de cocos.

Așa se face în Hawaii

În anul 1856, regele Kamehameha al IV-lea, cunoscut și drept Alexander Liholiho, a declarat ziua de 25 decembrie ca fiind sărbătoarea Zilei Recunoștinței în acest stat, primul pas ce a dus la Crăciunul în Hawaii așa cum este el sărbătorit azi.

În altă ordine de idei, doi ani mai târziu, Moș Crăciun își făcea pentru prima dată apariția în aceste locuri, sosind la Washington Place (actuala reședință a guvernatorului statului Hawaii) încărcat cu daruri pentru cei mici.

Mele Kalikimaka, adică Crăciun Fericit

Expresia *Mele Kalikimaka* se poate traduce prin *Crăciun Fericit* și, după părerea unor lingviști, ea este preluată direct din limba engleză, doar că... Hawaiiana are o flexibilitate mult mai mare a pronunției și din această cauză, de-a lungul timpului *Merry* a devenit *Mele*, iar *Christmas* s-a transformat în *Kalikimaka*. Este chiar interesant cum locuitorii de aici au reușit să preia, să adopte și mai apoi să modeleze și să integreze în propriile lor tradiții, obiceiurile aduse aici de primii misionari.

Moș Crăciun în Kaanapali
Sursa foto: www.descoperalocuri.ro

Honolulu Lights

Crăciunul în Hawaii a ajuns să fie sinonim aici cu o singură mare sărbătoare, chiar dacă locuitorii de aici mai țin cont și de vechile tradiții. Ceea ce dă startul însă la toate acestea este Honolulu City Lights, un spectacol anual care include un brad enorm adus de pe continent tocmai din pădurile din Norfolk, decorațiuni elaborate și, evident, o multitudine de luminițe de sărbători.

Dar desigur, partea cea mai frumoasă cu Crăciunul în Hawaii este Moșul nu vine înotând prin nămeți, ci într-o Kaanapali, iar a doua zi dimineață, în loc să vă treziți pentru o cană caldă de cacao și niște gustări, vă puteți rezezi direct pe plajă pentru o ședință de bronzat.

BIBLIOGRAFIE:
www.descoperalocuri.ro

MĂRTURII DIN TRECUT: COLOSSEUM

MIHAI BERDILĂ, VII B
PROF. COORD. ALINA POPA

Colosseum-ul este una dintre cele șapte minuni ale lumii antice, fiind un monument vizitat de mii de turiști în fiecare zi și care este recunoscut pentru multitudinea de mituri și legende pe care le ascunde.

Denumirea sa reală este cea de Amfiteatrul Flavian, acest monument fiind construit la cererea împăratului Vespasian și ulterior inaugurat de succesorul său Titus, ambii făcând parte din dinastia Flavi.

În vremurile vechi, acest amfiteatru era utilizat ca arenă pentru gladiatori și pentru alte evenimente publice sau spectacole de teatru și diverse expediții de vânătoare. Titulatura Colosseum a devenit cunoscută în Evul Mediu, datorită asemănării sale cu o statuie imensă, cu structură impozantă, care-l înfățișa pe Nero.

În vremea creștinismului acest monument a fost considerat un simbol păgân și în această perioadă au început să apară cele mai multe legende și mituri despre celebrul monument. Multe dintre acestea au fost răspândite de creștini, care îl considerau un loc al pierzaniei și al lăcomiei.

Sursa foto: ro.wikipedia.org

ISTORII APUSE - GLADIATORII

DAVID STOICA, VII B

PROF. COORD. ALINA POPA

În Roma antică, gladiatorul era un bărbat (de obicei sclav) care se lupta în arenă cu un alt gladiator sau cu fiare sălbatice spre deliciul audienței.

Denumirea provine de la sabia romană *gladius*, gladiator însemnând inițial „luptător cu sabia”.

Soarta celui cu care se lupta era decisă de publicul amfiteatrelor sau arenelor de luptă, aceștia exprimându-și dorința de a-l lăsa în viață pe gladiatorul învins ridicând degetul mare în sus și dorința de a fi omorât de gladiatorul victorios lăsând degetul mare în jos.

Gladiatorii aparțineau unei școli de gladiatori conduse de un Lanista roman. Acolo aceștia învățau scrima și arta sabiei. Gladiatorii care își

redobândeau libertatea se numeau rudiari (în latină *rudiarius*).

Cel mai vestit dintre gladiatori este considerat de către istorici a fi Spartacus, omul care a luptat alături de aproape 100.000 de sclavi pentru a recăpăta libertatea și independența acestora.

Intre anii 80-400 d.Hr. se estimează că și-au pierdut viața în Colosseum în jur de 300.000 oameni, alături de peste 1 milion de animale. Colosseumul este probabil cea mai impresionantă clădire-ruină a Imperiului Roman. Colosseumul era cea mai mare construcție a vremurilor sale și astăzi este cel mai mare amfiteatru antic care poate fi vizitat în Italia.

Sursa foto: www.descoperă.org

Cel mai probabil jocurile de gladiatori își au originea în tradiția etruscă de a onora morții prin sacrificii umane rituale.

Primele competiții de la Roma au loc în anul 264 î.Hr. ca parte a unuia dintre aceste ritualuri funerare, numit *munus*. Ele erau organizate la intervale de 5 ani sau chiar un an. Jocurile aveau loc în amfiteatre după luptele cu animale (*venationes*) și execuțiile publice (*noxii*). La început se organizau sub patronajul unor cetățeni din clasa patriciană sau equestră pentru a dobândi unele favoruri politice.

Până la finele Republicii se estimează că jumătate din gladiatori nu erau sclavi sau criminali, ci oameni liberi care au renunțat de bună voie la statutul lor (*auctorati*), pentru a se pune în slujba unui patron de școală de gladiatori (*lanista*) printr-un contract de ucenicie care îi cobora în starea de sclavie și în dizgrația socială (*infamia*). Aceste aspecte negative erau compensate însă de posibilitatea de a obține o glorie militară similară celei obținute de soldați pe câmpul de luptă.

În Roma existau patru școli (*ludi*), cea mai cunoscută fiind *Ludus Magnus*, legată de

Colosseum printr-un tunel subteran.

La fel ca boxeurii, gladiatorii nu obișnuiau să lupte mai mult de 2-3 ori pe an, iar dacă își câștigau destulă faimă și avere, își putea răscumpăra libertatea. Mulți mureau însă după un an (*ad gladium*), dar la fel de mulți se emancipau din starea servilă după trei ani (*ad ludum*).

Se luptau de obicei în perechi singulare (*ordinarii*), dar la cererea unor personaje importante se puteau realiza și combinații de tipul: mai mulți gladiatori luptând împreună (*catervarii*) sau anumiți gladiatori chiar și din afara trupei

stabilite (postulacii). Uneori lanista trimitea în competiție substitutes dacă un titular era rănit. Împăratul beneficia de propria trupă de gladiatori: fiscales.

Competițiile de gladiatori se sfârșeau destul de rar cu moartea participanților, pentru că aceștia erau greu de întreținut sau înlocuit.

Sursele istorice au reținut aspecte mai puțin obișnuite referitoare la abordarea jocurilor de către împărați. Lui Commodus îi plăcea să organizeze lupte între pitici și femei, dar el însuși și-a făcut apariția în arenă de nu mai puțin de 735 de ori sub chipul lui Hercule, cu măciuca și pielea de leu. În Annalele lui Tacitus, Nero pune în scenă spectacole inedite. Cel mai grandios spectacol la care se spune că au participat 5000 de perechi de gladiatori a avut loc în timpul lui Traian, în 107 d.Hr., în cinstea victoriei asupra dacilor.

Competițiile au fost interzise de Constantin în

325 d.Hr., dar au continuat până prin mijlocul secolului al V-lea. Honorius se pare că le-a pus definitiv capăt, pe măsură ce Imperiul se apropia de colaps.

Legende și povestiri despre gladiatori apar și în cărți scrise de scriitori precum Simon Scarrow - "Gladiatorul", Raffaello Giovagnoli - "Spartacus", etc. Romanul "Gladiatorul" este considerat un roman istoric, autorul documentându-se din surse istorice înainte de a scrie cartea. După aceste cărți s-au făcut și filme/seriale precum: *Spartacus*, *Pompeii*, *Gladiatorul*, *The Eagle*.

Bibliografie:

ro.wikipedia.org

revista "Historia"

Adrian Nicolae, „Gladiatorii – eroii amfiteatrelor romane”

MASLENIȚA

Așa cum mi-a povestit tatăl meu, această sărbătoare are loc în perioada echinocțiului de primăvară, care semnifică începutul unui nou an. Sărbătoarea a fost făcută în cinstea ZEULUI VITELOR.

Maslenița a fost, la început, un ritual păgân, dar a fost integrat pe parcurs în tradiția Bisericii Ortodoxe, care pregătește credincioșii pentru

perioada de post.

În această sărbătoare este obligatoriu să se consume clătite, papanashi și lipii.

Ultima zi a acestei sărbători este numită și ZIUA IERTĂRII, pentru că se cere răscumpărarea păcatelor.

Foarte puțini ucrainieni sărbătoresc această sărbătoare, chiar dacă este preluată de la ruși.

ZÂMBETUL DIN CUTIE - DE CRĂCIUN FII MAI BUN!

VLAD BURCAN, VII A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Anul acesta, clasele a VII-a A și a V-a A din cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” au participat la proiectul „Zâmbetul din cutie”. Acesta a constat în oferirea de cadouri cu ocazia Crăciunului, copiilor de la Centrul de plasament „Micul Rotterdam” din orașul nostru.

Toți elevii s-au mobilizat, au strâns fonduri și au reușit să pregătească cutii cu daruri, constând în jucării, cărți, jocuri distractive și multe fructe și dulciuri.

La inițiativa domnilor diriginți, Agafiței Daniela și Matei Dragoș, copiii au achiziționat un brad cu

podoabe pentru a crea atmosfera perfectă de Crăciun în cadrul Centrului.

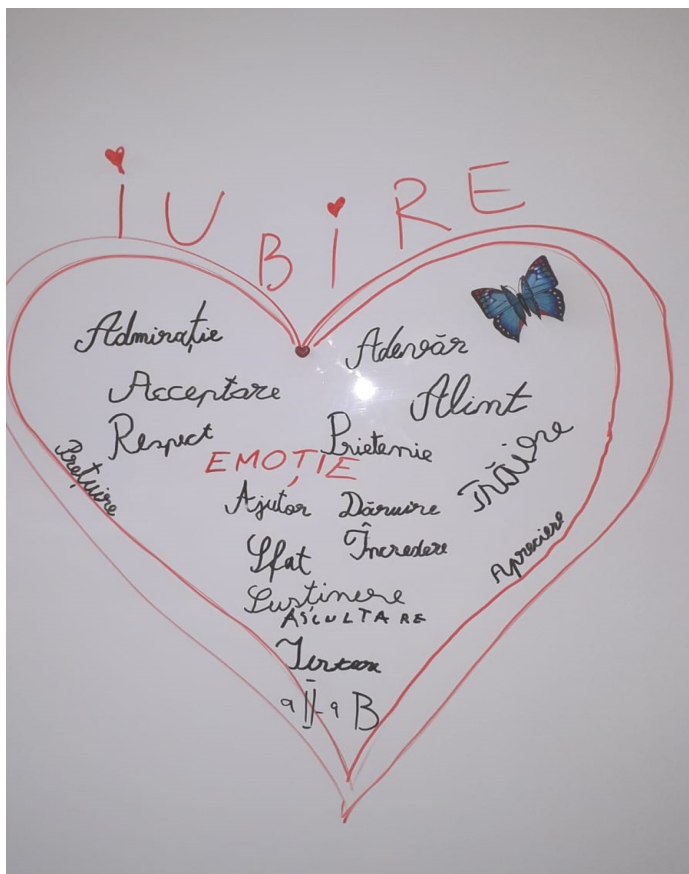
În ultima zi de școală elevii au ajuns la copiii de la „Micul Rotterdam” și au fost primiți cu mult entuziasm, cu colinde și bomboane. Bucuria lor a fost nemărginită, la fel și a elevilor care au reușit să facă fericite multe suflete de copii.

Elevii Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu,, Constanța vă îndeamnă pe toți să faceți fapte bune pentru că doar ele păstrează vie magia Crăciunului.

LA ȘCOALĂ AM DESCOPERIT CE ESTE IUBIREA!

CLASA A III-A B

PROF. COORD. MARIOARA DRAGOMIR

ȘTIAȚI CĂ...?

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

La om, furnicile sunt asociate cu MUNCA grea și rezistență dintr-un motiv: sunt capabile să transporte pe distanțe lungi sarcini de 20 ori mai grele decât greutatea proprie. Aceste insecte s-au răspândit pe aproape întreg globul pământesc datorită capacității de organizare în colonii uriașe și de a folosi tot felul de resurse pentru viață.

Au fost descoperite și clasificate aproximativ 13.500 specii de furnici.

Corpul lor mic (0,4 – 1,3 cm) este format din cap, trunchi, 3 perechi de membre și antene. Există cârlige pe picioare pentru o prindere ușoară. Insecta are 5 ochi: 2 centrali și 3 pe partea

superioară a capului.

Principalul ghid pentru furnici este mirosul. Cu acesta identifică reprezentanții comunităților și găsesc hrana.

Furnicile secretă un lichid special numit acid formic, fiind utilizat pe scară largă în medicină și farmacologie; face parte din antiseptice, medicamente create pentru a combate dezvoltarea diabetului și a artritei.

O făptură atât de mică, atât de harnică și îndrăzneță, poate fi judecată că nu i-a dat un grăunte „cât de mic” greierașului, renumitul cântăreț în frac ?!

CURIOZITĂȚI DESPRE LUMEA ÎNCONJURĂTOARE

BIANCA NICOLETA GAVRILĂ, VII B

PROF. COORD. ALINA POPA

Aproximativ 90% din populația planetei locuiește în emisfera nordică.

Barajul Hoover din SUA a fost proiectat ca să reziste pentru cel puțin 2000 de ani. Cementul folosit la ridicarea impresionantei construcții nu se va întări complet decât peste 500 de ani.

Islanda este singura țară europeană în care nu există șerpi.

Cangurul este singurul mamifer care nu poate să meargă cu spatele.

O cârțiță poate săpa un tunel de 90 m într-o singură noapte.

Țestoasa de Galapagos, cunoscută și sub denumirea de *broasca țestoasă gigant din Galapagos*, poate avea o greutate de 250 kg, similar ursului brun.

Delfinii dorm întotdeauna cu ochii deschiși.

EPIGRAMĂ: UNUI AGRAMAT

PROF. MARIOARA DRAGOMIR

Când spui: este-n loc de sunt
Și pocești orice cuvânt,
Pe la școală, am senzație
C-ai fost doar în ... recreație.

JURNAL DE CĂLĂTORIE: EXPEDIȚIE SPRE POLUL NORD

EVA MARIA NEAGU, VIII B

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Dragă jurnalule,

Expediția spre Polul Nord ar putea fi cea mai bună decizie pe care am luat-o vreodată și o amintire ce va dăinui pentru totdeauna în memoria mea.

Astăzi am trecut de Groenlanda cu vaporul ce ne va duce spre tărâmul înghețat. Totul mi se pare incredibil, iar faptul că o distanță așa de mică ne desparte de Polul Nord este de neînchipuit. Vaporul înaintează încet spărgând valurile în fața sa. Toată lumea pe punte își face treburile sau admiră priveliștea.

Pe lângă noi plutesc bucăți de gheață care mai de care mai mari, iar în depărtare se pot observa banchizele enorme. Aurora Boreală luminează întreg cerul ca un foc de artificii. Adierea

vântului rece ne face pielea de găina, iar cerul fumuriu își revarsă tristețea asupra apei turbure. Ceața deasă plutește deasupra mării.

Mă simt ca într-un vis, ca într-o altă lume. Bucuria și curiozitatea pe care le simt nu le pot exprima în cuvinte. Dorința de a cunoaște necunoscutul este incredibilă. Simt cum îmi trăiesc viața și mă bucur de ea, creându-mi amintiri de neuitat. Această călătorie îmi deschide mintea lucrurilor noi, bucurându-mă de frumusețea naturii. Entuziasmul pentru a vedea, a descoperi, a simți și a trăi experiențe noi este cel mai frumos sentiment.

Astăzi a fost o zi minunată pe puntea vaporului și aștept cu nerăbdare zilele ce urmează. Prețuiesc fiecare secundă pe care o am în această călătorie.

Eva Maria Neagu, VIII B

LICEENII DE GEORGE ȘOVU

VLAD BURCAN, VII A
PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Titlul cărții este „Liceenii”, iar autorul este George Șovu un romancier, autor de proză scurtă, scenarist, autor de manuale de limba și literatura română. A scris romane despre viața în liceu și dragoste care au fost bine primite de public. Cartea a fost publicată în 1992 și a fost republicată în 2003 de editura Garamond. George Șovu a scris scenariul pentru seria de filme „Liceenii” care a avut un succes foarte mare.

Liceenii sunt un grup unit de elevi de clasa a X-a, cu păreri diferite legate de școală, care încearcă să se înțeleagă și să treacă peste divergențe glumind. Mihai este sensibilul, timidul, Ionică, glumețul, Dana, intelectuala grupului, retrasă și de neînțeles pentru că nu lasă prea multă lume în inima sau viața sa, Geta, fata populară, hazlie, de gașcă, Șerban, iubitul Danei, sportivul arogant și invidios, malițios, răzbunător.

Mihai și Ionică sunt prieteni la cataramă, se ajută, se sprijină reciproc. Mihai îl ajută pe Ionică să nu rămână corigent la matematică, iar Ionică pe

Mihai să-i arate Danei sentimentele sale. Șerban și Dana au o relație tumultuoasă care se va termina datorită divergențelor de opinii și a temperamentelor diferite. Teama de profesori, încercarea de a face orele mai puțin plictisitoare, prietenii și dușmăniile ascunse, Isoscel profesoara dura de matematica, atmosfera de cămin transforma cartea într-una foarte captivantă.

Punctele forte ale cărții sunt sensibilitatea și suspansul împletit cu momentele comice, dar și romantice. Îmi place tonul amuzant al cărții datorat în mare parte glumelor lui Ionică. Liceenii este o carte atât pentru adolescenți, cât și pentru oameni mari.

Recomand aceasta carte pentru faptul că prezintă o poveste a unei clase ce încearcă să reziste anilor de liceu fără să-și piardă din personalitate și inocență, fără să devină ranchiunoși, povestea unei iubiri ce așteaptă a fi trăită, o iubire sinceră.

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

A sosit toamna cu culorile aurii
Încep să se audă râsete de copii.
Văd departe de pe traseu
Colegii mei zâmbind mereu.
Venim la școală! Mare-i bucuria!
Să ne trăim vesel copilăria.
Acolo am prieteni și mă pot juca
Între cărți mă voi delecta.
Școala înseamnă să învățăm aproape
Niciodată să nu fim departe.

Teodora Petrișor, IV A

MISIUNE ÎNDEPLINITĂ

Pe neașteptate, fulgii strălucitori de nea au invadat văzduhul într-un dans fermecător.

În atelierul lui Crăciunel era mare zarvă. Knookșii au întârziat cu livrarea lemnului, iar Rylșii nu au reușit să încarce pensulele. Din această pricină, treburile rămăseseră în urmă, iar Crăciunel era negru de supărare. Nu-și putea închipui Crăciunul fără daruri.

Un ciocănit ușor, repetat îl făcu să tresară. În sfârșit, sosiseră proviziile! Surpriză!!! Tot satul, ieșit din carantină, se adunase parcă în curtea sa. Prieteni, cunoscuți, toți cei care se bucurau de jucăriile sale veniseră să-i dea o mână de ajutor. Și, ca surpriza să fie deplină, intrară și Knookșii și Rylșii cu materialele necesare.

S-au organizat pe echipe: copiii alegeau cele mai frumoase hârtii de împachetat, bărbații pregăteau lemnul pentru lucru, iar Crăciunel cioplea cu îndemănare jucării din memorie.

Munți de jucării s-au înălțat din munca celor mulți. Cel mai fericit era însa Crăciunel, care primise cel mai frumos cadou: susținerea și recunoștința sătenilor.

Pe chipul lui Crăciunel se așternu un zâmbet larg. Cel puțin o jucărie a ajuns în fiecare casă. Își îndeplinise misiunea și în anul 2020.

Anastasia Berdilă, IV A

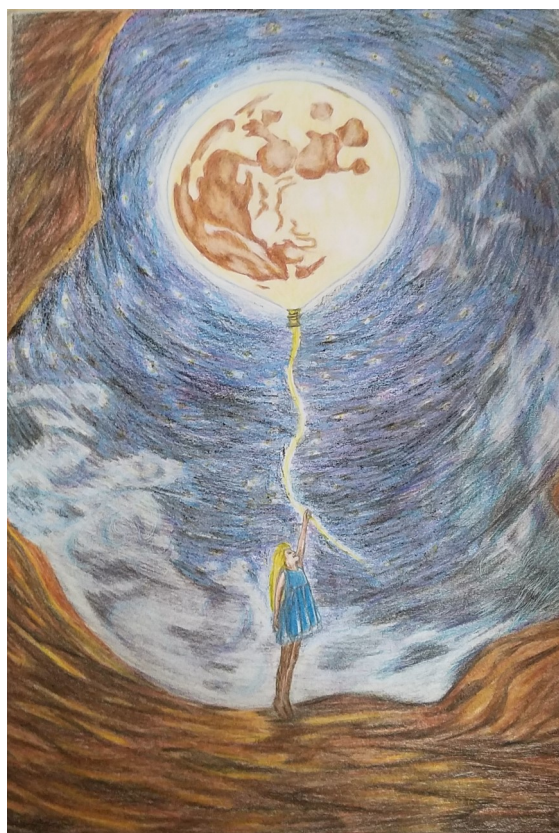
REGATUL MĂRILOR

ROBIN MILITARU, VI B
 PROF. COORD. ALINA POPA

Cu mult timp în urmă, exista un Regat al Mărilor de o frumusețe deosebită. În centrul regatului se afla un palat de cristal înconjurat de corali, alge multicolore și meduze fosforescente. Palatul de cristal strălucea asemeni unui far în adâncul apelor și aici se adunau sirenele și creaturile mărilor pentru a-și împărtăși ultimele povești auzite și pentru a asculta muzica frumoasă care se auzea mereu din interiorul palatului. Prințesa Jessica era stăpâna palatului și păzea liniștea celor ce trăiau în palatul de cristal. Acestea erau vremuri fericite, când pacea și veselia domnea în regat.

Pe vremea aceea, însă, la conducerea Regatului Mărilor a venit un rege nou, numit Atila. În scurt timp, el a devenit cunoscut supușilor săi drept un rege nemilos și răzbunător. Era mereu înconjurat de armata sa de rechini înspăimântători și toți locuitorii din regat se temeau de el. Acesta a închis-o pe Prințesa Jessica în palat și i-a spus că îi va reda libertatea doar dacă se va căsători cu el. Desigur că prințesa nu își dorea să se căsătorească cu el și astfel ea a rămas prizonieră în palatul de cristal. Locuitorii regatului se temeau acum să se mai adune la palat și treptat muzica ce se auzea din palat s-a stins.

După un timp, regele Atila a hotărât să își mărească

Adriana Dan, VI B

Regatul, cucerind întreaga lume a mărilor și a oamenilor.

Filip și Dan erau doi frați care conduceau împreună Regatul Pescarilor, o mare insulă aflată în mijlocul mărilor. Ei aveau puterea de a trăi sub apă și îi apărau pe oamenii de la suprafață, care trăiau pe insulă și se hrăneau cu ceea ce le oferea marea.

Într-o zi, mergând spre casă, Dan a fost atacat de armată de rechini ai regelui, care a scufundat bărcile pescarilor. Auzind aceasta, fratele său Filip a mers la regele Atila, pentru a-i cere să facă dreptate.

Regele Atila i-a spus însă că rechini doar au ascultat ordinele sale. Filip i-a spus regelui că nu își va păstra puterea atacându-și supușii din regat, că ar trebui să își folosească armata pentru a

menține pacea și ordinea. Pe regele Atila nu îl interesau însă plângerile și nemulțumirile celor din regat și l-a alungat pe Filip din palat. Astfel au continuat atacurile armatei lui Atila asupra supușilor săi și a oamenilor din Regatul Pescarilor.

În timp ce Dan a rămas pe insulă pentru a-i apăra pe locuitorii săi, Filip și-a adunat gărzile de încredere și a format o mică armată. Astfel, a început să apere bărcile pescarilor de atacurile armatei lui Atila.

Auzind aceasta, Atila, plin de mânie, și-a trimis întreaga armată împotriva lui Filip. A avut loc o mare luptă, în care Filip și-a alăturat mulți supuși din Regatul Mărilor pe care regele Atila îi nedreptățise. Bătălia s-a dat într-un crater din adâncul mărilor și după trei zile de lupte grele, Filip a învins armata lui Atila.

Toți cei ce locuiau în Regatul Mărilor s-au bucurat că Filip le-a redat libertatea și l-au numit protector al Regatului Mărilor. Cât despre regele Atila, acesta a fost alungat și i s-a interzis să se mai întoarcă vreodată.

Filip i-a redat libertatea Prințesei Jessica și astfel s-a așternut din nou pacea în Regatul Mărilor și al

Pescarilor. Sirenele și creaturile mărilor veneau acum din nou la palatul de cristal, să spună povești și să asculte muzica care răzbătea din palat și își împrăștia vraja în adâncul apelor. Astfel, timp de sute de ani în Regatul Mărilor a domnit pacea și bucuria.

MAGIA IERNII

Peisajul mirific al iernii este asemenea unui tablou pictat de „Marele Anonim”. Natura se pierde în albul infinit și rece al iernii, creând un decor magic, de poveste.

Cerul tăcut și liniștitor ascunde razele diafane ale soarelui. Talerul rotund și strălucitor se zbate, vrând să-și etaleze splendoarea. Din înaltul cerului un nor negru aduce fulgi mici, deși de zăpadă, rostogolindu-se fără încetare pe solul deja acoperit de omăt. Fulgii cad fără încetare de parcă un personaj de poveste ar cerne zăpadă pe pământ. Vântul scăpat din hățuri începe să bată fără încetare, viscolind zăpada în stânga și dreapta.

În zare se văd satele îngropate în troiene maiestuoase. Singurul semn de viață este lumina din vetre, fumul gros ce iese din horn. Copacii își apleacă crengile simțind greutatea zăpezii misterioase.

De-a lungul drumului acoperit cu un covor alb, plopii par niște lumânări tăcute înșirate într-o ordine perfectă. Copiii se uită pe geam, contemplând ninsoarea abundentă și peisajul hibernal.

Ador anotimpul zăpezii, un tărâm de poveste și amintire!

TANIA MIHAIL, VI A
PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Andreea Godin, VI A - prof.coord. Nicoleta Constantinescu

Irina Mihail, VI A - prof.coord. Nicoleta Constantinescu

CRĂCIUNEL ORGANIZEAZĂ O PETRECERE

JESSICA POSTOLACHE, IV A

PROF. COORD. GINA DIMA

Într-o dimineață geroasă de iarnă, Crăciunel se trezise cu un gând: să-i viziteze pe cei doi frați crescuți de bunica Sumsi din Deal. Se apucă îndată de prepararea micului dejun.

Și iată că trecură 2 ceasuri, 3 ceasuri, 4 ceasuri... și, într-un sfârșit, auzi un ciocănit. Era Clipici, pisica lui cea dragă. Analizând-o, Crăciunel observă la gâtul acesteia un pachetel colorat și sclipicios. În interior găsi o invitație decorată cu prințese. Nu putea fi de la prietenii săi, băieții cu care obișnuia să se joace. Trecu repede peste rândurile dezordonate și, când termină de citit, realizează că și Mayrie voia să-l întâlnească. Din cale afară de bucuros, Crăciunel urca plin de mândrie și își puse repede ceva gros, dar confortabil, pe el. Coborând, observă privirea îngrijorătoare dar și înfricoșătoare a Siegrei, tigroaica. Ingorând-o complet, fluierând, părăsi pentru prima oară Valea.

Urmând cărarea bătătorită de prietenii săi, Crăciunel a ajuns în Deal. Bătu la ușă, dar nu primi niciun răspuns. Crezu ca Mayrie voia să îi facă o farsă. Cu șovăială, deschise ușa. În față i se arătă o tonă de lucruri aruncate de colo, colo, prin casă. Căsuța toată era cam cât sufrageria lui Crăciunel, dar, spre deosebire de a lui, căsuța copiilor era mult mai neprimitoare. Luminile s-au aprins dintr-o dată, iar Mayrie, înarmată cu tigăi în ambele mâini, se aruncă asupra lui Crăciunel. Apăru și Jake cu o oală imensă pe cap. Până să se dezmeticească, o bătaie în ușă anunța alți oaspeți: unul dintre Knooksi, Christofer și două dintre Rylsi, gemenele Luna și Jade. Aduceau cu ei teacuri de coli colorate, creponate și sclipici.

-Deci, dragi prieteni, am pregătit cel mai tare plan! Nu o să vă vină să credeți! spuse Christofer luminat. Mă gândeam...

-Ne gândeam, Christofer, îl întrerupse nepoliticos Jade.

-În fine, ne gândeam să dăm o petrecere chiar de Ajunul Crăciunului. Ce ziceți?

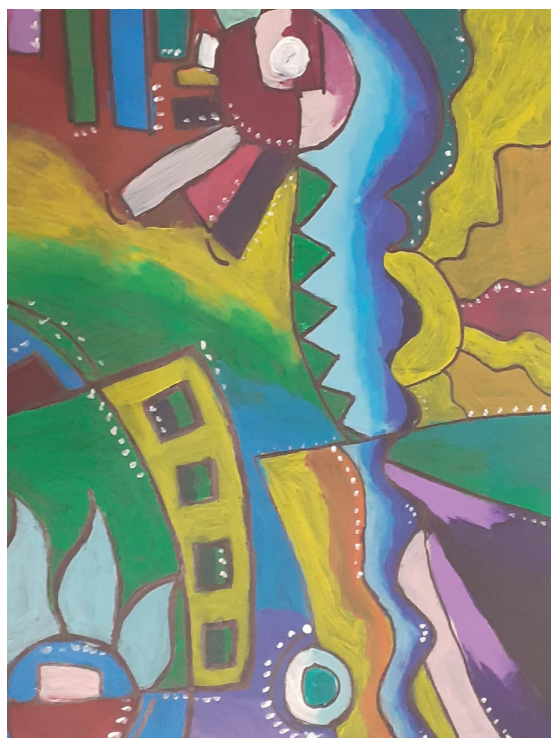
-Păi... Eu sunt de acord, spuse într-un final Crăciunel. Am putea să o dăm la mine acasă. E mai mult spațiu și îi pot aștepta pe copii să le înmânez jucăriile dorite.

-Buuun! au răspuns în cor toți.

-Însă, există o problemă... Nu avem invitații, continuă Crăciunel.

Anastasia Berdilă, IV A

Teodora Petrișor, IV A

-Stai calm, ne-am ocupat noi, îl liniști Jade.
 Au plecat la casa lui Crăciunel în căutarea magiei sărbătorilor.
 Au urcat cu o oarecare ezitare în pod, fiindcă

era foarte întuneric și era un loc rece. Zgribuliți, au început să caute prin cutii. Nu era de ajuns că tremurau de frică, că se mai auzi un glas foarte copilăros: „Plecați! Plecați! Ce căutați în căminul

meu? Valea! Hoți de magie...”

S-au speriat atât de tare, încât Jade a sărit în brațe la Luna, Jake a sărit în brațe la Christofer, iar micuța Mayrie, care ura orice lucru ieșit din comun, a sărit în brațe la Crăciunel. Acesta o liniști spunându-i că totul va fi bine. Să-și amintească cum s-a speriat degeaba de Siegra, jucăria din lemn cioplit. Însă, auzind de Siegra, micuța Mayrie se ghemui și mai tare, ceea ce -l făcu pe Crăciunel să se simtă din nou stânjenit.

Crăciunel își reveni și, ca stăpân al casei, ceru lămuriri umbrei care vorbise. Aflară așadar că era un elf magic și că nu-l recunoscuse pe Crăciunel.

Se oferă să-i ajute la împodobirea casei. Era de ajuns ca ei să-și dorească ceva, iar elful le dădea pe dată podoabele cerute. Și pentru că toți erau obosiți, iar afară viscolea, tot elful s-a oferit să împartă invitațiile. Imediat ce a pocnit din degete, toate invitațiile s-au făcut nevăzute și au ajuns la invitații speciali ai petrecerii organizate de cei șase prieteni și elful lor preferat.

Să scriem corect!

invitație- invitații- invitațiile

invitat-invitați-invitații

Teodora Petrișor, IV A

TRANDAFIRUL

Undeva, lângă o fântână, se află o făptură, un fir subțire, dar mare, cu petale seducătoare. Petale roșii, parfumate, moi și fine, susținute de o tulpină verde protejată de ghimpii care înconjoară această floare minunată. Cu frunze zimțate ce par certe, căci fiecare se îndreaptă în altă direcție.

Toată lumea îl admiră, de el nu se atinge nicio albină. Are un nume atât de frumos, iar farmecul său și parfumul unic intimidează orice invidios. Câți nu au încercat să îl ia din a lui casă de pământ, ca să îl adauge lângă ai lui frați, toți de asemenea cumpărați. Puși laolaltă într-un buchet, capătă un preț și ia-l la pachet - împreună cu un pluș dăruieți, dă cu plus. Căci o fată îi primește, iar acum ea zâmbeste.

BIANCA NICOLETA GAVRILĂ, VII B

PROF. COORD. ALINA POPA

Andreea Roman, V A - prof.coord. Nicoleta Constantinescu

VALOAREA PRIETENIEI

VLAD BURCAN, VII A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Eva Maria Neagu, VIII B

Fiecare dintre noi cunoaște sentimentul de prietenie și își dorește ca acesta să fie sincer și veșnic.

Prietenia reprezintă o unitate de sentimente, respect, compasiune, simpatie și înțelegere între două sau mai multe persoane. Atunci când ai prietenii aproape simți că nimic în această lume nu-ți poate sta în cale, că ai mereu ajutor și spijin și devii mai pozitiv, altruist, mai atent în exprimarea recunoștinței și mai dornic de a face gesturi frumoase pentru cei din jur.

Toți trebuie să înțelegem sensul cuvântului „prietenie”, . Cel mai important este să avem o prietenie sinceră, fără secrete, fără minciuni, în care ideile comune și adevărul să ne țină uniți. O prietenie trebuie să fie veșnică și să valoreze cât o comoară pentru cei implicați în ea. Spun acest lucru pentru că sunt de părere că este foarte dificil în viață să fii singur, să nu ai un prieten căruia să-i vorbești, să-i poți spune ceea ce simți, cu care să râzi, să glumești, să te distrezi. Cu un prieten nu

trebuie să îți fie rușine să vorbești despre problemele tale și este bine să fii ascultat și să ceri sfaturi atunci când ești în impas și să ai cui să ceri ajutor. Același lucru trebuie să îl faci și tu cu prietenul tău.

Prietenia are nevoie de timp pentru a deveni un

lucru stabil, ca să reușim să ne dăm seama care sunt acele persoane ce ne sunt alături și la bine și la greu, pe care ne putem baza în momentele dificile. Atunci putem spune cu adevărat că am descoperit adevărata valoare a prieteniei.

ȘCOALA

BIRGHIUL ISMAIL, III B

PROF. COORD. MARIOARA DRAGOMIR

Școala este graiul meu
Mă învață lucruri bune.
Ea e limba ce-o vorbesc
Și știința ce n-apune!

Școala e mândria mea,
Ea îmi dă putere
Ca să merg pe drumul lung
Fără de durere.

Școala este casa mea
Plină de iubire.
Dragii mei învățători,
Scumpi pentru mine!

O ZI CU PERIPEȚII

ERIKA STANCIU, V B

PROF. COORD. ALINA POPA

Ooo, ce zăresc în depărtare? Sunt munții, plini de zăpadă! Brazilii par înfוליți cu straie lucitoare, de parcă sunt niște creaturi jucăușe care ne așteaptă pe noi toți afară!

Eu și fratele meu ne luăm săniuțele și plecăm spre derdeluș, cu speranța să-l găsim plin de copii voioși. Pe drum, brazilii ne îmbie să facem o poză cu ei, ca să ne rămână amintire dintr-o zi pe care o bănuiesc deja a fi minunată. Ce ne putem dori mai mult decât o zi la săniuș?! Doar am așteptat-o întreaga vară!

După ce am mers câteva minute bune pe cărare, am întâlnit în sfârșit ceata de copii zglobii, care țipau cât îi țineau plămâni: „Pârtieeee!”.

Am urcat până în vârful derdelușului, trăgând

săniuțele după noi, și ne-am amestecat printre copiii care așteptau încântați să le vină rândul să coboare pârtia alunecoasă. După ce au coborât vreo câțiva copii înaintea mea, în sfârșit mi-a venit rândul și mă așez pe burtă, bucuroasă că o să prind viteză mare la coborâre. Dar ce să vezi? Când prind viteza cea mai mare, îmi iese în cale un ciot și, spre amuzamentul copiilor și necazul meu, sania rămâne prinsă de ciot, iar eu zbor fix în zăpadă! Cu chiu, cu vai îmi ridic nasul din omăt, mă scutur pe haine, îmi recuperez sania și îi propun derdelușului o revanșă! Doar nu se pune el cu mine!

Sunt sigură că următoarea coborâre va fi reușită... Sau poate nu?!

SIMFONIA MĂRII

SABRINA FUGARU, V A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Marea învolburată cu valurile ei maiestuoase își revarsă apele albastre peste nisipul fin și galben ca o regină somnoroasă. Pescărușii zboară deasupra ei, contemplând paradisul marin și minunându-se de grandoarea ei.

Soarele radiază de fericire, trimițând raze de bucurie. Păturile fine de nisip se încrețesc în dune

sub degetele vântului, făcând scoicile să-și spună misterul perlelor. Dantela fină a valurilor se transformă într-o adevărată împletire de creste muntoase, ce dezvăluie un nou regat al mării.

Iubesc marea pentru că este un paradis unic, plin de mister și frumusețe.

Eva Maria Neagu, VIII B

ȘCOALA ALTFEL

BOGDAN CARAGEA, III B

PROF. COORD. MARIOARA DRAGOMIR

Toamna rece bate-n geam
Eu privesc, dar chef nu am
Vara să o fac uitată
Căci va sosi de îndată
Și-acest inamic perfid
Denumit pompos, COVID.

Toamna rece bate-n geam
Noi facem cursuri online,
Și cu drag ne pregătim
Oameni buni să devenim,
Sub atenta îndrumare
A doamnei învățătoare.

Eu privesc, dar chef nu am
Masca pe năsuc s-o am.
Însă, știu că-i necesară
Deci, o port cu îndrăzneală.
Dacă eu pot, toți puteți!
Trebuie numai să vreți!

Vara pot s-o fac uitată
Masca însă, niciodată!
Nici distanța socială!
Doar o respectăm la școală
În parc și la magazin
Doi, trei metri ... cel puțin.

Căci va sosi de îndată
Clipa- ceea minunată
Când vom spune c-a trecut
Virusul ăsta temut.
Și voi fi mândru mereu
C-am contribuit și eu.

Și-acest inamic perfid
Imediat ce a pierit
Ne va face să zburdăm!
Pe holuri să alergăm!
Ca să fie școala...școală
Cum era odinioară!

Denumit pompos, COVID
Inodor și insipid,
Ne-a făcut mai conștienți
Cu cei din jur mai atenți
Și-ntărește o povață...
Omul cât trăiește-nvață!

Teodora Petrișor, IV A

Daniela Manea, IV A

ÎNVAȚĂ SĂ TE PREȚUIEȘTI!

ALESIA ELENA PROZOROV, VII B
PROF. COORD. ALINA POPA

Trezită brusc de un coșmar, cu lacrimi în ochi, simțeam că toată ziua mea se stricase. M-am ridicat din pat și am realizat că eu nu țin la propria persoană. M-am uitat în oglindă și am spus că trebuie să scriu asta.

Când eram mică am început să port aparat dentar. Inițial eram foarte mândră de acest lucru, dar pe parcurs oamenii la care țineam au început să râdă de mine. Eu nu m-am supărat pe ei, ba din contră, am început să țin mai mult la aceștia și să îi iubesc mai mult.

La 12 ani am început să port și ochelari și s-a întâmplat exact același lucru. Oamenii au început să se distanțeze de mine și starea mea psihică se ducea în jos. Prietenii nu mai erau lângă mine, iar eu începeam să mă învinovățesc. Am început să îmi repet : „Tu ești o persoană rea, urâtă care nu știe să se comporte!”. „Tu ești o fată care a dezamăgit pe toată lumea și nu poți da înapoi!”. Și ce să vedeți? Încă am impresia asta despre mine.

Am aflat că toate persoanele din viața mea au avut o contribuție, în bine sau în rău. Prietenii m-au dezamăgit și m-au făcut să ajung la psiholog, iar familia nu a putut să mă ajute prea mult.

Eu, suferind după persoanele pierdute, care pur

și simplu m-au dat la o parte, am trecut peste, cu zâmbetul pe buze, fericită că sunt în viață, că am o familie frumoasă și că mi-am făcut prieteni noi, care chiar țin la mine și care nu m-au înlocuit niciodată.

Acum, pentru a înțelege morala poveștii, o să povestesc visul:

Eram în pat, de-abia ce mă trezisem, și văd o flacăra în camera mea, ieșind de după șifonier. Puteam să fug, puteam să opresc focul, dar tot ce am făcut a fost să spun asta : „Fugiți, lăsați-mă în spate, tot ce trebuie să știți este că vă iubesc și că îmi pare rău!”. Tot ce am văzut a fost cum tavanul cade peste mine, cum ambulanța cu pompierii mă căutau printre rămășițele rămase din casă. Nu vedeam pe nimeni plângând, chiar dacă medicii spuneau că nu mai sunt în viață.

În acel vis am ales să nu lupt pentru viața mea și am ales să îmi salvez părinții, strigând la ei să iasă din casă.

De la naștere până în acest moment am pus persoanele din viața mea pe primul loc, dar pe mine pe ultimul. Am aflat că trebuie să mă prețuiesc mai mult, să mă iubesc mai mult, dar cu toate astea să cer ajutor atunci când simt asta și să nu ascult părerea oamenilor despre mine.

COPIILĂRIA, CEA MAI DE PREȚ COMOARĂ DE PE PĂMÂNT!**BIANCA IONICĂ, VII A****PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI**

Copilăria este momentul din viața fiecărei persoane, în care naivitatea și inocența creează o lume fericită, înconjurată de bine și puritate. Este etapa cea mai frumoasă, a visării, a lipsei de griji și a convingerii că totul este posibil.

Odată ce aceasta perioadă trece, farmecul copilăriei nu dispăre din mințile noastre, întrucât el reprezintă un refugiu la care ne putem întoarce cu gândul în orice clipă. Atunci când îmi aduc aminte de propria- mi copilărie, diferențiez modul prin care vedeam lucrurile pe atunci și lumina în care ele îmi apar în fața ochilor acum. Pe când eram copil, trăiam din plin fiecare zi, iar zilele păreau lungi, parcă nu se mai terminau, iar vacanțele la fel... Entuziasmul cu care așteptăm diferite sărbători ale anului îmi trezește un sentiment de nostalgie. Atunci când venea Crăciunul, nu mai aveam răbdare să îmi deschid cadourile și să mă simt bine alături de cei dragi. De Paște, îl așteptam pe iepuraș cu drag, gândindu-mă câte dulciuri am primit și anul asta. Atunci când Anul Nou sosea, mereu așteptam să treacă anul alături de familia mea, și să pot ciocni un pahar cu suc cu ei.

Pe atunci, aveam și un anotimp preferat, pe care îl așteptam din tot sufletul, acesta fiind vara. Bucuria vieții era nespūsă, îmi doream mai toată ziua să pot merge la plajă, să mă distrez până târziu. De fiecare dată când eram trimisă la somn la prânz, mereu ieșeau mici certuri, deoarece nu îmi placea să dorm. Acum, de fiecare dată aștept să pot ajunge acasă de la școală, și să mă întind în pat, să închid ochii și să uit de tot ce se întâmplă în jurul meu. Pe

atunci când anotimpul iarna sosea, ninge destul de mult și mai mereu așteptam să pot ieși să mă pot juca cu zapada alături de prietenii mei. Aerul rece îmi înroșea obrajii, iar zăpada mă uda până la piele, dar eram mai fericită ca niciodată. Uitam de foame, uitam de sete, sau de faptul că se înnoptează. În trecut, aveam timp și bunăvoință ca să citesc cărțile de povești care m-au ajutat să discern binele de rău și să-mi adun în suflet cantitatea necesară de cunoaștere. Poveștile mă trimiteau într-o altă lume, nemaivăzută de mine până atunci, îmi era nouă și de abia așteptam să o explorez până la capăt. Mă cufundam cu orele în cărți, iar odată ce o terminam, îmi imaginam acțiunile din carte, dacă personajele au făcut alegeri bune sau nu și dacă am învățat și din aceasta ceva nou.

De câte ori îmi aduc aminte de copilărie, am un zâmbet pe față. Când eram copil, abia așteptam să cresc, acum, aș da orice să mai fiu măcar pentru o zi copil. Amintirile le rememorez, doar atât mai pot face, în fiecare zi, când descopăr un alt aspect al întâmplării din copilăria mea. Realizez că nu mă cunosc prea bine, observ schimbările care nu sunt prea multe, dar sunt totuși suficiente pentru a -mi recunoaște copilăria. Am ajuns la maturitate, bucuria clipei, expansivitatea și nebunia dispar, zâmbesc și râd cu reținere, încerc să afixez o mână serioasă, nedorind să fiu etichetată ridicolă.

Copilăria este vârsta inocenței, a purității și a frumuseții sufletești, când totul este posibil și simți că lumea este a ta în totalitate...

DORINȚA MEA

NICOLE DIȚESCU, V B
PROF. COORD. ALINA POPA

Într-o dimineață caldă de vară, când soarele încălzea pământul, simt că nu mai pot de nerăbdare...

Moș Crăciun avea să vină chiar în acea seară. Abia așteptam! Dorința mea era să-l văd în realitate. Mama și cu tata m-au pus la culcare cu o jumătate de oră mai devreme decât de obicei. Fiind un copil mai neastâmpărat, nu am vrut să dorm, am vrut să-l văd pe Moșul.

M-am prefăcut că am adormit. Dar, de fapt, nu am făcut-o. Am mai așteptat un sfert de oră, dar am adormit. Însă după aproximativ o oră, mă trezesc speriată și grăbită. Aud mult zgomot pe hol.

Sar imediat din pat și mă duc grăbită spre hol. Acolo văd ceva roșu, mare, dar nu prea mare, și un fel de vată lungă ce curge de sus. Era chiar el. Moș Crăciun.

Moșul m-a observat, iar eu i-am spus că aș vrea să-i văd renii. Acesta mi-a zâmbit, m-a luat de mână și m-a dus afară. Acolo am văzut multe, multe cadouri puse într-o sanie mare și frumoasă trasă de niște reni arătoși.

Acum, cu dorința de a-l vedea pe Moș Crăciun împlinită, mă duc bucuroasă la culcare, curioasă de cadoul pe care acesta mi l-a adus.

Luana Turcu, VI B

Nazîf Sali, VI B

MAGIA IERNII

BENNIU ZEHRA MAMUT, VI B
PROF. COORD. ALINA POPA

Iarna este unul dintre anotimpurile magice.

Tot Pământul este acoperit de o haină albă și strălucitoare. Crengile copacilor au mănuși de puf, iar fulgii mari curg din cer ca un fluviu alb. Dansul lor este un dans frumos al petalelor de cireș.

Acest anotimp are cele mai multe sărbători.

Seara de Crăciun este seara preferată a copiilor. Moș Crăciun e păpușa mare, străbunicul jucăriilor născocite pentru iarnă. Ghirlandele de cristal pe

geam sclipesc, iar bradul de Crăciun este plin de globuri și luminițe. Biscuiții cu ciocolată făcuți de mama sunt cei mai buni într-o seară de iarnă. Copiii zburdă pe derdeluș și săniile au zurgălăi care aduc bucurie-n sat.

Drumurile sunt ca niște oglinzi fermecătoare, poleite de soarele lucitor.

Ce frumos e acest anotimp, iarna!

PARADIS MARIN

ANDREEA MATEI, VIII B

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Soarele sărută pământul cu raze calde, lăsându-mă să privesc atentă la tot ceea ce mă înconjoară. O adiere blândă mă primește în colțul de paradis descoperit. Parfumul mării mă îndeamnă să pășesc mai aproape spre a-i descoperi tainele. Ascunsă de restul lumii, marea dansează grațios pe melodia ei enigmatică. Albastră, dar parcă din ce în ce mai verde, întinderea nesfârșită de apă mă induce într-o stare de transă prin jocul său de culori. Închid ochii și ajung în mijlocul mării alături de peștii multicolori, corali așezați într-o simetrie dezordonată perfectă și sirenele ce mă încântă cu minunatul lor glas.

Formațiuni uriașe de stâncă alcătuiesc o frumoasă cetate a ființelor marine. Uitându-mă mai atent, observ bătălia crâncenă dintre un rac și o bucată de plastic. Tot paradisul acvatic poate fi distrus din cauza neglijenței omului. Brusc, mă trezesc din nou pe plajă. Nisipul fierbinte ascunde

mii de scoici și povești de dragoste nespuse. Soarele se topește blând în mare, schimbând complet cromatica acesteia. Acum cerul portocaliu de nuanțe violet pare în flăcări.

În pustietatea și liniștea asurzitoare, întreruptă doar de zgomotul valurilor, mă desfăt admirând paradisul marin maiestuos. Nu am observat timpul trecând... Luna împreună cu voalul ei de stele a pus complet stăpânire pe bolta cerească, ce se reflectă clar, perfect în oglinda apei. Parcă aș privi două lumi paralele, perfect simetrice. Cu ochii tânjind după ceva necunoscut, îmi iau adio de la uimitorul peisaj. Pornesc, dar dorința e prea puternică și mai arunc o ultimă privire...

Nu voi putea uita niciodată tabloul mirific ce mi s-a arătat ca printr-o minune și mi-a trezit toate simțurile, proiectându-mă într-un alt univers...

Eva Maria Neagu,
VIII B

CARPE DIEM!

DIANA MARINESCU, V A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Copilăria este un mister. În fiecare zi suntem amăgiți de umbra unei dulci libertăți ce se termină prea repede pentru a fi savurată pe deplin. Nu simțim cum suntem trași din jocul nostru de către brațele lungi și reci ale realității către o lume gri și împovărată de probleme.

Copilul pare fără griji... Copilul visează. El visează la o lume în care fiecare secundă și-o pertrece jucându-se, căci de mic așa a învățat să descopere lumea ce-l înconjoară. Așa cum afirma și teoreticianul Johan Huizinga, jocul este primara și necesara stare de grație a culturii. Dacă pătrundem cu ideea până la capătul posibilităților noastre de cunoaștere, orice acțiune omenească se reduce la o joacă, civilizația umană se naște și se dezvoltă în joc și ca joc.

Copilul visează la momentul când o să se desprindă de înțeleșurile primare ale vieții și o să pătrundă în labirintul cunoașterii, căci nimic nu este mai dulce și amar în același timp, decât frumusețea înțelepciunii. Încă din antichitate, marii gânditori ai lumii au considerat că înțelepciunea este cea mai aleasă comoară a omului. Ea strălucește și nu se stinge niciodată. Îi caută pe cei care sunt demni de

ea și îi călăuzește spre bucuria nemuririi. Copilul visează ca nu mai este copil, că a crescut. Nu mai știm acum dacă maturizarea presupune clădirea unor principii sau dărâmarea unor credințe. Uităm regulile simple ale vieții și ne complicăm existența, de altfel efemeră. Treptat îmbătrânim și ne îndreptăm către singura certitudine pe care o poate avea cineva: Moartea. Când murim suntem singuri, nimeni și nimic nu ne însoțește acolo unde va trebui să luptăm cu cele mai îngrozitoare coșmaruri înghețate. Moartea este catharsisul unei vieți, zeitatea la care în final toți se închină.

Acum nimeni nu mai visează la viitor, ci își ispășește trecutul. Tot ceea ce devenim este rezultatul a ce am gândit. Minte este totul. Devenim ceea ce gândim. Ca și copiii am învățat să ne bucurăm în fiecare zi și să apreciem prezentul așa cum ne este el dat.

„Carpe diem” este aforismul tinereții zilelor noastre. Deși tradus imperfect, el ne îndeamnă să ne trăim clipa. Copiii, în inocența lor, își construiesc întreaga existență în jurul acestor cuvinte și învață să se bucure de imperfecțiunea vieții lor așa cum un adult nu va reuși niciodată.

Eva Maria Neagu,
VIII B

Anastasia Berdilă,
IV A

IARNA

A venit iarna. Fulgii mari plutesc în văzduh și se aștern într-un covor din ce în ce mai pufos. Zăpada scânteietoare împodobește copacii cu ghirlande și par ca niște figurine de zahăr.

Obrajii roșii și mâinile înghețate ale copiilor se regăsesc pe geamul căsuțelor acoperite cu covorul pufos de zăpadă.

Este un peisaj mirific: covorul moale de zăpadă domină pământul care pare mort. Singurele urme de viață le reprezintă copiii zglobii, fumul care se ridică deasupra caselor și instalațiilor ce împodobesc străzile, vitrinele și arborii. Acestea simbolizează sărbătorile de iarnă, care aduc bucuria și iubirea în sufletele noastre.

Iarna ne aduce familia împreună odată cu venirea Crăciunului, a colindelor și a noului an!

Acest peisaj de iarnă pare desprins dintr-un basm, se întâlnește tot mai rar și de aceea este ceva neprețuit, ceva ce fiecare dintre noi ar trebui să experimenteze măcar o dată în viață.

Nazlî Sali, VI B

URSULEȚUL ȘI PĂPUȘILE

BIANCA NICOLETA GAVRILĂ, VII B

PROF. COORD. ALINA POPA

Robin Militaru, VI B

În camera unei fetițe, se întâmplă o contradicție. În lădița cu jucării, păpuși cu plete aurii se ceartă cu un ursuleț cam nătăflet, nimerit în cutia greșită din neatenția fetiței. Competiție între ei la ce colț al cutiei vrei. O păpușă supărată izbucnește deodată:

- Cu mine se joacă cel mai mult!

Cel puțin așa i s-a părut, căci ursulețul Martinel, așa cum a fost poreclit el, vrea să pară cel dintâi și le spune cu mândrie:

- Pe mine mă ia în pat când vrea să adoarmă!

Păpușica supărată începe a plânge deodată. Prietenele ei ce dreptate-i dau doar ei încep a se răsti la urs:

- Ce te face să crezi că tu ai cele mai multe dovezi? Tu ești mare și gras, iar pe noi nu ne duci de nas!

Cele trei păpuși rămase se dau de partea victimei plânse, ce acum nu mai are ce argumenta.

Fetița cu rochiță deschide imediat acea lădiță, iar mânuța se atinge de codița pufosului urs, ce victorios spre păpuși a râs.

AVENTURĂ DE CRĂCIUN

Luca este un băiat de 7 ani, care iubește sărbătorile de iarnă, mai ales Crăciunul. Știind acest lucru, părinții lui i-au pregătit o aventură, urmând să călătorească în Europa, cu mașina, și să descopere tradiții de la cât mai multe popoare. Zis și făcut. Pe 20 decembrie se porniră la drum. Luca și sora lui, Ema, erau foarte entuziasmați, dar același timp, era și un sentiment de teamă de necunoscut care îi măcina pe copii.

După trei zile, pe un drum de munte, mașina se opri brusc. Aveau pană la roata din față și nu aveau cric să o schimbe. Văzură în zare un punct luminos care îi ducea cu gândul la o casă sau o cabană.

Mama cu tata s-au dus să vadă dacă pot găsi ajutor, iar copiii rămaseră în siguranță, în mașină, cu paturile trase până la gât. Părinții nu se așteptau ca lumina aceea să fie atât de departe, iar copiii se panicară. Timpul parcă trecea mai încet ca niciodată, așa că s-au decis să meargă după părinții lor.

După vreo două ore de căutări, copiii și-au găsit părinții și au hotărât împreună să se adăpostească la cabană, căci era o cabană cu lumina aprinsă pe verandă, cu gândul de a se odihni măcar câteva ore. Cabana nu era locuită, dar era deja decorată de Crăciun, cu bradul împodobit, multe luminițe și cu focul aprins în șemineu, parcă își aștepta oaspeții. Masa era frumos așezată, încărcată de mâncare. Au rămas plăcut surprinși și s-au așezat înfomețați să guste din acele bunătăți, iar apoi s-au dus la culcare,

cu gândul ca dimineață să plece spre casă, pentru că le-au ajuns atât de multe peripeții.

În timpul nopții, mama a auzit un zgomot ce venea din spatele cabanei. Fără să îi trezească pe ceilalți, s-a dus în acel loc și a văzut un pui de câine cafeniu înfășurat într-un fular, într-o cutie. L-a adus înăuntru și a stat cu el până în zori, pentru a avea grijă de el. L-a hrănit, i-a dat să bea apă și l-a pus lângă bradul împodobit.

KARINA RAFTE, VI B
PROF. COORD. ALINA POPA

Adriana Dan, VI B

Dimineață, când s-au trezit Eva, Luca și tatăl lor au fost uimiți de acest cățeluș perfect. S-au gândit să îl boteze Cookie. Nu știau dacă este în regulă să îl ia acasă, dar după aceea au zis că nu îl pot lăsa singur, părăsit. Copiii erau foarte fericiți, deoarece li s-a îndeplinit cea mai mare dorință: aceea de a avea un prieten patruped.

Luca veni cu o idee :

- Ce ați zice să facem o petrecere când ajungem

acasă și să ne chemăm familia și prietenii?

- Ce idee bună! spuse mama.
- Da, chiar va fi distractiv. Sigur toți se vor simți

bine! adăugă tata. La urma urmei, cel mai frumos Crăciun este cel petrecut alături de cei dragi.

IARNĂ

THEODOR MOLDOVEANU, VI B PROF. COORD. ALINA POPA

Ultima lună a anului...
Ninge! Toți copiii se bucură de prima zăpadă.
Ne jucăm cu săniuțele, ne batem cu bulgări și facem oameni de zăpadă.

Noi, copiii, așteptăm cu nerăbdare sărbătoarea Crăciunului, să mergem la colindat din casă în casă.

Activitatea cea mai plăcută este împodobirea bradului în ajun.

Atârnăm globulețele, aranjăm beteala, instalația de luminițe și în final plasăm steaua în vârful bradului.

Mama va pregăti mâncăruri tradiționale și ne vom strânge cu toții în jurul bradului împodobit.

Este seara în care dăruim și primim cadouri de la cei dragi. Eu aș dori să fim mereu împreună, sănătoși și fericiți.
Sărbători fericite!

Robin Militaru, VI B

Otilia Popovici, VI B

Luana Turcu, VI B

Ștefan Apostol, VI B

ÎN DULCE GRAI ROMÂNESC

ANDREEA ROMAN, V A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

CUVINTE DULCI MAMA-MI SPUNEA,
 ÎN DULCE GRAIUL
 ROMÂNESC ȘI VIAȚĂ LUNGĂ
 ÎMI URA ȘI FERICITĂ SĂ
 TRĂIESC.

ÎMI POVESTEA BUNICA, SEARA,
 DESPRE ROMÂNI ȘI LUPTA LOR DE A-ȘI
 APĂRA LIMBA ȘI ȚARA
 CU SÂNGE SFÂNT, PE TRICOLOR.

ÎN LIMBA ASTA STRĂMOȘEASCĂ,
 S-AU SCRIS CÂNTĂRI DE JALE ȘI DE DOR
 ȘI TOT CU EA ȘTIAU SĂ ÎȘI JELEASCĂ
 BĂTRÂNELE, NECAZUL LOR.

DAR ȘI ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE
 STRIGAU LA HORĂ-N DULCE GRAI
 ȘI LA CULESUL PE OGOARE, TOT
 ROMÂNEȘTE AUZEA!

EU AM CRESCUT ȘI-AM SĂ MAI CRESC, ȘI
 ROMÂNEȘTE-AM SĂ VORBESC!
 ORIUNDE-N LUMEA ASTA AȘ PLECA,
 EU TOT ROMÂNCĂ SUNT, PE LIMBA MEA!

ȘCOALA - UN ALTAR AL CUNOAȘTERII

BRIANA IOANA ILIE, VII A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

A venit școala frumoasă ,
 O zeiță arătoasă ,
 Mate, fizică, chimie,
 Te uiți ca la păpădie...

Limbile străine poate,
 Au răsunet peste toate,
 Și româna e crăiasă,
 Dulce și melodioasă.

Școala 3 e primitoare,
 Orice zi e - o sărbătoare!
 Atmosfera este cool,
 Nu-i ca la after school.

Dragi colegi și coleguțe,
 Vă doresc numai „zeciute”
 Și un nouă rătăcit,
 Îl primesc tot fericit.

Teodora Petrișor,
 IV A

CARAVANA COPILĂRIEI

ALIN ȘTEFĂNESCU, V A

PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Cerul și-a pus mantia violacee, presărată ici-colo cu stele de argint și visează îngândurat. Picură tăcere. Stau sub cireșul bătrân și pulbere de raze palide se joacă printre crengile verzi. Mâine împlinesc cincisprezece ani și mă întreb: cine sunt eu?

Sunt un fir de iarbă-n parc, un fir de nisip pe plajă, un strop de apă în ocean, un suflet oarecare pe pământ? Nu, sunt o ființă unică, un copil care-și trăiește finalul copilăriei, oază de inocență, bucurie, de fior. Devin oare adolescentă? Ochi căprui și serioși, nu demult jucăuși, îmi luminează fața, părul castaniu, ușor inelat, îmi strălucește rebel în soare, iar corpul, din mic și firav, a devenit suplu și înalt... Era mai bine să fi rămas copil?

Puteam să ating soarele cu mâna, să culeg cu un singur gând razele de lună. Voi lăsa jucăriile deoparte și îmi voi deschide aripile ca o pasăre pe cerul azuriu. Voi alerga pe câmpia viselor, voi înota pe marea agitată a sentimentelor, mă voi înalța spre luna albă în căutarea marilor secrete. Și visez. Visez să mă fac astronaut, să descopăr planete de care nu s-a știut sau un mare inventator, să aflu formula infinitului. Sau... Când voi fi adult, voi râde oare de aceste vise frumoase?

Picotesc. De sus, cireșul mă privește duios, cu ochi verzi, sclipind tainic. Mă uit peste creștetul anilor în urmă și mângâi cu degetele amintirilor verile copilăriei. Cireșule, mai știi?

Era vară. Din când în când o pasăre albă străbătea cerul senin ca lacrima. Albastru. Albastru. Albastru. Soarele dogorea puternic, ca o minge de foc. În acea zi, pe la amiază, am întâlnit o țigăncușă

care se juca desculță în praful drumului. O chema Roza. Nu o să uit niciodată chipul ei tuciuriu, cu părul negru, sârmos, ochii mari și adânci și buzele roșii ca macul. "Vino cu mine!" mi-a spus. Îmbrăcată într-o rochie largă, cu o salbă ce-i atârna la gât, m-a luat de mână și am pornit împreună la caravana țiganilor, la marginea satului. Nu știu sigur ce s-a întâmplat în acea zi. Poate au fost ciupercile fripte în jarul focului, poate a fost porumbul fiert în ceaun sau doar închipuirea mea. Dar știu că seara, țiganii s-au prins într-un joc sălbatic în jurul focului, râzând și bătând din palme. Pluteam. Hainele lor pestrițe, pletele negre, miresmele tari mă fascinau. După această seară, ajunsă acasă, am adormit cu cântecul lor în suflet.

A doua zi am revenit nerăbdătoare la marginea satului, să-mi reîntâlnesc prietena. Dar caravana plecase. Nici măcar nu apucasem să-mi iau rămas bun. Am stat mult timp privind în zare, cu ochii înlăcrimați. Vârtejuri mici de praf se formau la răspântii, anunțând că vremea se va schimba. Priveam în jur, încercând parcă să găsesc ceva. În urma țiganilor nu rămăsese decât jăratecul focului.

Tresar. Deschid ochii și privesc cerul presărat cu stele argintii, care visează îngândurat. O lacrimă fugară se anină de genele mele lungi. Oare copilăria va pleca de lângă mine asemeni caravanei în culori țipătoare? Mă gândesc la ziua de mâine. Nu știu ce se va întâmpla de acum încolo, dar știu că în sufletul meu va dăinui copilăria, ca o flacăra veșnic aprinsă și mă va îmbrățișa cu inocența ei ori de câte ori îmi va fi teamă.

IEPURAȘUL ȘI PUIUL DE VULPE

ALEXANDRU GRABRIEL CERNESCHI, VI B

PROF. COORD. ALINA POPA

Intr-o zi de vară, un iepuraș drăgălaș se plimba prin pădure și căuta morcovi pentru a-și hrăni familia.

După o zi de mers, a găsit niște morcovi care erau bine puși în pământ, iar iepurașul nu putu să îi scoată. În timp ce căuta ajutor pentru a scoate morcovii, a observat o vulpe care încerca să se urce în copac, și a întrebat-o nedumerit:

-De ce încerci să te urci în copac?

-Puiul meu s-a urcat în copac și nu mai poate să coboare! i-a spus vulpea panicată.

-Te ajut eu! i-a spus iepurașul.

În timp ce vulpea încerca să se gândească la o soluție pentru a da puiul jos din copac, iepurașul a observat o scară care stătea sprijinită de un copac din apropiere.

Iepurașul a luat scara și a rezemat-o de copac. A încercat să urce pe prima treaptă, dar din păcate scara era prea șubredă și s-a rupt imediat.

-Ești bine, iepurașule? I-a întrebat vulpea.

-Da, sunt bine.

Seara se apropia cu pași repezi și puiul de vulpe era încă blocat în copac. Iepurașul a observat un castor care lucra la un baraj, iar iepurașul s-a gândit că acesta îi poate ajuta. Iepurașul s-a dus la castor și i-a zis :

-Bună seara, domnule castor!

-Bună seara, iepurașule!

-Mă întrebam dacă poți construi o scară destul de rezistentă pe care să mă pot urca să iau puiul de vulpe.

-Te voi ajuta, doar că am nevoie de un lemn din care să fac scara! i-a zis castorul.

-Avem un astfel de lemn chiar lângă copac!

-Vin chiar acum să te ajut! a răspuns castorul.

Când au ajuns la copac, castorul a început să construiască o scară foarte rezistentă, iar după puțin timp a terminat lucrul.

Iepurașul a proptit bine scara de copac, apoi a urcat pe ea, a luat puiul de vulpe și l-a dus jos la mama lui.

-Multumesc, iepuraș, pentru că m-ai ajutat să imi dau puiul jos din copac! a spus vulpea. Dacă vreodată ai nevoie să te ajut cu ceva, să imi spui!

-Mă poți ajuta să îmi scot niște morcovi, deoarece sunt bine înfiți în pământ! a rugat-o iepurașul.

-Te ajut cu mare drag!

Vulpea s-a dus la locul unde i-a zis iepurașul că sunt morcovii, i-a scos și s-a întors la iepuraș. După aceea, toate animăluțele s-au dus la ele acasă și au trăit fericite în prietenie până la adânci bătrâneți.

Matei Saricu, V A
prof.coord. Nicoleta
Constantinescu

Matei Leafu, V B
prof.coord. Nicoleta
Constantinescu

CRĂCIUNUL

Crăciunul, pentru mine, este cea mai frumoasă sărbătoare. Toată familia mea este acasă, unde ne bucurăm cu toții de magia sărbătorilor de iarnă.

În ziua dinaintea Crăciunului împodobim bradul. Eu și sora mea avem această onoare. Împodobim bradul cu globuri, beteală și luminițe, iar mai pe seară mergem cu colindul să vestim nașterea lui Isus.

În tot acest timp, mama pregătește bunătăți pentru masa de Crăciun, fiind deranjată din când în când de noi, care intrăm în bucătărie să mai furăm câte o îmbucătură din ce gătește, fiindcă nu avem răbdare până a doua zi, când luăm masa în familie. Dar nu înainte de... să nu uităm de minunatul Moș Crăciun... nu înainte de a deschide cadourile aduse de Moș Crăciun. Pentru mine acesta este cel mai frumos moment al sărbătorilor de iarnă.

După masă dăm o fugă la bunicii mei la țară, unde ne plimbăm cu sania, facem om de zăpadă, ne luptăm cu bulgări de zăpadă, iar după aceea servim o masă plină cu delicatose pregătite de bunica.

Ce frumos este Crăciunul!

Anastasia Berdilă, IV A

NOI, COPIII

MARCUS DARIUS JITĂREANU, V B

PROF. COORD. ALINA POPA

Toți copiii sunt speciali,
În modul lor fiind originali.
Ca fluturi în zbor de vânt ei sunt purtați,
Unii mai scunzi, iar alții mai înalți.
Că-s mai deschiși sau sunt mai colorați,
Între ei niciodată să nu fie comparați.
Sunt atât de frumoși când cu toții sunt amici,
Jucându-se împreună, cu toții-s fericiți.

Anastasia Berdilă, IV A

TOAMNA

MARIA LORENA BÂRSU, VII A
 PROF. COORD. DANIELA AGAFIȚEI

Toamnă dragă,
 Bine ai venit!
 Fructe și legume,
 Cu drag ne-ai dăruit.

Pădurile le-ai nuanțat,
 În tonuri de roșcat,
 Iar pe jos ai așezat
 Covor gros și colorat.

Codrii au rămas...
 Parcă fără glas,
 Legănându-și crengile
 În tandem cu vremile.

Dragă toamnă,
 Ai venit ca o doamnă !
 Cu alaiul tău de frunze
 Ca să ne încânți pe buze.

Robin Militaru, VI B

Alin Pița, VI B

Teodora Petrișor, IV A

Ștefania Putină, IV A

Melissa Koseoglu, IV A

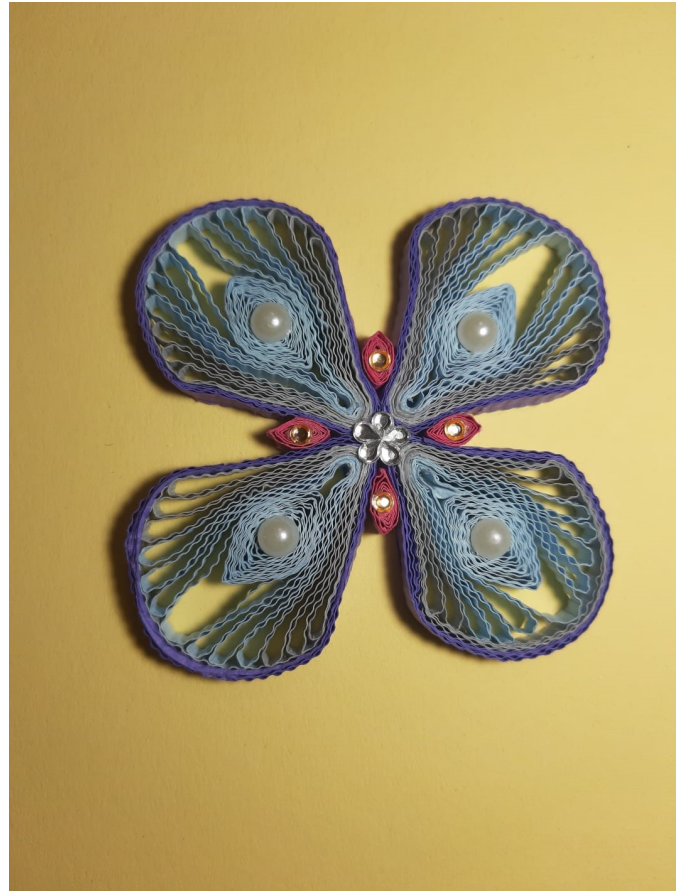
Ebru Mujdaba, V A

ARTA QUILLING:

DAVID BABAN, DIN CLASA A IV-A A, UN TALENT DEOSEBIT
PROF. GINA DIMA

PUBLICISTICA LUI MIHAI EMINESCU - ÎN ANII RĂZBOIULUI
DE INDEPENDENȚĂ (1877-1878)PROF. CARMEN ȚILIVEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"
CONSTANȚA

Publicistica lui Mihai Eminescu se constituie – alături, firește, de capodoperele sale poetice – într-una din cele mai relevante componente ale personalității Luceafărului poeziei românești, Poetul-Nepereche al neamului nostru. Asupra acestora și-au focalizat cercetarea numeroși specialiști, rezultând valoroase studii și volume de exegeză.

Între componentele tematice ale publicisticii eminesciene se numără și postura sa de *redactor și comentator* – în gazeta „Timpul” – *al evenimentelor circumstanțiate Războiului de Independență* (1877-1878). Cu toate că nu a fost martor ocular pe câmpurile de luptă, Eminescu poate fi văzut și ca un veritabil correspondent de război – el trăiește și transmite cititorilor știri „la cald”, amănunte ce reconstituie atmosfera anului 1877.

Parcurgând articolele anului 1877, cititorului i se înfățișează o veritabilă panoramă a contextului geopolitic sud-est european/balcanic, el fiind pregătit, gradual, cu familiarizarea asupra realităților și implicațiilor regionale în raport cu interesele Marilor Puteri. Astfel, în articolul *Pauza grea și atentivă*, viitorul poet al *Scrisorii III*, anticipând parcă mesajul ideatic al acestei capodopere, vorbește despre „desfășurarea flamurei verzi”, a „întreg Aliotmanul”, „în contra crucii”. În curprinsul articolului, ce a apărut – *nota bene* – înainte de intrarea României în războiul antiotoman, alături de armata rusă, Eminescu pledează, ca și alți jurnaliști de altfel, pentru menținerea stării de neutralitate a țării. În momentul, însă, în care armata otomană începe seria de bombardamente asupra localităților românești, se schimbă și atitudinea, în general, a presei, inclusiv a lui Eminescu – el se arată oripilat

de atitudinea provocatoare a Imperiului Otoman. Totuși, nu îndeamnă la răspunsuri de același calibru, păstrând, mai degrabă, o poziție de așteptare. Așa se explică și de ce el evită în a încuraja atitudini belicoase, evită să comenteze la cald semnificația proclamării Independenței, la 9 mai 1877, rezumând: „Camera, mulțumită de explicația guvernului asupra urmărilor ce a dat votului de la 29 april, ia act că războiul între România și Turcia e declarat, că ruperea relațiilor noastre cu Poarta și independența absolută a României a primit consacrarea lor oficială și, comptând pe dreptatea puterilor garante, trece la ordinea zilei”.

În cuprinsul anului apar, apoi, articole-rezumate, gen telegrame, care descriu aspecte ale evoluției războiului, fără, însă, comentarii de amploare. Cu cât ne apropiem de finele anului, și la începutul anului 1878, substanța articolelor vizează sensibilizarea opiniei publice în perceperea contextual-istorică a obținerii și recunoașterii Independenței României. Astfel, la 25 ianuarie, Eminescu aduce la cunoștința cititorilor că în semn de recunoaștere a sacrificiilor poporului și armatei române, generalul rus Ignatiev a propus guvernului român retrocedarea celor trei județe din sudul Basarabiei (Cahul, Bolgrad și Ismail – redate Moldovei prin Pacea de la Paris, din 1856), în schimbul „a nu știu căror petice de pământ pe preste Dunăre”; este vorba de o referire la Dobrogea – asupra căreia vom face referire mai pe larg, în rândurile următoare –, într-un context național sensibil. El relevă împrejurările ingrate în care se afla România în acea perioadă – în contextul intersectării intereselor Marilor Puteri și, mai ales, al autorității în creștere a Imperiului Rus,

inclusiv al injoncțiunilor forțelor politice interne, și ele deseori divergente. Astfel, publicistul Eminescu susține, firește – fiind redactor la oficiosul „Timpul” – pozițiile Partidului Conservator, care, după cum se știe, era împotriva oricărei alianțe cu Rusia, respectiv al cedării sau al unui schimb de teritorii. În numeroase articole sunt blamate intențiile marelui vecin de la Răsărit, susținându-se, totodată, drepturile istorice ale Statului Român asupra întregii Basarabii – partea de la Est a Moldovei istorice.

Revenirea Dobrogei în granițele Statului Român este consfințită prin Tratatul de Pace de la Berlin din vara anului 1878.

Pentru Eminescu, *Anexarea Dobrogei* – cum este intitulat, în limbajul epocii, un cunoscut articol, din 19 august 1878 – se constituie într-o victorie a drepturilor istorice ale românilor, această „anexare” nefiind interpretată ca un aranjament politico-diplomatic postbelic. Întreg articolul relevă solidele cunoștințe istorice ale lui Eminescu, ele efectuând o trecere în revistă a spațiului de la Dunărea de Jos – de la Herodot la autorii și sursele contemporane: „Din punct de vedere istoric, dreptul nostru asupra Dobrogei e incontestabil. Romană în vremea împăratului August și loc de exil a poetului Ovid, bizantină în urmă, trecând de la Asanizi la Țara Românească, ea a rămas a Țării Românești până ce ne-a fost luată de turci și de nimeni altul”. Totodată, el avansează ideea ca preluarea noului teritoriu, dintre Dunăre și Marea Neagră, ar trebui să se facă nu printr-o decizie unilaterală a autorităților guvernamentale, ci prin consultarea prealabilă a populației., tocmai pentru a da o greutate pentru totdeauna acestei recuperări a Dobrogei lui Mircea cel Bătrân, vatră – totodată – a etnogenezei neamului românesc. În sprijinul argumentelor sale, el aduce cazul consultărilor din 1859, când Nisa și Savoia au fost cedate de către regele Piemontului – viitorul rege al Italiei – Franței împăratului Napoleon al III-lea. Referindu-se la o viitoare organizare a noului teritoriu, el nu scapă prilejul de a releva ingerințele posibile ale politicianismului, țintind spre adversarii liberali „fără fond” care nu luau – în viziunea conservatorului Eminescu – în calcul

individualitatea și specificul regiunii (ceea ce nu era, după cum s-a dovedit ulterior, adevărat), legile și datinele locuitorilor dobrogeni; ele considera nu mai puțin drept „barbarie” intenția de a translata în Dobrogea stările de lucruri politicianiste din restul județelor României. În susținerea argumentelor sale, Eminescu reiterează nocivitatea teoriei formelor fără fond, a instituțiilor calchiate după cele din statele europene dezvoltate și animate de câțre funcționari „netrebniți” și a acelor „proletari cu câte patru clase primare”, ce nu pot avea decât un rol negativ în administrarea corectă și eficientă a Dobrogei. De remarcat că după revenirea Dobrogei la Statul Român, fără plebiscitul avansat, retorica eminesciană vizează în continuare pe guvernanții național-liberali, acestora cerându-li-se, în noua situație, luarea unor măsuri eficiente în sensul modernizării acestui nou spațiu teritorial român. De la demonstrarea dreptului nostru istoric asupra Dobrogei, trece – într-un articol publicat la 19 august 1878 – la problema unei bune organizări a ei, adică „cum s-o primim”, după ce a fost secole sub stăpânirea turcească, cu alte legi, administrație sau cu altă credință religioasă, recomandând oficialităților responsabilitate și echilibru, spre a da Europei o lecție de democrație și simț organizatoric. „A face ce fac toți, adică a lua și a stăpâni cu baioneta e lucru ușor; a păstra însă acest Orient în miniatură cu tot amestecul său de popoară, a dovedi că suntem destul de drepți și destul de cumpătoreți ca să ținem în echilibru și în bună pace elementele cele mai diverse este o artă, este adevărata politică, pe lângă care politica forței brute e o jucărie”.

Eminescu elaborează un cod de principii de guvernare în spirit european pentru aceste „îmbunătățiri în administrație”, sugerând ca, odată cu „intrarea României în concertul european, este timpul să ne ocupăm mai serios de cestiunile cele grave ce ridică organizarea noastră din întru”, să nu mai copiem legi de organizare statală străine, „căutăm a le localiza pre alocurea”. O altă condiție, pe lângă implementarea unor legi strict necesare pentru progresul tânărului stat român și o bună organizare internă, în consens cu cerințele

europene, este cea a profesionismului funcționarilor administratori: „Cerând dar o bună organizare în întru nu trebuie să pierdem din vedere că legile cele mai bune nu pot da decât rezultate rele în mâni deprinse a le viola și că, mai mult decât cele mai bune legi, o economie înțeleaptă și o administrație onestă pot ajuta la nălțarea claselor muncitoare și la ocrotirea lor”. În consens cu aceste principii de guvernare, actuale și azi, Eminescu îi supune criticii sale, dure, dar obiective, pe toți funcționarii publici din județele dobrogene, repetând nevoia de „îmbunătățiri în administrație” ca „cea dintâi grije prin urmare a statului independent”. O bună și funcțională administrație în Dobrogea îl preocupă de îndată ce provincia de la malul mării este reintegrată Statului Român, în urma câștigării Independenței pe câmpul de luptă. Programul său de administrare a statului pe care-l propune guvernanților constă în „orânduială și statornicie și seriozitate în afacerile statului”. Și continuă demonstrația: „Noi nu putem făgădui decât o mânuire a puterii statului care să asigure o dezvoltare liniștită economică și intelectuală. Nici glorie, nici cucerire, nici reduceri de biruri, nici poduri peste Dunăre, nici drumuri de fier prin Dobrogea, nici bănci naționale cu milioane de fițuici de hârtie, c-un cuvânt nimic din toate acestea nu promitem: ci ordine, legalitate și, vrând Dumnezeu, mai multă cultură temeinică și generală (nu sporadică), acestea lipsesc la noi în țară. Acestea ce le spunem nu sunt un program, ci, pur și simplu, călăuza oricărui om cu vederea limpede, care cunoaște de ce avem nevoie mai mult”.

Cealaltă mare componentă tematică a publicisticii eminesciene în anii Războiului de Independență a constituit-o apărarea drepturilor istorice asupra Basarabiei.

Congresul de la Berlin al Marilor Puteri a impus României – în schimbul recunoașterii Independenței –, o mare injustiție: cedarea către Rusia a celor trei județele din sudul Basarabiei. Eminescu este în ton cu stipulațiile acestui tratat: „Noi am zis de la început că nu există compensații pentru Basarabia, precum nu există niciodată vro plată pentru o palmă măcar din pământul patriei. Acestea sunt lucruri sfinte, cari se pierd sau se

câștigă prin împrejurări istorice, dar nici se vând, nici se cumpără, nici se schimbă”. Ca și în cazul Dobrogei, pe care o considera un „drept istoric”, Eminescu recurge la Istorie pentru a demonstra că Basarabia aparține tot de drept României, respectiv Rusia nu are nici un fel de argumente în a cere o „retrocedare”. În sprijinul afirmațiilor sale, el aduce în atenția opiniei publice faptul istoric că Basarabia a fost teritoriu românesc din vechime și că poartă numele celei mai vechi „dinastii” românești, cea a Basarabilor. În relevarea problematicii basarabene, Eminescu insistă asupra unui principiu fundamental – atâta vreme cât nu avem a face un schimb teritorial cu Rusia, cât nu i se dă și nu i se pretinde nimic, Basarabia nu poate fi pierdută; în plus, el arată că nici Marile Puteri, semnatare ale Tratatului de la Berlin, nu ne pot lua nici o părticică de teritoriu, ci doar pot da României, ca efect al implicării țării noastre în războiul ruso-româno-otoman. „Învoirea smulsă cu de-a sila, care stă la baza anexării teritoriilor românești, nu poate constitui un drept. Căci, continua Mihail Eminescu în articolul *Basarabia, numele și întinderea ei*, publicat în „Timpul” de la 3 martie 1878: „A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusești”, adăugând că „Numele Basarabia și Basarabia există cu mult înaintea vremii în care acest pământ devenise românesc: acest nume singur este o istorie întregă. Țarul nu avea niciun drept pe care si-ar fi putut întemeia această cerere atunci, când a luat teritoriul din Nistru până la Prut”.

Între alte articole, ilustrativ este replica pe care o dă Eminescu, la 14 februarie 1878, unui editorial dintr-o gazetă de la Sankt-Petersburg, care prezenta poziția Rusiei în sensul „retrocedării” sudului Basarabiei. Primul argument al gazetei rusești: „Dacă pentru România e o cestiune de onoare națională și militară de-a păstra partea respectivă de țară, e și pentru noi o cestiune analoagă de a restabili granițele noastre precum erau ele înainte de 1856”. La acesta, Eminescu răspunde în termenii următori: „Cestiunea Basarabiei, care poate fi pentru România o cestiune de onoare militară, deși deupă a noastră părere rău înțelească, este pentru noi nu numai o

cestiune de onoare, *ci una de existență* (subl.n.). România, pierzând pământul ce dominează Gurile Dunării, devine un stat indiferent dacă am fi destul de puternici sau dacă cel puțin am avea noi margini naturale spre vecini cari să ne înlesnească apărarea”. Al II-lea argument rusec: „Să admitem că de amândouă părțile e amor propriu la mijloc; dar un amor propriu este acela al unui popor de 80.000.000, și celălalt a unui popor de patru-cinci milioane”. La care, Eminescu răspunde, nu fără o undă de malițiozitate: „Presupunând că din parte-ne n-ar fi decât un amor propriu (ceea ce, în treacă vorbind, nu e), nu înțelegem de unde ziarul rusec ia ciudata teorie că un popor de 4-5 milioane trebuie să aibe mai puțin amor proptiu decât unul de 80 de milioane?”. Iar la ultimul argument al gazetei petersburgheze: „Frontiera noastră naturală trebuie s-o avem, acum ori mai târziu, de câțiva ani mai mult ori mai puțin, nu ne pasă” – Eminescu răspunde în termenii următori, fără puțință de tăgadă: „Cât despre granițele naturale ale Rusiei, să ne deie voe confrății noștri să le-o spunem că cu teoria granițelor naturale departze mergem. Granițe naturale îi trebuiesc unui stat slab ca România, ce are nevoie de ajutorul configurațiunii naturale spre a se apăra. Dar ce granițe naturale îi trebuiesc puternicei Rusii contra periculoasei și amenințătoarei României? Iar granițele naturale ale sistemului de stepe de peste Nistru sunt Carpații și Dunărea, adică România întregă. Dacă Rusia voește într-adevăr să realizeze teoria granițelor naturale, atunci ar trebui să anexeze toată România, dacă cerința de granițe naturale ar fi ... un drept. Noi știm că sub pretextul de-a avea granițe naturale s-ar putea cuceri universul întreg. Din parte-ne ni se pare însă că nici onoarea de stat și cea militară a Rusiei nu poate pretinde de a se lua de la un popor un pământ care de cinci secole este al lui și pe care de bunăvoe nu voește să-l dea, nici Rusia n-are nevoie față cu amenințătoarea noastră putere de așa-numitele granițe naturale, c-un cuvânt că nu e nici un motiv plauzibil pentru a face o asemenea cerere, pe când noi avem grave, foarte grave motive de a o refuza”.

Nu după multe zile de la publicarea acestui elocvent material jurnalistic, Eminescu reiterează

fondul ideatic din *Anexarea Dobrogei*, respectiv este dat tiparului istoricul și reprezentativul studiu al său, intitulat *Basarabia* – subîmpărțit în șase părți: I. *Numele și întinderea ei*; II. *Veacul al cincisprezecelea*; III. *Veacul al șaisprezecelea*; IV. *Veacul al șaptesprezecelea*; V. *Veacul al optsprezecelea*; VI. *Veacul al nouăsprezecelea. Izvoare*. Este un răspuns temeinic documentat la atacurile propagandei rusești, pentru care – ca și pentru rusofilii din România – istoria Basarabiei era privită doar din momentul anexării, în anul 1812, Eminescu demonstrând, prin argumente documentare fără de tăgadă, că istoria acestui vechi pământ românesc se pierde în negura veacurilor.

„Împărăția rusească – constata Mihail Eminescu în articolul *România în luptă cu panslavismul*, publicat în numerele ziarului „Timpul” de la 9, 22, 24 și 27 iunie 1878 – nu este un stat, nu este un popor, este o lume întregă, care negăsind în sine nimic de o măreție intensivă, caută mângâierea propriei măririi în dimensiunile mari. Documentele istorice ne dovedesc că rușii sunt o putere mistuitoare nu numai prin puterea brațului, ci și prin urmările demoralizatoare ale înrâuririi lor. Românii puși în contact cu rușii sunt mai mândri de rornânitătea lor. Nu. Înrâurirea firească a Rusiei nu e stricăcioasă, ea nu ne poate nimici. Pentru ca să ne ia individualitatea, Rusia ar trebui să ne dea alta în schimb și cel puțin deocamdată nu suntem copti pentru o asemenea degenerare.

De câte ori rușii se vor pune în atingere cu noi, vor trebui să simtă superioritatea individualității noastre, să fie supărați de acest simțământ și să ne urască mai mult și tot mai mult. Fără îndoială această ură a fost întemeiată pe timpul când între Moldova și așa-numita Basarabia comunicația era liberă. Rușii s-au încredințat că această libertate este primejdioasă numai pentru dâșii și pentru aceasta au închis granițele ermeticește și au curmat atingerea între românii de peste Prut și restul poporului român. (...). Sute de ani, românii au fost cel puțin indirect stăpâniți de turci: niciodată însă în curgerea veacurilor, turcii nu au pus în discuție limba și naționalitatea română. Oriunde însă românii au căzut sub stăpânirea

directă ori indirectă a slavilor, dezvoltarea lor firească s-a curmat prin mijloace silnice. Un stat român înconjurat de state slave poate să fie pentru vrăjmașii poporului român o iluziune plăcută; pentru români însă el este o nenorocire, care ne prevestește un nou șir de lupte, o nenorocire, pentru care nu ne mângâie decât conștiința trăinicieii poporului român și nădejdea de izbândă”.

Publicistica lui Mihai Eminescu din perioada Războiului de Independență se constituie – așa cum am încercat a releva succint în rândurile de mai sus, relevând doar trei componente ale acesteia – într-o pagină dintre cele mai prețioase ale ansamblului culturii naționale, a istoriei românești în integralitatea sa. Prin însemnătatea sa documentară, stilistică și ideatică, publicistica eminesciană a anilor 1877-1878 – ca și în toți ceilalți ani – face parte din patromoniul național-cultural, afectiv și memorial al națiunii române, pildă pentru generațiile de astăzi și viitoare.

Bibliografie

EMINESCU, Mihai, *Opere*, vol. X. *Publicistică. 1 noiembrie 1877-15 februarie 1880. Timpul*. Ediție critică întemeiată de Perpessicius, coordonator Dimitrie Vatamaniuc, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1989.

CĂLINESCU, George, *Opera lui Mihai Eminescu*, Editura Minerva (col. *Biblioteca pentru toți*), București, 1985.

MURĂRAȘU, Dumitru, *Mihai Eminescu – viața și opera*, Editura Eminescu, București, 1983.

VATAMANIUC, Dimitrie, *Publicistica lui Eminescu. 1870-1877*, Editura Junimea, Iași, 1985.

VATAMANIUC, Dimitrie, *Publicistica lui Eminescu. 1877-1889*, Editura Minerva, București, 1996.

EROS ȘI THANATOS - COORDONATE EXISTENȚIALE DEFINITORII

PROF. DANIELA AGAFIȚEI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"

CONSTANȚA

Motto: „*Instinctul iubirii e reminiscența originii divine.*”

Dualitatea viață – moarte rămâne o temă centrală a mitologiei, a filosofiei și a literaturii tuturor popoarelor. Dragostea, ca și atitudinea în fața morții, este o reprezentare a individualității sufletești, trăsătură definitorie a acesteia. Preocupare constantă a umanității, rămâne un mister pe care cei ce-l dezleagă nu-l pot relatea. Moartea este îndeobște percepută ca sfârșit, dar ea poate reprezenta și o trecere, un nou început. Personificată prin Thanatos, geniul infernal, răpește victimele cu forța, sugerând aspectul perisabil și distructiv al existenței. Fiu al Noptii și frate al Somnului, Thanatos deține, ca și aceștia, puterea de a regenera. Potrivit credințelor vechi,

moartea este final sau devine un nou început, în funcție de nivelul la care trăiește ființa. Dacă rămâne la cel material, se prăbușește în neant, în timp ce, dacă atinge nivelul spiritual, moartea îi poate dezvălui orizonturi luminoase.

Mircea Eliade, în **Arta de a muri**, delimita două căi de abordare: una elitistă, ce acceptă moartea ca prag absolut omologabil cu neantul, și una cosmicizată, privită ca existență continuă, concretă și iluzorie. În tradițiile mistice și societățile secrete, moartea se asociază inițierii. Formă a împlinirii spirituale, iubirea integrează individul într-o lume a valorilor, suprapunându-se manifestărilor culturale, fiind condiționată de mediul social și de tipul de educație. De-a lungul timpului a fost integrată celorlalte date sociale, economice și educative, devenind o condiție a elaborării culturii.

De aceea, tipologia erotică se raportează la diferite perioade istorice, având însemnătatea unei mode psihologice care se afirmă și prin contagiune mentală.

Principiu cosmic universal, o regăsim în primele opere ale umanității: Epopeea lui Ghilgameș, Vedele indiene, Theogonia lui Hesiod. Empedokles subliniază faptul că ea are un rol activ în structura lumii, fiind principiu unificator al elementelor primordiale: pământ, aer, foc și apă, pe care ura le dezbinase.

În decursul istoriei umanității acest sentiment a fost surprins din diverse perspective: naturaliste, psihologice, religioase, etice, metafizice și estetice. Platon apreciază că Erosul reprezintă forța ce ne permite apropierea de lumea ideilor, mai mult decât gândirea. În Symposion el prezintă întruparea identităților potențiale a sexelor, prin simbolul androginului.

Eros este cel care permite reunirea jumătăților despicate de Zeus, devenind binefăcătorul omenirii și îndulcind grozava pedeapsă a despărțirii sufletelor pereche, a formei perfecte. Se sugerează astfel primatul dragostei față de celelalte preocupări omenești. Toate popoarele lumii au cunoscut cultul lui Eros, prin diferite reprezentări ale unor zeități ale iubirii: Iștar, Issis, Inanna, Afrodita, Venus, Cupidon etc. În mitologia helenică, Eros și Thanatos reprezintă cele două puncte terminale de sprijin. Peste tot în lume miturile erotice urmează tiparul emoțiilor omenești. Divinitate primordială, Eros, născut din Haos, personifică dorința, oferind nebunia iubirii. Tinerețea lui sugerează și iresponsabilitatea, dar și năzuința către nemurire. Iubirea se asociază unirii contrariilor, acea coincidentia oppositorum, Yang și Yin, reîntoarcerea la unitate, sursă ontologică de progres.

Sigmund Freud apreciază că viața instinctivă îndreaptă ființa spre neant, așa explicându-se asemănarea dintre starea ce urmează satisfacției cu agonia morții. Deși antagonice, atracția sexuală și moartea sunt coordonatele cele mai importante ce marchează existența.

Purtând cu sine nostalgia continuității pierdute, omul se raportează la trei forme de erotism: al

trupurilor, al sufletelor și erotismul sacru. Bataille subliniază că, în esență, orice erotism este sacru: „Căutarea unei continuități a ființei, urmărite sistematic dincolo de lumea imediată, desemnează un demers esențialmente religios”.

Erotismul trupurilor păstrează o componentă din discontinuitatea individuală, fiind mai greoi, pe când cel al sufletelor este mai liber.

În concluzie, iubirea și moartea sunt două teme esențiale prezente în foarte multe opere literare din literatura română și universală.

Bibliografie selectivă:

Irina Petraș, **Știința morții**, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1995

Mircea Eliade, **Despre un anumit sentiment al morții**, în vol. **Arta de a muri**

Romulus Vulcănescu, **Mitologie română**, București, Editura Academiei, 1987

Jose Ortega y Gasset, **Notă despre iubirea curtenească**. În vol. **Studii despre iubire**. Traducere de Sorin Mărculescu, București, Editura Humanitas, 1995

Georges Bataille, **Erotismul**, Traducere de Dan Petrescu, București, Editura Nemira, 2005

Irina Gregori, **Singura literatură esențială – povestirea fantastică**, București, Editura DuStyle, 1996

Jean Fabre, **Le Miroir de Sorcière. Essay sur la littérature fantastique**, Librairie José Corti, 1992

VITAMINA C

PROF. VALENTINA TRUȚĂ

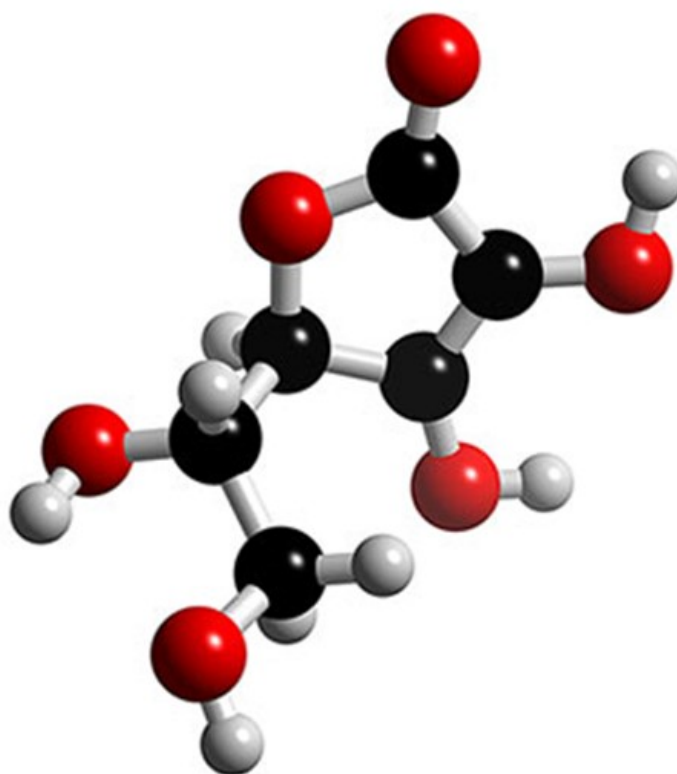
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"

CONSTANȚA

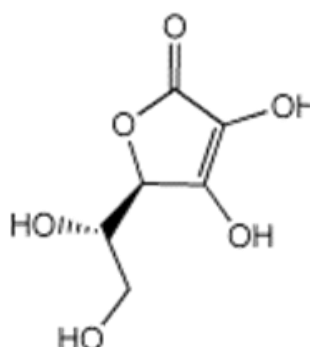
Vitamina C sau **acid ascorbic** este o vitamină hidrosolubilă (solubilă în apă). Este un nutrient esențial vieții, implicat în metabolismul glucozei, al colagenului, al acidului folic, în neutralizarea radicalilor liberi și în reacții imunologice. Vitamina C ajută la absorbția fierului în organism și permite fixarea calciului. Majoritatea animalelor își sintetizează propria vitamină C, dar omul trebuie să o procure din alimente pentru că ficatul lor nu poate produce o enzimă numită L-gulonolactonă oxidază care intervine în sintetizarea acidului ascorbic.

Nevoia de a include plante proaspete sau carne crudă în alimentație pentru a preveni bolile a fost cunoscută încă din antichitate. În expediția din 1497 condusă de Vasco de Gama, efectele curative ale citricelor erau deja cunoscute. În 1536, exploratorul francez Jacques Cartier, a folosit cunoștințele localnicilor pentru a salva viețile echipajului său, care murea de scorbut. A fiert ace de tuia pentru a face ceai, care, s-a dovedit mai târziu, conținea 50 mg de vitamină C la 100 grame. Abia în 1795 Marina Britanică a adoptat lămâile sau limele ca elemente standard pe mare. Căpitanul James Cook demonstrase și dovedise principiul avantajelor alimentelor proaspete și conservate, precum varza acră, prin călătoria sa și a echipajului său până în Hawaii și mai departe fără ca să piardă nici un om din cauza scorbutului.

Structura vitaminei C

- bilele negre simbolizează atomii de carbon
- bilele roșii simbolizează atomii de oxigen
- bilele gri simbolizează atomii de hidrogen

În 1934, chimiștii britanici Walter Norman Haworth și Edmund Hirst, au reușit să sintetizeze vitamina C, fiind prima creată artificial. Acest lucru a făcut posibilă producerea industrială și, în același timp, ieftină a vitaminei C. În anul 1937 Norman Haworth a primit Premiul Nobel pentru chimie, pentru munca depusă de el. Forma sintetică a vitaminei este identică cu cea naturală.

Vitamina C se distruge cu mare ușurință prin fierbere și conservare. Organismul uman nu poate păstra în rezervă o cantitate mare de vitamină C. Necesarul de vitamina C este variabilă astfel: pentru copii 30 – 90 mg și pentru adulți 60 – 70 mg. Pentru fumători este recomandat un aport crescut de vitamina C, de ordinul a 120 miligrame pe zi.

Sursele naturale de vitamina C sunt:

- fructe: citrice, afine, zmeură, mure;
- legume: varză, ardei, roșii, conopidă, cartofi, ardei iute;
- plante: cătină, măceșe.

Efectele benefice ale vitaminei C:

- ajută la vindecarea rănilor, arsurilor, gingiilor;
- sporește rezistența organismului la bolile infecțioase;
- ajută în sterile de surmenaj fizic și intelectual.

Lipsa vitaminei C în organism poate provoca apariția bolii numită scorbut - ea se traduce prin oboseală și anemie, dureri osteoarticulare, edeme, gingivită și pierderea dinților, hemoragii, imunitate scăzută, căderea părului și a unghiilor.

Ingerarea excesivă de vitamina C (prin suplimentare medicamentoasă) poate antrena agitație și insomnii, dar ea nu este periculoasă, excesul fiind eliminat prin urină și fecale. Pentru doze egale sau mai mici de 1000 miligrame pe zi, nu există nici un fel de contraindicații.

Bibliografie:

Nastasia Tomescu, Nicoleta Drăgan, Emilia Meiroșu – *Om, sănătate, protecția consumatorului*, Editura LVS Crepuscul, 2002

www.3dchem.com/molecules

<https://ro.wikipedia.org/wiki>

Conținutul unor vegetale în vitamina C

Vegetale	Vitamina C în mg
măceșe	500 - 1100
cătină	400 - 1300
coacăze negre	65 - 400
ardei verde	130
kiwi	90
brocoli	90
conopidă	70
căpșuni	64
gulii	63
lămâi	53
spanac	52
portocale	50
varză roșie	50
varză alba	46
grapefruit	45
pătrunjel	35
praz	30
ridichi	29
ridichi negre	26
mazăre	25
tomate	24
sparanghel	21
fasole verde	20
cartofi	17
mure	17
cireșe	15
zmeură	15
usturoi	14
salată	13
gutui	13
banane	12
mere	12
vișine	12
castraveți	11
piersici	10
caise	9

TIMPUL LA ORA DE RELIGIE

PROF. CARMEN TĂNASE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"
CONSTANȚA

„Omul poate deveni om numai prin educație. El nu e nimic decât ceea ce face educația din el.”

Immanuel Kant – „Despre pedagogie “

Știm cu toții că timpul didactic, corespunzător orei de la clasă este de 50 minute, fiind format dintr-o perioadă dedicată predării noilor cunoștințe, respectiv a evaluării lor. Noi, profesorii, considerăm de cele mai multe ori că timpul orei pare uneori insuficient pentru ceea ce ne propunem să predăm în ora respectivă. Însă din perspectiva elevului, unele ore par interminabile, chiar dacă ele țin mai puțin de 50’.

Din perspectiva mea, ca profesor de religie am încercat să diversific activitățile desfășurate la clasă, pentru a-i implica pe elevi în procesul didactic, pentru a evita monotonia la oră.

Ora de religie, prin specificul ei, cuprinde 5 tipuri de timpi didactici specifici, care ar trebui folosiți la fiecare oră. Aceștia sunt:

- Timpul de predare- învățare, fiind momentul în care elevii vin în contact cu noțiunile noi. Maniera de prezentare a noilor cunoștințe trebuie să fie pozitiv/creativă, asemenea Mântuitorului. Din propria experiență pot afirma că la o astfel de abordare, chiar și cei mai indisciplinați elevi se implică în desfășurarea lecției.
- Timpul recreativ, este timpul odihnei active, în cadrul căruia elevii, deși desfășoară activități aparent fără legătură cu subiectul lecției, pot ajunge la înțelegerea unor adevăruri de credință, a unor valori morale sau a unor episoade biblice. Acest timp recreativ poate fi folosit de profesor atunci când dorește să facă trecerea spre o nouă etapă din cadrul lecției. Spre exemplu se poate spune o anecdotă, o istorioară, o glumă sau o remarcă aleatorie privitoare la un fapt petrecut în școală sau în clasă.

Folosesc frecvent acest timp, cu rezultate pozitive, în rândul elevilor, mai mult le ofer lor ocazia să spună o glumă, anecdotă.

- Timpul de reflecție/meditație, este timpul prin care acordăm prioritate ideilor și perspectivelor pe care le au elevii noștri asupra unei anumite teme. În practică le propun elevilor să mediteze la un anumit aspect din cadrul lecției predate la clasă.
- Timpul cultic este singurul timp didactic specific exclusiv orei de Religie. El nu se rezumă doar la momentul rugăciunii de la începutul și de la finalul orei, ci cuprinde toate activitățile de la clasă care ne apropie de Dumnezeu, în comuniune cu ceilalți. În practică, la fiecare oră de religie folosesc ca activități pentru acest timp didactic, rostirea unei rugăciuni, ascultarea și intonarea unui cântec religios, meditația asupra unui citat religios, discuții asupra sfântului zilei.
- Timpul creativ este un moment aparte în cadrul orei, determinat și controlat de profesor, care are ca scop stimularea creativității elevilor în vederea atingerii obiectivelor educaționale ale orei. Este indicat ca această activitate să fie în așa fel gestionată de profesor, încât să ofere elevilor posibilitatea de a-și expune propriile idei față de o temă/ un subiect în vederea consolidării noțiunilor expuse de profesor. În practică, la orele de religie încerc să dau posibilitatea elevilor să-și expună propriile idei în legătură cu tema predată.

Bibliografie

Ghidul profesorului de religie Greco-catolică, Florin Jula/Maria Fodoca/Ana Dura, Editura Logos, Oradea 2006

Suport curs- *Predarea pozitiv-creativă la ora de religie*

TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN DOBROGEA

PROF. ALINA POPA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"

CONSTANȚA

Nimic nu are mai mult farmec pentru creștini decât perioada Crăciunului, pe care îl sărbătorim cu sfințenie, chiar și în contextul actualei pandemii. De la mic la mare, savurăm ultima lună a anului, împodobită mereu în culori de poveste: globuri, beteală, brazi decorați, străzi luminate de ornamente atrăgătoare în orașe. Bunătatea și frumusețea comunității în care trăim ies la lumină în preajma Crăciunului și ne implicăm cu toții în obiceiurile strămoșești la care nu putem renunța.

În Dobrogea, casele de la sate - unde se păstrează încă substanța sfințelor sărbători - sunt împodobite cu ștergare, nu cu beteală și luminițe: „Exista obiceiul pregătirii casei, iar în camera curată erau expuse cele mai frumoase obiecte de decor pe care le aveau gospodarii. Pe colțul cu patul era așezată cea mai frumoasă scoarță și

faimoasele țesături tradiționale dobrogene, realizate din borangic. Pe masă se întindea cea mai arătoasă față de masă din borangic. Aceasta era țesută cu motivul viței de vie, care ține de cultul creștin, sau cu motivul tradițional din Dobrogea, ruja sau trandafirul. Colțul cu icoana era și el împodobit, în special dacă se găsea o icoană reprezentând nașterea Mântuitorului Isus”, după cum afirmă muzeograful Ioana Tompe de la Muzeul de Artă Populară Constanța într-un interviu pentru Discover Dobrogea.

În Dobrogea, ca în alte zone ale țării, colindatul începe în Ajunul Crăciunului, când copiii cântă *Bună dimineața la Moș Ajun*, *Foaie verde portocală* sau *Raza soarelui*, mergând din casă în casă pentru a vesti marea sărbătoare. Colindătorii, în mod tradițional, nu sunt răsplătiți cu bani, ci primesc de la gazde mere, nuci și covrigi. După-amiaza, vine rândul flăcăilor să colinde în sat, așa cum indică tot muzeograful Ioana Tompe în același interviu, cântând colinde cunoscute și în alte zone ale țării, precum *Deschide ușa, creștine* sau *Astăzi seară mare*. Muzeograful amintește și de bucătăria tradițională, specificând că pe masa din

Struțul, varianta dobrogeană a Caprei

Sursa foto: www.gandul.ro

satul dobrogean existau „cârnații, slănina, toba, caltaboșii, lebărul, friptura, sarmalele, cozonacul și colacii”.

Maria Magiru, directorul Muzeului de Artă Populară Constanța, subliniază și ea importanța păstrării tradițiilor în satele dobrogene, tradiții reflectate și în alte obiceiuri specifice sărbătorilor de iarnă: „jocurile cu măști - Capra și Ursul (în multe sate), Iapa (Ciobanu, Gârliciu), Struțul (Saraiu), Cerbul (Seimenii Mici), Jienii (Chirnogeni, Ivrinezu Mare, Ivrinezu Mic, Lipnița, Seimenii Mici), Plugușorul (majoritatea satelor), performate numai pentru o parte dintre săteni care au posibilitatea răsplătirii, de această dată numai cu bani, a obiceiului respectiv.”

Bibliografie:

*** *Tradiții dobrogene de Crăciun*,
www.ziuconstanta.ro

Auris, Luca, 2019, *Tradiții și obiceiuri de Crăciun*,
<https://discoverdobrogea.ro>

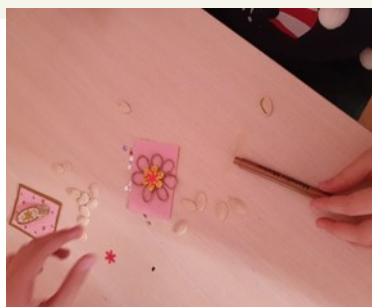
Magiru, Maria, 2003, *Dobrogea - Studiu etnografic. Volumul I - Românii Autohtoni*, Muzeul de Artă Populară Constanța.

ATELIER TEHNOLOGIC

PROF. MARIOARA AURORA CORNEA
 ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"
 CONSTANȚA

Primăvara înseamnă bucurie, speranță, veselie, renaștere. Odată cu venirea primăverii sărbătorim și bucuria de a dăruii un mărtișor, de a primi unul, dar mai ales de a confecționa unul... și... cu siguranță suntem mai bucuroși când primim un mărtișor sau o felicitare realizat/ă de mâinile copiilor noștri.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
 INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN GALAȚI
 ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 7 GALAȚI

NR. 2655/15.09.2020

« TÂRG DE MĂRȚIȘOARE »

CONCURS NAȚIONAL DE CREAȚIE ARTISTICO-
 PLASTICĂ

EDIȚIA a VIII-a, 2020

Motto: " Prin mărtișor îți dăruiești o părticică din suflet"

DIPLOMA

Premiul **II**.....

Se acordă elevului (ei) **JANCU MIRUNA**..... de la
 îndrumător .....**CORNEA MARIOARA AURORA**..... pentru participarea la **CONCURSUL**
NAȚIONAL „TÂRG DE MĂRȚIȘOARE”, ediția a VIII-a, 2020.
 Avizat M.E.C. în CAERI 2020, poz 891, pag 31.

Școala Gimnazială Nr 7 Galați
 Director
 Prof. Nicoleta Mănușă

DIVERSIFICAREA MIJLOACELOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT - UN DEMERS DIDACTIC EFICIENT

PROF. DANIELA AGAFIȚEI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"

CONSTANȚA

Didactica tradițională dezvoltă suficient de detaliat categoriile și rolul diferitelor mijloace de învățământ, orice autor încercând să identifice progresele lor, atât ca tehnicitate, cât și ca utilizare tehnologică concretă. Orice atitudine extremă față de integrarea lor concretă în activități poate conduce la ineficiența formativă¹:

- fie limitarea la materialul didactic simplu, care dăunează operațiilor mentale, etapelor învățării; chiar utilizarea unui singur exemplu, fie pentru o clasă de obiecte, fie pentru o serie de însușiri, duce la trecerea rapidă de la o analiză, o exemplificare la generalizare, ceea ce nu susține o prelucrare mai amplă a informațiilor;
- fie introducerea mijloacelor, dar cu menținerea concepției clasice asupra activității, învățarea prin condiționare, iar mai puțin prin rezolvarea de probleme, operații de prelucrare;
- profesorul poate realiza o alegere mai bună

dacă, atunci când operaționalizează obiectivele, se gândește, după resursele existente, la variante de combinare a mijloacelor, urmând apoi selectarea și integrarea lor;

Atunci putem contura următoarele criterii de apreciere a utilizării eficiente:

- gradul de participare a elevilor: interesul pentru cunoașterea desfășurării unor procese, evenimente, formularea de întrebări, căutarea de răspunsuri cu sprijinul lor, participarea la rezolvarea de sarcini/probleme, în căutarea soluțiilor;
- măsura în care au stimulat interesul pentru învățare, au contribuit la facilitarea înțelegerii, construirea cunoștințelor;
- măsura în care au sprijinit priceperile, abilitățile cognitive, au creat motivații pentru cunoaștere, au facilitat relațiile de comunicare, diversitatea procedeeleor de prelucrare a informațiilor.

Mijloace ²	Situații de afirmare ca auxiliare ale metodelor
Cartea școlară, fișe de muncă independentă	<ul style="list-style-type: none"> - în informarea de bază, prin expunere, conversație; - în demonstrarea pe scheme, ilustrații, tabele; - în efectuarea de exerciții variate, noi aplicații; - în rezolvarea de probleme, pe enunțuri date; - în oferirea unor elemente de sprijin în învățare; - în efectuarea de lucrări practice, proiecte, studiul documentar independent; - în sugerarea unor tehnici de creativitate; - în tratarea diferențiată, personalizată; - în probe de verificare.

¹ Elena Joița, *Educația cognitivă. Fundamente. Metodologie*, Iași, Polirom, 2002, pp.160-163.

² Crenguța- Lăcrămioara Oprea, *Strategii didactice interactive*, București, EDP, 2008, pp. 33-40.

<p>Planșe, ilustrații, scheme, schițe, tablouri</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în conversația de înțelegere, creație, explicație; - în exerciții de observare, descriere, comparare, recunoaștere, analiză a elementelor, însușirilor; - în rezolvarea problemelor de analiză, sinteză, aplicare, explicare în expunere, descriere, modelare; - în rezolvarea unor tehnici de creativitate; - în expunerea, observarea unor informații selectate; - în demonstrarea unor fenomene, situații, sisteme; - în exerciții de grupare, selecționare, completare; - în descoperirea independentă de relații, soluții; - în prezentarea de cazuri, modele, proiecte; - în probe de verificare.
<p>Harta școlară, planuri, diagrame</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în demonstrarea unor afirmații din expunere, explicare; - în exerciții de dobândire, de fixare, de aplicare; - în formularea de probleme, în explicații; - în susținerea formelor de conversație tematică; - în verificarea cunoștințelor, priceperilor de orientare în spațiu.
<p>Portrete, tablouri</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în observarea, descrierea, explicarea unor detalii; - în exerciții de recunoaștere, corelarea cu aspecte biografice; - în studiul documentar independent, în studii de caz; - în efectuarea de demonstrații simple, combinate; - în susținerea de expuneri, conversații tematice; - în exerciții de corelare, de creativitate.
<p>Albume didactice, colecții tematice</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în exerciții de observare, analiză, recunoaștere, rezolvare, completare, grupare, soluționare, denumire, sistematizare, de creativitate; - în demonstrarea unor soluții verificate, în susținerea modelării, a unor lucrări aplicative, proiecte; - în descoperirea independentă a relațiilor, în formularea de întrebări - problemă; - în probe de verificare.
<p>Benzi magnetice, discuri, casete</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în obținerea de informații noi față de manual, în expunere, conversație, studiu de caz, studiu independent; - în exerciții de analiză, comparare, ilustrare; - în exerciții de recunoaștere, caracterizare, exprimare, lectură model, demonstrații; - în rezolvarea de probleme, pe baza fragmentelor; - în probe de verificare.
<p>Diapozitive, filme, montaje audio-video</p>	<ul style="list-style-type: none"> - în demonstrații prin imagini, în expunere, descriere, explicație, conversație, povestire; - în observarea independentă, descoperirea unor operații, elemente, structuri, aplicații; - în exerciții de recunoaștere, de analiză, de comparare, de creație; - în rezolvări de probleme, formulări de soluții; - în susținerea conversației, dezbaterii, instructajului; - în prezentarea, analiza de cazuri, modele, demonstrații; - în probe de verificare.

Materiale pentru proiecție	<ul style="list-style-type: none"> - în susținerea observației, demonstrației; - în activizarea expunerii, descrierii, explicației; - în efectuarea de explicații de analiză, sinteză; - în prezentarea de modele, descoperirea pe modele; - în studii de caz, fenomene prin folii cumulative; - în descoperirea independentă de soluții; - în sugerarea unor tehnici de creativitate; - în probe de verificare.
Modele variate, simulatoare, machete, mulaje	<ul style="list-style-type: none"> - în observarea independentă sau dirijată; - în demonstrarea unor fenomene, relații, structuri; - în exerciții de analiză, recunoaștere, comparare, generalizare, clasificare, completare, aplicare; - în descoperire inductivă, prin analogie; - în susținerea conversației euristice, a problematizării, a dezbaterilor, explicației; - în rezolvarea experimentelor, experiențelor, lucrărilor aplicative, problemelor specifice; - în susținerea unor tehnici de creativitate; - în probe de evaluare.
Obiecte naturale, naturalizate, truse, instrumente, jocuri, unelte, instalații	<ul style="list-style-type: none"> - în susținerea observației, descrierii, experiențelor, experimentelor, lucrărilor aplicative; - în demonstrații variate, explicații; - în exerciții de analiză, comparație, aplicație, de creativitate; - în algoritimizare, după învățarea euristică; - în descoperire, studiul independent, rezolvarea de probleme, de proiecte; - în probe de verificare.

Valoarea formativă a mijloacelor de învățământ și mai ales a noilor utilități tehnice nu au relevanță pedagogică, cognitivă, decât dacă sunt utilizate pe lângă metode real-active. Atunci profesorul poate să ofere un larg evantai de resurse, să le antreneze într-un context actual, să mobilizeze abilități și competențe înalt cognitive. Metodele active sunt de bază, iar nu simpla cunoaștere și manevrare a tehnologiei. Atunci și utilitățile tehnologice au aceleași roluri ca și metodele active (ca auxiliare): de informare, de facilitare a interacțiunilor și de producere de cunoștințe noi, modele, concepte, rezolvări de probleme.

Bibliografie:

Antonesei, Liviu, *O introducere în pedagogie*, Polirom, Iași, 2002.
 Berger, Gaston, *Omul modern și educația sa. Psihologie și educație*, EDP, București, 1973.

Călin, M., *Filosofia educației*, Aramis, București, 2001.

Cerghit, I., *Filmul în procesul de învățământ*, EDP, București, 1970.

Cerghit, I., *Metode de învățământ*, EDP, București, 1997.

Cristea, Sorin, *Dicționar de pedagogie*, Litera Internațional, Chișinău, 2002.

Cucoș, C., *Pedagogie*, Polirom, Iași, 1996.

Joița, Elena, *Management educațional. Profesorul-manager: roluri și metodologie*, Polirom, Iași, 2000.

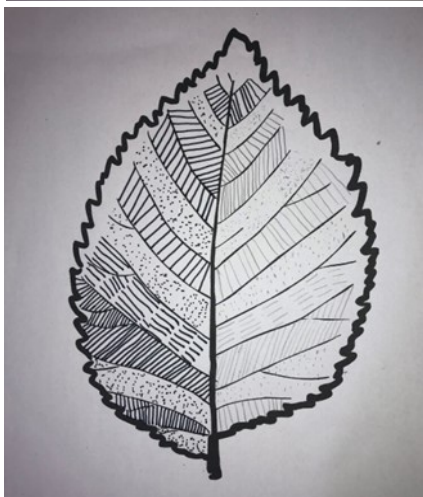
Joița, Elena, *Educația cognitivă. Fundamente. Metodologie*, Polirom, Iași, 2002.

Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, EDP, București, 2008.

Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române*, Polirom, Iași, 1999.

LUMINI ȘI UMBRE DE TOAMNĂ - CLASA A III-A B

PROF. MARIOARA DRAGOMIR
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"
CONSTANȚA

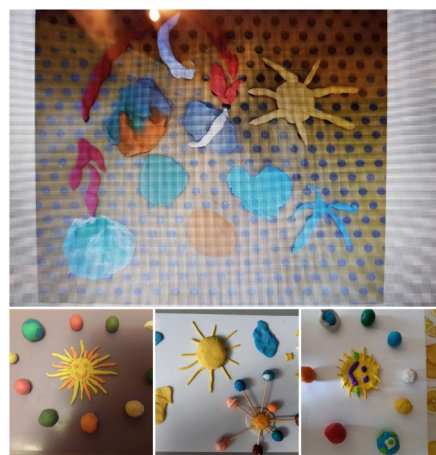

MODELĂM, NE JUCĂM, DESPRE TOAMNĂ ÎNVĂȚĂM -
CLASA PREGĂTITOARE B

PROF. ELENA FEDOR

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 "CIPRIAN PORUMBESCU"

CONSTANȚA

Un buchet tricolor pentru Romania! Clasa Preg. B

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Cătălin Agafiței
prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
prof. Carmen-Cornelia Tănase
prof. Daniela Agafiței
prof. înv. primar Gina Dima
prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Ioana Hagi, VIII A
Eva Maria Neagu, VIII B
Vlad Burcan, VII A
Alecsandru Drăgoi, VII B
Tania Mihail, VI A
Adriana Dan, VI B
Andreea Roman, V A
Erika Stanciu, V B

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"
Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța
tel./ fax: 0341 405 833
E-mail: sc3cpcta@yahoo.com
Website: www.sc3cta.com
Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicle copilăriei
ISSN 2668-7690
ISSN-L 2668-7690